

Országgyűlési Napló

Kövér László és Dúró Dóra
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Szabó Sándor,*
dr. Szűcs Lajos, dr. Vinnai Győző

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	241
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Ungár Péter</i> (LMP)	241
<i>Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	242
<i>Jámbor András Imre</i> (Párbeszéd)	244
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	246
<i>Toroczkai László</i> (Mi Hazánk)	247
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	249
<i>Komjáthi Imre</i> (MSZP)	251
<i>Bodó Sándor</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	253
<i>Tóth Endre</i> (Momentum)	254
<i>Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	256
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	258
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	260
<i>Gyurcsány Ferenc</i> (DK)	262
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	263
<i>Dr. Juhász Hajnalka</i> (KDNP)	264
<i>Menczer Tamás</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	266
<i>Dr. Selmeczi Gabriella</i> (Fidesz)	267
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	269
Napirenden kívüli felszólalók ismertetése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	270
Döntés előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalásáról	270
Döntés előterjesztés sürgős tárgyalásáról:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	271
Az ülés napirendjének elfogadása	271
A miniszterelnök megválasztása	
/ <i>Orbán Viktor</i> miniszterelnök/ Határozathozatal	272
Orbán Viktor miniszterelnök ünnepélyes eskütétele	273
Himnusz	273
Orbán Viktor miniszterelnök felszólalása	273
Országos népszavazás elrendeléséről szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	282
Vigh László , az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előadója	282
Felszólalók:	
<i>Sebián-Petrovicski László</i> , a DK képviselőcsoportja részéről.....	282
<i>Dr. Brenner Koloman</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	286
<i>Hajnal Miklós</i> , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	287
<i>Toroczkai László</i> , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	289
<i>Dr. Apáti István</i> , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	291
<i>Jámbor András Imre</i> , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	293
<i>Csárdi Antal</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	295
<i>Hollik István</i> (KDNP)	296
<i>Komjáthi Imre</i> (MSZP)	298
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	298
<i>Dr. Apáti István</i> (Mi Hazánk).....	301
<i>Sebián-Petrovicski László</i> (DK).....	305
<i>Nacsá Lőrinc</i> (KDNP)	305
<i>Gréczy Zsolt</i> (DK).....	309
Vigh László , az Igazságügyi bizottság előadójának válasza	309

Napirend utáni felszólalások:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	310
Varju László (DK)	312
Barkóczy Balázs (DK).....	314
Sztojka Attila (Fidesz)	315
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	317
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	318

Az ülésnap bezárása	320
----------------------------------	-----

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, KONTRÁT KÁROLY államtitkár, DR. KÁSLER MIKLÓS emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN államtitkár, VARGA JUDIT igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter, BODÓ SÁNDOR államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, MAGER ANDREA tárca nélküli miniszter, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
4. ülésnapja
2022. május 16-án, hétfőn
(11.06 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársak! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 4. **ülésnapját megnyitom.**

Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Ungár Péter, az LMP frakcióvezetője. Megadom a szót a frakcióvezető úrnak.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Ma fog miniszterelnököt választani az Országgyűlés. Ilyenkor általában az a szokás, hogy különböző ellenzéki politikusok beszélnek a „világok harcáról”, az abban betöltött szerepükről, a viszonyokról a világhoz. Én mégsem szeretnék így tenni, mert azt gondolom, hogy a negyedik kétharmad után az a szerénység illet minket, hogy az ilyen nagy megfajtságtól tartózkodjunk. *(Derűltség.)*

Ezért szeretnék egy kicsit egyszerűbb kérdésről beszélni, ami azt gondolom, hogy viszont mindenki számára fontos, hiszen kapcsolódik az Országgyűlés klasszikus feladatához, ami az, hogy megpróbáljuk leírni azokat a problémákat, amelyek Magyarországon vannak, és közösen megoldást találni ezen problémákra.

Az elmúlt hetekben Debrecenben, Nyíregyházán, Kaposváron, Veszprémben és Miskolcon voltam állami idősoththonban. Ezekben a helyeken mindenhol azt mondták az ott dolgozók, hogy azt a béremelést, amit tavaly a kampányidőszakban adott a kormány, az infláció teljes egészében elvitte. Ez véleményem szerint egy tényállítás, mint ahogy egy tényállítás szinte az összes magyar közalkalmazottra tekintve, hogy elvitte az infláció azokat a kampányszerű béremeléseket, amelyeket önök az utolsó évben adtak. Magyarul, rosszabbul keresnek, kevesebbet tudnak vásárolni a tűzoltók, rendőrök, pedagógusok, szociális szektorban dolgozók vagy egészségügyi szakdolgozók, mint tudtak egy éve.

A helyzet az, hogy az infláció egyértelműen nem Orbán Viktor hibája, hiszen egy világjelenség. Mégis, amiről beszélhetünk, az az, hogy próbálnak-e megoldást találni arra, hogy nagyon sok magyar munkavállaló nem tud már eleget vásárolni azért, mert egyszerűen csökkent a fizetőképes keresete az elmúlt időszakban. Eddig is az volt a helyzet, hogy az állami szektorban dolgozók kerestek talán a legrosszabbul Magyarországon, és ez az önök politikájának a következménye, hiszen emlékezzünk vissza, hogy újra miniszter lesz az a Lázár János, aki 2014-ben, 2015-ben többször elmondta, hogy 300 ezerrel csökkenteni kell a közszolgáltatásban dolgozók számát, és aki elmondta

azt, hogy az államnak spórolnia alapvetően a közszolgáltatásban dolgozókon kell.

Az egy politikai értékválasztás következménye, hogy ma Magyarországon egy betanított kereskedelmi munkás kettő és félszer annyit keres, mint egy kezdő pedagógus. Ez egy politikai értékválasztás kérdése, és itt nem az a probléma, hogy a kereskedelemben dolgozó mennyit keres, hanem az a probléma, hogy önök nem akarják valóban a közszolgáltatásokban dolgozók, a közalkalmazottak bérét fejleszteni.

Az inflációnak vannak olyan pozitív hatásai is, hogy nő az állam bevétele. Ez az állami bevétel, ami növekszik - miután önök elmondják mindig, hogy milyen jó állapotban van a költségvetés, és milyen jó gazdasági növekedési helyzet van -, megengedné azt, hogy legalább inflációkövetővé tegyék a közalkalmazotti béreket, ahogy az elvileg a nyugdíjaknál is fennáll mint lehetőség. Ha inflációkövetőek lennének a közalkalmazotti bérek, legalább az nem fordulhatna elő, hogy egy idősoththonban dolgozó, egy pedagógus vagy egy tűzoltó kevesebb dolgot tud vásárolni, effektíve rosszabbul keres, mint egy évvel ezelőtt.

Azok az emberek, az a 850 ezer magyar ember, aki a közalkalmazotti státusz szerint kapja a fizetését, ők azok, akik miatt Magyarország mindennap működni tud, akik tanítják a gyermekeket, megvédnek minket, akik gondoskodnak a legelesettebbekről. Az, hogy nekik ilyen a bérhelyzetük, azért van, mert önöknek az elmúlt tizenkét évben sok minden más fontosabb prioritás volt, mint a közalkalmazotti bérek fejlesztése. A helyzet az, hogy volt egy időszak, amikor nagyon sok ígélet elhangzott egy magyar országgyűlési kampányban, ahol megfogalmazódott a 13. havi bér a közalkalmazottaknál. Jelenleg éppen a 12. havi bér veszett el a 10 százalékos inflációval.

Összességében tehát arra szeretném kérni - gondolom, államtitkár úr válaszol majd -, hogy ne mondja el, nominálisan mennyivel keresnek többet, ne mondja el, hogy hány százalékkal emeltek bért, hiszen a vásárlóértékben, amit valójában ez a dolgozónál jelent, nem ez számít. Hogy fordulhatott elő az, hogy egy idősgondozó kevesebb dolgot tud vásárolni most, mint egy éve? Erre válaszoljon, kérem, illetve arra, hogy a közalkalmazotti béreket inflációkövetővé fogják-e tenni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ha végignézz ön is a világ minden országában, akkor azt láthatja, és itt, Európában pedig aztán főként, hogy az árak nagyobb mértékben emelkednek, mint korábban, ugyanakkor Magyarországon kisebb mértékben emelkednek, mint ha nem lennének az árstopintézkedések, amelyeket ez a kormány megtett. Itt beszélhetünk a rezsiszűkítésről, amit önök folyamatosan támadtak, és a szolgáltatók szempontjából mondták azt, hogy fenntarthatatlan. Beszélhetünk a benzinárstopról, amely Európa

legalacsonyabb benzinárát hozza, magyarul, a magyar emberek tudnak arányosan ugyanakkora összegből a legtöbb benzint vásárolni, és ha bármelyik más európai uniós országban lennének, ugyanabból az összegből kevesebb benzint, kevesebb gázolajat tudnának vásárolni.

(11.10)

Nálunk van a kamatokra is szintén egy sapka, egy stop bevezetve, és az alapvető élelmiszerek árára is egy sapkát tettünk, stop van az alapvető élelmiszerek árára. Ezeknek köszönhető, hogy Magyarországon alacsonyabb a pénzromlás mértéke, mint a legtöbb közép-európai országban. Ezeknek köszönhető, hogy Magyarországon az európai uniós átlagnak megfelelő körülbelül a drágulás, az európai uniós átlagnak megfelelő a pénzromlás mértéke.

Ha ezek a lépések nem történtek volna meg, amelyekre önök azt mondták, hogy ezek kommunista lépések, meg nem piacpárti, meg majd a piac szabja meg az árakat, azt mondták, az emberekre rá kell ereszteni a piaci rezsiárát, mert csak az a helyes döntés, ezekkel harogták tele önök a választási kampányt kisebb és nagyobb gyűléseken egyaránt, nos, ha ezek nem lennének, akkor nyilván akár 4-5 százalékkal magasabb lenne a pénzromlás mértéke. Tehát ha az önök javaslatai megvalósultak volna Magyarországon, akkor az ápolók, a tűzoltók, az orvosok és mindenki más, és a kereskedelmi dolgozók is, kevesebbet tudnának akár tankolni, akár vásárolni a pénzükből, mert többet vinne el a rezsi, és magasabbak lennének a boltokban az árak.

Önök tehát egy olyan recepttel álltak elő, és egy olyan receptet utasítottak el a magyar választók április 3-án, amelyek megnehezítették volna az elmúlt években is, most meg aztán különösen az emberek életét, tisztelt képviselő úr. Úgyhogy, azt hiszem, hogy az önök részéről itt kevéssé mondható ez hitelesnek.

Ha megnézzük, hogy azért amikor a baloldal kormányon volt, akkor tudott-e érezhető lépéseket tenni (*Ungár Péter közbeszól.*), amiket ön most itt elmond, hogy miket kellene és hogyan kellene csinálni, azt meg tudták-e lépni, azt mondhatjuk, hogy nem tudták meglépni, hiszen önök nemhogy nem adtak többletet akkor, amikor nehéz helyzetbe került az ország.

2008 környékén egy igen erős válságban volt Magyarország, azért, mert 2006 után a magyar gazdaság lejtmenetbe került, gazdasági csökkenés volt. És mi volt a baloldal receptje a gazdasági nehézségekre? Ön most azt mondja, hogy több bért kell emelni. A kormány emelt 20 százalékot, 21 százalékot, 36 százalékot, 10 százalékot, melyik csoportnak éppen mennyit, akit felsorolt, azok közül, mindenkinél volt béremelés. Ön is azt mondta, hogy mindegyik ágazatban volt béremelés, amiket felsorolt, mindenhol volt béremelés. A baloldal válság idején mit csinált? Bért csökkentett. A bért csökkentők idejönnek a parlamentbe, és azt mondják, hogy igaz, hogy válság idején a baloldal bért csökkentett, de a kormány miért csak 10, 20, 21 és 38 százalékkal emel bért, miért nem emel nagyobb arányban bért.

Azok, akik azt mondják, hogy nem piacbarát, ezért elvetendő mindenfajta árstop, azt mondják, hogy milyen magasak az árak. Tisztelt Képviselő Úr! Önök azt

a politikát képviselik a tettekben, a törvényjavaslatokban, a szavazásokban, amely az árstopokat kiiktatja és a béreket csökkenti. Itt a baloldal ebben az üléssteremben. Név szerinti szavazáson csökkentette a béreket az orvosoknál, az ápolóknál, a rendőröknél, a tűzoltóknál meg mindenki másnál, aki közsférában dolgozik, akiket ön felsorolt, a 700 ezer emberre utalt, és még mellette két és fél millió nyugdíjasnak is csökkentette a nyugdíját a válság idején. Ezért mondta önökre Ferge Zsuzsa, a saját házi szociológusuk, hogy nem volt még egy olyan ország Európában, amely egy szalmaszálát sem tett keresztbe azért, hogy segítsen a válság áldozatainak. Márpedig 2010 óta szinte folyamatosan ez a kormány válságot kezel, hiszen 2010-ben a baloldaltól örökölt gazdasági válságot, utána jött a migrációs válság, a koronavírus-válság és most pedig az energiaárak elszabadulása és a háború miatti európai válság.

Ilyenkor össze kellene fogni, tisztelt képviselő úr, és például az Európai Unióban olyan közös álláspontot képviselni, hogy ne tegyék még nehezebbé a magyar polgárok helyzetét, ne vezessenek be olyan szankciókat, amikkel ezeknek az embereknek, akikre ön hivatkozott, még sokkal nehezebb helyzete lenne. Ehhez képest önök nem segítik a kormányt, és nem megvédik a kormánynak ezeket a nagyon kemény küzdelmeit Brüsszelben, hanem kimennek, megpróbálnak Magyarországról álhíreket terjeszteni, árulkodnak, feljelentgetnek, és nem összefognak a válságban, amikor az emberek elég egyértelműen mondták, hogy mi legyen az ország iránya, ebből nem tanulnak, bár végighallgattam önt az Arénában, ott mintha másféléket mondott volna, mintha tanult volna abból, amit a választók üzentek a baloldalnak. (*Az elnök csenget.*)

Tehát nem összefognak, és nem segítenek abban, hogy megvédjük a magyar embereket, hanem kiszolgálva a nyugati szövetséges pártjaikat, olyan álláspontot képviselnek, ami nehezítené a magyar emberek mindennapi életét a brüsszeli szankciók miatt. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Jámbor András Imre, a Párbeszéd képviselője. Megadom a szót.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Számomra minden nap képviselőként arról szól, hogy mit tudok hazavinni a józsefvárosiaknak és a ferencvárosiaknak, és be kell valljam, eddig ebből a Házból maximum egy kiló sorozásra, öt kiló gyurcsányozásra meg egy csipetnyi összeesküvés-elméletre futotta. Szerintem ennél az önök választói is többet várnak.

Ma szavazni fogunk ebben a Házban a miniszterelnökről. A helyzet viszont az, hogy sejtésem szerint nem fogunk hallani semmit arról, hogy mit kezdünk a lakhatási válsággal, mit kezdünk a megélhetési válság csirke far-hátton túli világválával, mit kezdünk az élelmi-szerválsággal.

Április 3-án egy budapesti kerületben nyertem, egy olyan helyen, ahol egyszerre vannak divatos kávézók, tisztességes kiskocsmák és végtelen szegénység. Igen, én is látom az szja-csökkentést, -visszatérítést,

látom a béremelést, látom az év közbeni nyugdíjmelést, csak hogy a történet másik végén látom a négyezer kisnyugdíjast, aki a választókerületemben kevesebb mint 100 ezer forintból él, találkozom a dolgozókkal, akiknek elértéktelenedik a fizetésük, megállít majd mindennap egy ember, aki azt kérdezi, tudok-e lakást szerezni.

Kormánypárti Képviselőtársaim! Míg önök a diadalmenetüket ülik ma, addig Magyarországon lakhatási válság van, megélhetési válság van, és lassan beüt az élelmiszerválság is. Én ma azt szeretném hallani, hogy hogyan oldják meg az élelmiszerválságot, hogyan számolják föl az oligarchák nagybirtokrendszerét, hogyan egyeznek meg az EU-val egy normális magyar mezőgazdaságért, hogyan hoznak létre kisbirtokrendszert, hogyan szervezik azt közösségbe, és hogyan biztosítják a klímakatasztrófában ennek a rendszernek a fenntartását, mert ez lenne a dolguk.

Én ma azt szeretném hallani, hogyan épül évente húszezer bérlakás Magyarországon, hogyan törik le a piaci szereplők káros hatásait az albérleti és ingatlanárakban, hogyan indul el a panel- és gangosház-felújítási program és a megújulóakra koncentrált fejlesztések, amelyek csökkentik az ország energiafüggetlenségét, hogyan alakítják át úgy a rezsicsökkentést, hogy a kisfogyasztók ne kerüljenek csődhelyzetbe, de mi közösen az adóforintjainkból ne rezsicsökkentsük már a miniszterelnök úr családjának hatvanpusztai villáját - mert ez lenne a dolguk.

Én ma azt szeretném hallani, hogyan tud a magyar gazdaság átalakulni úgy, hogy ne minden pillanatban a centrumtól, a német gazdaságtól függjön. Mit gondolunk egyáltalán arról, hogy a válságok során hogyan lehet önálló, erős, nem az államtól és annak juttatásaitól függő magyar gazdaságot létrehozni a hosszú távon életképtelen oligarchavilágon túl?

(11.20)

Hogyan kívánják támogatni az alulról induló közösségi, szövetkezeti formákat, a szolgáltató szektortól a mezőgazdaságon át az iparig? - mert ez lenne a dolguk.

Az önök gazdaságpolitikája a régiónál alacsonyabb fizetésekre, a dolgozók jogainak megvágására és a nemzetközi tőkének juttatott pénzinjekcióra épül. A kapitalizmus és a klímakatasztrófa válságai, a migráció válsága, a világjárvány, a háború, a csiphiány, a különböző ellátási láncok szétesése követik egymást, és egyre gyorsabban követik majd egymást. Ebben a helyzetben az önök politikája folytán majd egyre több pénzt kell kifizetniük a nagytőkének, egyre visszább kell vágniuk a dolgozók jogait, és egyre alacsonyabban kell tartaniuk majd a régió többi országához képest a fizetéseket.

A nagy cégek effektív társaságiadó-fizetése itthon már közelebb van a nullához, mint az egyszerű emberek által fizetett személyi jövedelemadóhoz, és sokszorosát adják évente a nagy cégek támogatására, mint a 2010 előtti kormányok. Ez hosszú távon bukás az országnak, még ha hihetetlen hatalmukkal újra is tudják termelni saját politikai győzelmüket.

Januárban több mint 200 ezer polgártársunk írta alá, hogy népszavazást akar két kérdésben, a Diákváros és az álláskeresői járadék, a lakhatási válság és a

bajbajutottak állami támogatásának kérdésében, a létbiztonság kérdésében. Ezekben a kérdésekben nekünk itt az ellenzéki oldalon van többségünk.

Egy ilyen hármasságban, a megélhetési, lakhatási és élelmiszerválságban azt kérem önöktől, mozduljanak el a nagytőke támogatásának, a magyar munkakerő kiürítésének irányából egy olyan gazdaságpolitika felé, ahol a gazdaság szerkezete válságálló, és megoldást is tud adni a válságból fakadó kérdésekre.

Arra kérem önöket, ne trükközzenek. Vagy szavazzák meg a törvény- és határozati javaslatainkat, támogassák a Diákváros megépülését és a bajbajutottak megsegítését, oldják meg a népszavazás két kérdését, és spórolják meg annak a költségét, vagy írják ki ezt a két népszavazást, és szálljanak be a kampányba, a sorozás, gyurcsányozás, propaganda helyett védjék meg a gazdaságpolitikájukat, és győzzenek meg engem is arról, hogy ez a politika képes megvédeni az országot.

Remélem, a mai nap végén tudok majd én is hazavinni konkrét ígéreteket, érveket, bármit Józsefvárosba és Ferencvárosba, ami egy ilyen válsághelyzetben reményt ad az embereknek. Köszönöm, hogy meghallgattak, és várom válaszukat, amely túlmutat a Soros-Gyurcsány-kommunista semmitmondáson. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Orbán Balázs államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nagy érdeklődéssel követtem az ön felszólalását, és az elmúlt években követtem az ön közírói munkásságát is. Nagyon érdekes kísérletnek tartom azt a kapitalizmuskritikus neomarxista megközelítést, amit ön alkalmaz, és a mostani felszólalásában is nagyjából ezen gondolati kör mentén kívánt az ország nyilvánosságához szólni. Viszont egy dolgot én még soha életemben nem láttam, azt, hogy a neomarxisták meg a kapitalizmuskritikusok a neoliberalisták és a gazdasági tőkések listáján ülnének bent a parlamentben. Ilyet én még sehol nem láttam. Ha elmegyek Franciaországba, az önökhöz nagyon hasonlóképpen gondolkodó képviselőtársainak elmondom azt, hogy van Magyarországon is az a megközelítés, amelyik valóban a kiskeresetűek, a kisnyugdíjasok megélhetését, gazdasági nehézségeit helyezi a középpontba, vannak ilyen politikai erők szerre a nyugati világban mindenhol, ez egy ismert módszertan, de az, hogy ők felkérdzkednek a neoliberalis nagytőke listájára, azon a listán indulnak el, azon a listán jutnak be a parlamentbe, és beülnek abba a szövetségi rendszerbe... *(Dr. Mellár Tamáshoz:)* Bocsanat, én úgy tudom, hogy képviselő úr is frakciótag, ilyen értelemben osztozik a frakció és az ellenzéki együttműködés gondolatiságával. Tehát én ilyet még nem láttam.

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, az, hogy ön felhívja a figyelmet arra, hogy Magyarországon vannak kiskeresetűek, kisnyugdíjasok, vannak olyan emberek, akiknek a napi szintű megélhetés is problémát okoz, és ön arra tesz javaslatokat, hogy ezeknek az embereknek hogyan tudnánk segíteni, nos, ez egy helyes és üdvözlendő dolog.

Csak az a helyzet, hogy az a szövetségi rendszer, amelynek ön a tagja, minden ezzel összefüggő javaslatra az elmúlt időszakban, az elmúlt években, az elmúlt hónapokban és az elmúlt napokban is nemet mondott.

Nézze meg, hogy az elmúlt hónapokban milyen intézkedéseket hoztunk! Küzdünk az egész Európai Unióval, Brüsszel minden intézményével a rezsicsökkentés fenntartásáért. Nem tudom, hogy Józsefvárosban megkérdezte-e a választópolgárokat, mit gondolnak arról, hogy Amszterdamban, Berlinben és Párizsban az elmúlt hónapokban 50-60 százalékkal növekedtek az energiaárak. Szeretnének-e vajon az amerikai-orosz háború - ami Ukrajna területén zajlik - örven 50-60 százalékkal többet fizetni? Szeretnének-e vajon illet a józsefvárosi nyugdíjasok? Én azt hiszem, ők azt válaszolnák, hogy nem szeretnének ebbe a háborúba belekeveredni, és nem szeretnék azt, hogy a magyarok fizessék meg a háború árát.

Ön mégis egy olyan politikai szövetségben ül, amelyik nem támogatja a magyar kormányhoz azokat az intézkedéseit, hogy például az olajembargó kiterjesztésére nemet tudjunk mondani. Ez ügyben hogyan tud elszámolni a lelkiismeretével? Egy olyan politikai szövetségben ül, amely ab ovo nemet mond - nem arról van szó, hogy így-úgy-amúgy, hanem nemet mond - a rezsicsökkentés fenntartására. Egy olyan politikai szövetségben ül, amely az előző parlamenti ciklusban is itt volt, és folyamatosan nemet mondott azokra a törvénymódosításokra, amik ahhoz kellettek, hogy emeljük a legkisebb keresetűek bérét, a minimálbér-emelkedésre, amit ön is nagyon helyesen mondott.

Természetesen mindannyiunknak azon kellene dolgozni, hogy a minimálbér Magyarországon is minél magasabb legyen. Nem tudom, emlékszik-e rá, hogy az a miniszterelnök-jelölt, akinek ön kampányolt még pár hónappal ezelőtt, a minimálbér eltörléséről és szükségtelenségéről beszélt. Ez klasszikus libertáriánus nézet! És ez az ember volt az ön miniszterelnök-jelöltje. S pár hónappal ezelőtt gond nélkül kiállt mellé az ország nyilvánossága előtt, kiállt a különböző médiafelületeknél, amikhez hozzáférése van, kiállt a lakossági fórumokon, és azt mondta, Magyarország milyen jól járna, ha az az ember lenne a miniszterelnök Magyarországon, aki szerint a rezsicsökkentés úgy, ahogy van, elfogadhatatlan, aki szerint a minimálbérre nincs szükség, aki szerint ezeket a protekcionista intézkedéseket nem szabadna fenntartani, hanem azt kellene csinálni, amit Brüsszelből és Washingtonból mondanak nekünk.

Így nem lehetne marxista forradalmat csinálni, ez önnek sem fog sikerülni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Mi Hazánk frakcióvezetője, Toroczkai László következik. Megadom a szót. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

TOROCZKAI LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon az Országgyűlés megválasztja Magyarország miniszterelnökét, és a Mi Hazánk Mozgalom nemmel fog szavazni. Nagyon egyszerű a válaszuk, hogy miért

fogunk nemmel szavazni Orbán Viktor újabb négyéves miniszterelnökségére, egyszerűen azért, mert az elmúlt 12 esztendőben leginkább látszatintézkedéseket láttunk a kormánytól.

S fontos megindokolnom azt is, hogy annak ellenére, hogy mi az első pillanattól kezdve, a megalakulásunk óta hangoztatjuk azt, hogy minden olyan törvényjavaslatot, amely jó Magyarországnak, jó a magyarságnak, támogatni fogunk - ez vonatkozik majd erre a parlamenti ciklusra is -, miért mondom mégis azt, hogy nemmel kell szavaznunk Orbán Viktor miniszterelnökségére.

Az elmúlt 12 esztendőben számunkra és a magyarság számára rendkívül fontos, létkérdésnek számító kérdésekben, mint például a demográfiai válság vagy a nemzetgazdaság tönkretétele, amely már több mint 30 éves folyamat, vagy akár a kilakoltatások esetében, vagy most éppen az élelmiszerválság esetében - nagyon hosszasan sorolhatnám ezeket a létfontosságú kérdéseket - mindig csak látszatintézkedéseket kaptunk. Most például itt van az olajembargó, amely ügyében mi tudjuk támogatni a kormányt, ha azt mondja, hogy ellenzi az olajembargót, hiszen Magyarországnak és a magyarságnak óriási károkat okoz, de nemcsak az olajembargó, hanem úgy én bloc az Oroszország elleni szankciók nagy része. Ez vonatkozik minden ágazatra.

De miközben a kormány most nagyon helyesen ellenzi az olajembargót, a versailles-i csúcstalálkozón Orbán Viktor nem emelt szót az akkor elindított szankciók sorozatával szemben, hanem támogatásáról biztosította ezt az intézkedéssorozatot. Sőt, talán az egyik legsúlyosabb ügyben a magyar kormány, Orbán Viktor és a Fidesz támogatja azt a brüsszeli globalista szándékot, hogy Ukrajnát gyorsan, nagyon gyorsan, soron kívül és szinte feltételek nélkül vegyék fel az Európai Unióba, ami gyakorlatilag az Európai Unió végét jelentheti. S nemcsak azért, mert még Magyarországnál is korruptabb országot akar az Európai Unió felvenni, hanem azért, mert nyilvánvalóan majd az Unió tagállamaival akarják megfizettetni Ukrajna helyreállítását, újjáépítését, miközben, ahogy azt már a múltkor elmondtam, a haszonélvezők ugyanazok a globalista körök, illetve oligarchák lesznek.

(11.30)

Tehát nagyon-nagyon sok ilyen létkérdés volt, amelyekre a kormány nemhogy látszatintézkedéseket tett, hanem olyan megoldásokat hozott, mint amikor egy pohár vizet akarunk a tengerbe önteni. Most is látjuk, hogy az élelmiszerválságra adott kormányzati intézkedés, az árstop természetesen néhány hétre vagy néhány hónapra lehet megoldás, de hosszú távon semmiféleképpen nem jelent megoldást. Mi nehezményezzük, hogy az elmúlt 12 évben kellett volna a kormánynak arról beszélni, hogy például az élelmiszeripart vissza kell építeni, és a nemzetgazdaságot vissza kell építeni, nemcsak politikaközelí nábobok vagyónát kell növelni, hanem a magyar nemzetgazdaság legfontosabb ágazataira kellett volna fókuszálni.

Nem most kell beszélni az élelmiszeripar visszaépítéséről, amely a Mi Hazánk Mozgalomnak már az első pillanattól kezdve szerepelt a tervei között, illetve

a programunkban is szerepel, most, amikor háború dúl a szomszédban, hanem ilyen intézkedéseket kellett volna tenni az elmúlt 12 évben. Ehelyett kaptunk csirke far-háttal vagy sertéscombmal kapcsolatos árstopokat, ami nyilvánvalóan hosszú távon nem megoldás.

Vagy például itt a nyár, tehát hamarosan lejárat a moratórium: mi lesz a kilakoltatásokkal? Mi lesz azokkal a magyarokkal, akik elveszítik az otthonukat? Az elmúlt 12 évben mit tett a kormány értük? Mert ugyanúgy, mint az árstop esetében, mondjuk, téli időszakra éppen moratóriumot rendel el, ezek nem megoldások, hosszú távon kellett volna például a bankárokkal szembeszállni.

Az elmúlt 12 esztendőben ezt sem tette meg a kormány, és természetesen a Mi Hazánk Mozgalomra számíthatnak akkor is, amikor a migráció ellen akarnak fellépni. De az elmúlt években sajnos ezen a területen sem sikerült megnyugtatóan megoldásokat hozni. Itt is inkább látszatintézkedések voltak. Én mindennap tapasztalom, kapom a híreket, és látom akár a saját ablakomból, hogy sajnos az invázió nem állt meg, a migránsok átjutnak a kerítésen, és hiába kísérik vissza a magyar rendőrök, a határt védők ezeket a betolakodókat, néhány óra múlva újra találkoznak velük.

Ott a példa, hogy ha Boris Johnsonnak volt bátorsága Ruandába visszaküldeni, deportálni az illegális migránsokat, akkor körülbelül ilyen intézkedéseket várunk a magyar kormánytól is, tehát ne látszatintézkedéseket tegyenek, hanem valódi intézkedéseket, akkor számíthatnak ránk. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úr a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Először is arra szeretnék reagálni, hogy nem szavazzák meg a miniszterelnököt a mai napon. Abból a szempontból nem meglepő, hogy mégiscsak egy ellenzéki pártról van szó, viszont az indoklással azért erőteljesen szeretnék vitatkozni. Úgy fogalmazott ön, hogy az elmúlt 12 év - ha jól idézem - látszatintézkedések sorozata.

Nézze, amikor ez a kormány megkezdte a munkáját, akkor romokból kellett újra erős gazdaságot építeni, és alapelveket kellett újra helyreállítani. Például azt az alapelvet, hogy a legfontosabb döntéseket mi magunk, mi, magyarok hozzuk, ne pedig máshol szülessenek döntések rólunk. Utalok itt az IMF-re vagy arra, hogy a baloldal folyamatosan jogköröket adott volna át. Azt az alapelvet is helyre kellett állítani, hogy sokkal jobban megérje Magyarországon munkából élni, mintsem segélyből. Azt az alapelvet is helyre kellett állítani, hogy a külföldi magyar nemzetársaink számíthatnak a kormány támogatására.

Ami az eredményeket illeti, nem feltételezem, hogy az ön figyelmét elkerülte, de ha ön azt mondja, hogy látszatintézkedésekről van szó, akkor pár dolgot azért itt említsünk meg a tények talaján.

Ami a családtámogatásokat illeti, utalt itt a demográfiai helyzetre. Soha nem volt olyan sokszínű a magyar családtámogatási rendszer, mint ezekben az években. Folyamatosan bővítettük a családtámogatási rendszert.

Amikor megkezdtek a munkát, akkor semmi nem volt. Devizahitelek voltak, azt meg nem nevezném családtámogatási rendszernek. Ha ezen intézkedések következményét nézzük, akkor ön is nagyon jól tudja, hogy a gyermekvállalási hajlandóság javult Magyarországon. *(Dúró Dóra: Mennyi a termékenység?) Ezeknek... (Közbeszólás a Mi Hazánk soraiból: A cigányoknál.) Ezeknek... (Az elnök cseppet.)* Ne haragudjon, képviselő úr, én is meghallgattam az önök felszólalását.

ELNÖK: Óvatosabban, képviselő urak, óvatosabban!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Javult a gyermekvállalási hajlandóság, természetesen mindenkinek a saját döntése. Minden családnak a saját döntése, hogy mikor vállal gyermeket, mikor alapít családot, de több támogatási lehetőség közül tudnak választani. *(Z. Kárpát Dániel: 6 milliós ország leszünk.)*

Ami a munkahelyeket illeti: 12 százalékról hoztuk le a munkanélküliségi arányt; 4 százalék alatt van a háborús helyzet és a nehéz járványos évek ellenére. Aztán: a nyugdíjak értékét megvédtük, olyannyira, hogy azt a 13. havi nyugdíjat, amit elvettek 2010 előtt, visszaadtuk az idős honfitársainknak.

Folyamatosan csökkentettük az adókat. Nem tudom, hogy az önök pártja mit gondol egész pontosan az adók kérdéséről, hogy csatlakozik-e majd a baloldalhoz abban, hogy progresszív adózást, többkulcsos adózást akarnak, de egy dolgot el tudok önnek mondani, hogy folyamatosan csökkentek az adók: a jövedelemadó például egységesen 15 százalékra, a fiataloknak pedig nem kell jövedelemadót fizetniük 25 év alatt. *(Z. Kárpát Dániel: Mennyi jött be áfából tavaly? 5000 milliárd?)*

Ami a nemzeti vagyont illeti: 7000 milliárd forinttal nőtt a nemzeti vagyon nagyságrendje a mostani kormányzás alatt. Egyetértek azzal a szándékkal, hogy a stratégiai iparágakat, abban a magyar tulajdon arányát meg kell erősíteni. Itt nagyon nagy lépéseket tettünk a bankszektorban, a stratégiai iparágakban, mondhatnám itt az energetikát is, a média területét is, az élelmiszeripar tekintetében még további teendőkre van szükség. *(Z. Kárpát Dániel: Komoly befektetés!)*

Ha a biztonságot fontosnak tartja, akkor erre és a következő kormányra számíthat. Nincs ak a határainkat védjük, hanem a bűncselekmények számát is sikerült megfelelni. Azt gondolom, hogy Ásotthalom környékén is komoly fegyvertény ez, és az ott élők is érezhetik. *(Z. Kárpát Dániel: A szabálysértések tízszeresére emelésével.)*

Most ami az embargó kérdéséről: nem csinálunk abból titkot, hogy nem támogatunk olyan szankciókat, amelyek sokkal jobban fájnak Magyarországnak, mint az agresszornak, és sokkal jobban fájnak Európának. Hát, az energiaárak már eddig is jelentősen növekedtek, az Eurostat adatai szerint több mint 40 százalékkal egy év alatt, ez fűtötte az inflációt, és erre tenne még rá egy lapáttal az, ha bevezetnék az olajembargót, olyan körülmények között, hogy Magyarország 64 százalékkal Oroszországból importálja

az olajat. Tehát nemcsak ellátási problémáink lennének, hanem megugornának az árak is. Ezt nem akarhatják, ezt nem támogathatják. Most ezért ellenzi a hatodik embargós csomagot vagy szankciós csomagot a magyar kormány. Ha ön azt állítja, hogy a magyar kormány nem emelte fel ezek ellen a szavát, akkor önt vagy rosszul tájékoztatták, vagy félre akarja vezetni a magyar nyilvánosságot.

Végezetül, idő hiányában még egy dolgot szeretnék mondani: az elmúlt hetek felszólalásai alapján, ha jól értelmezem, önök kétségbe vonják az Alaptörvényt, és ha jól értettem a szavait, akkor az árstopintézkedéseket sem tartják megfelelőnek. Az a helyzet, hogy pontosan ilyen felszólalásokat hallottunk a baloldali pártoktól az elmúlt években, az elmúlt hónapokban. Nem tisztom, hogy tanácsokat adjak önöknek, egyet talán mégis megtehetek, hogy ne lépjenek a Jobbik útjára, mert nagyon jól látták, hogy annak mi lett a következménye. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Bár régi képviselők is ülnek az új frakció soraiban, azért most így az ülészak és az új ciklus előtt vagy a kezdetén hadd kérjem meg az új frakciót, hogy ne lépjen abba a régi kerékvágásba, amelyben a régi ellenzék 12 éven keresztül taposott. Úgyhogy kérek fegyelmezett magatartást, ha lehetséges, mindenki hallgassa meg a másikat csendben, a kormányoldal is meghallgatta az önök frakcióvezetőjét, legyenek szívesek önök is ezentúl meghallgatni csendben a másik oldalt. Különösen elvárom ezt alelnök asszonytól.

Most Komjáthi Imre, az MSZP képviselője következik. Megadom a szót.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A magyar Országgyűlésben ismét a dolgozó magyar emberek érdekében szólok fel. A kormány egyik stratégiai partnere a terveik szerint 1600 magyar dolgozót készül utcára tenni. Elég szörnyű, hogy ennek a cégnek februárban lehetősége volt módosítani a kollektív szerződést úgy, hogy az a munkavállalók számára hátrányos: alacsonyabb lett a végkielégítés, a házaspárok védeltsége megszűnt. Ezen magyar családok érdekében szóltam fel a múlt héten is, akkor csak ködösítés volt a válasz.

Ráadásul a kormány tárgyalásokra vonatkozó állítását a szakszervezet cáfolta. Bodó Sándor államtitkár úr ezután válaszolt az egyik médium megkeresésére, és azt írta: a Liga Szakszervezetek és a foglalkoztatási osztályok tárgyalnak a munkahelyeken. Ez azért nem ugyanaz, hogy a kormány és a szakszervezetek tárgyalnak. Ebben a helyzetben a kormánynak magas szinten kellene a dolgozó magyar emberek oldalára állni a tőkések helyett. De hol van ilyenkor Szijjártó Péter, aki aláírta a stratégiai megállapodást? Hol van ilyenkor a stratégiai partner? A stratégiai partnerségi megállapodásokban szinte minden benne van, csak az nincs, ami a lényeg: a magyar dolgozók érdekeinek védelme, munkavédelmi és munkajogi biztonságuk garanciája.

(11.40)

Pedig lenne azonnali segítség. Az Európai Unió ugyanis létrehozott egy évi 202 milliárd eurós éves költségvetéssel rendelkező Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot, amiből a kormány igényelhetne forrást, és pontosan erre, az ilyen helyzetekre találták ki. Ezt az alapot konkrétan arra találták ki, hogy a kormányok lehívhasanak belőle bizonyos összegeket, hogy segítsenek új munkahelyet találni, sőt saját vállalkozást alapítani az elbocsátott dolgozóknak, ha egy adott vállalkozás legalább 200 főt elbocsát.

Tisztelt Országgyűlés! A stratégiai partnerség révén is lehetne, kellene beszélnünk, és kellene lépni. Ha már egyszer több milliárd forinttal, a magyar adófizetők pénzével támogatjuk ezeket a cégeket és stratégiai megállapodást kötünk, akkor a megállapodásban szerepeljenek a kormány elvárásai a stratégiai partnerektől, illetve a cégek által a munkavállalók védelmére vállalt garanciák, a magyar dolgozók érdekét védő garanciák, és nem a hazai, illetve a nemzetközi nagytőkéseknek ígért és őket védő garanciák. A Tungstramnál nem is az ITM-nek kellene az elbocsátott dolgozókon segíteni az eddigi struktúra szerint, hanem a Külgazdasági Minisztériumnak, hiszen 2019-ban Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter írt alá céges stratégiai megállapodást, amelyben lefektették az együttműködés módját és feltételeit és azt is, hogy létrehoznak egy rendszeresen ülésező munkacsoportot.

Nos, kérdem én, milyen sűrűn ülésezhet ez a munkacsoport, hogyha nem tudták, hogy ilyen komoly probléma van, és nem tudtak azonnal lépni. Ezt már februárban lehetett tudni, hogy a Tungstramnál elbocsátások lesznek, és nem léptek. Kiss Ambrus főpolgármester-helyettes bejelentette, hogy a Tungstramtól elbocsátott 1600 dolgozóból közel ezer embernek tudnának azonnal munkát adni a fővárosban. Nagykanizsán, Zalaegerszegen és Hajdúböszörményben azonban nagyon nagy probléma lesz az elbocsátás, mert nehezen fognak tudni elhelyezkedni az emberek, hiszen például Nagykanizsán 700 dolgozót küldenek el 50 év fölötti átlagéletkorral, közülük nagyon sok a nő, akik a munkaerőpiacon még mindig hátrányt szenvednek. A hajdúböszörményi telephelyen dolgozók között vannak jól képzett szakemberek, de sok olyan, többségében női munkatársuk van, akik végzettség nélkül dolgoznak. Nekik lesz a legnehezebb elhelyezkedni. A baloldal Nagykanizsán, Hajdúböszörményben és Újpesten is mindent megtesz, hogy segítsen a kormány partnere által kirúgott emberek százain.

Tisztelt Miniszterek és Államtitkárok! Van önökből elég sok. Ugye, fordultak már az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alaphoz, ugye, fordultak már hozzájuk a magyar dolgozók érdekében? Mikor módosítják az eddigi stratégiai megállapodásokat, hogy a dolgozó magyar emberek számára fontos munkavédelmi és munkajogi biztonság garanciái is szerepeljenek benne? Mikor védik végre a magyar dolgozók érdekeit a hazai és a nemzetközi nagytőke, a nagytőkések érdekei helyett? Köszönöm szépen a szót. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Bodó Sándor államtitkár úrnak adom meg a szót.

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót. Nos hát, képviselő úr ugyan még most kezdi a ciklusát a parlamentben, és úgy tűnik, nem volt ideje áttanulmányozni, hogy vajon a párttársai mit is tettek az elmúlt időszakban, amikor válság volt a munkaerőpiacon, így aztán elég hitehagyott módon olyanokkal vádolja a kormányzatot, illetve a foglalkoztatáspolitikai területén dolgozó munkatársait, amit itt vissza kell hogy utasítsak.

Emlékezzen csak vissza, a koronavírus-járvány idején milyen kormányzati intézkedések voltak! Én hiszem, hogy ön ezt követte, és hát, azt el kell ismerni - merthogy a számok makacs dolgok, ezzel még önnek is szembe kell nézni -, hogy bizony ez a gazdaságvédelmi akcióterv 1 millió 666 ezer munkavállalón tudott segíteni kisebb-nagyobb mértékben, ilyen vagy olyan formában. Ennek megvannak az eredményei: a hazai munkanélküliség Európában az egyik legalacsonyabb, és azt kell mondanom, hogy ezeket a látványos eredményeket egy-egy cég üzletpolitikája, a cégen belül zajló problémák nem fogják eltakarni, bármennyire is ön azt szeretné, hogy ez a szerencsétlen helyzet, ami ott kialakult, az egész magyar munkaerőpiacot fedje le, takarja be.

Most nem erről van szó, de természetesen maximálisan segítünk, és ezt meg tudom erősíteni most is a Tungsram dolgozóinak, hiszen ön bármennyire is valamiféle sajtóorgánumokra hivatkozik, el kell mondjam önöknek, hogy a foglalkoztatáspolitikai osztályok munkatársai, ahogy korábban is, ha erre szükség volt, az adott céggel együttműködve ott, a helyszínen részesítik a munkavállalókat segítségben, legyen ez tájékoztatás, legyen ez közvetítés. A vállalati kapcsolattartó kollégák szintén ott vannak, de arra kérem önt, hogy ne azt kérje, hogy egy nap alatt oldódjon meg ez a helyzet, mert a munkaerőpiacon ez nem egy nap alatt megoldható. Azért sem, mert ezeknek a dolgozóknak első lépésben egy olyan tájékoztatás van a kezükben, hogy mikor és hogyan fognak ezek a munkahelyek megszűnni, és ez bizony ez év végéig van nevesítve. Minden egyes telephelyen nevesítve van, hogy milyen munkakörök milyen időszakokra fognak zárulni, és az is ott van, hogy ennek mi a jogi rendje, milyen kifizetési rend szerint lesznek majd nyilván ezek a munkaviszonyok lezárva, illetve az is ott van ezzel egy időben, és konkrét dátumot tudok most már önnek mondani például a hajdúböszörményi telep hely esetében, hogy Debrecenben e hét péntekén a Kereskedelmi és Iparkamara az ő tagszervezeteivel együttműködve tart egy fórumot pont annak érdekében, hogy ezeket a munkavállalókat ott, a térségben tevékenykedő cégek irányába tudjuk kiközvetíteni. Tehát az, amit ön mond, hogy csak Budapesten, ez éppenséggel nem igaz, mert tudomásom szerint Budapesten még nem is érkezett be csoportos leépítési szándék, csak a vidéki telep helyek esetében.

Természetesen ez egy bonyolult és hosszas szakmai vitát is érdemlő elemzés, ami ennél a cégnél történik. Valóban egy nagyon nagy múltú cég, nagyon nagy értékeket állított elő, de azzal is szembe kell

nézni, hogy bizony ez a piac is jelentősen változik. A piac kihívásaira pedig reagálni kell, arra reagálni kell, alkalmazkodni kell, és látható, hogy talán itt egy picit fáziskésésben volt a cég. Annak érdekében, hogy ez ne történjen meg más helyeken vagy esetleg a cég későbbi időszakában, akik tovább tudják vinni ezt a termelést, legyen lehetőség arra, hogy ezt elkerüljék, legyen hatékonyabb a tevékenység, a dolgozók legyenek felkészültebbek, most itt is tudom ismertetni és ajánlani azt a programot, amit Magyarország Kormánya működtet annak érdekében, hogy már akkor legyen segítség, amikor még nincs baj, vagyis a dolgozók átképzése, felkészítése egy esetlegesen nem várt, de mégis bekövetkező válsághelyzetre, az ma már elengedhetetlen.

Lehet, hogy korábban nem erről volt híres a munkaerőpiac szerte a világban, mert azt mondták, hogy megtanultam egy szakmát, és azzal életem végéig elleszek, nos, most azért látjuk, hogy olyan sok minden változik a világban a munkaerőpiacon is, hogy erre azért kicsi esély van, ezért a képzés és az átképzés a legfontosabb két momentum. Két feladat lesz a következő időszakban a munkaerőpiacon, és nyilván itt most a konkrét segítség, a konkrét menedzselés ügye mellett erre is fel kell készülnünk. Így áll most a munkaerőpiac.

Természetesen Magyarország Kormánya törődik minden egyes munkavállalóval. A regisztrált álláskeresők száma egyébként folyamatosan csökken. Tudom, hogy ez konkrétan ezeket a dolgozókat most nem vigasztalja ebben a helyzetben, de mivel mégiscsak egy nagy rendszerben gondolkodunk, én hiszem, hogy a foglalkoztatási osztályok munkatársai, az illetékes szakemberek segítségével tudunk segíteni ezeknek a munkavállalóknak is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a Momentum képviselőjének, Tóth Endrének adom meg a szót.

TÓTH ENDRE (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Megtörtént hát a kerethirdetés, látjuk már a miniszterelnök csapatát, így az is biztossá vált, hogy oktatási miniszter bizony nem fog kifutni idén sem a pályára, pedig focikezdőként Orbán Viktor is nyilvánvalóan tudhatna, hogy a lelátóról bizony nem lehet gólt szerezni. Márpedig az oktatásban nagyon sok gólt kellene szerezni ahhoz, hogy megfordítsuk ezt a 12 éve vesztesre álló meccset.

De vajon miért fordított hátat újra a miniszterelnök az oktatásnak? Miért nem hallotta meg a pedagógusok kérését az önálló oktatási minisztériumra? Miért bízta az oktatás sorsát egy lelkész és egy nyugdíjas onkológus után egy korábbi rendőrfőnökre? Pedig korábban még másként nyilatkozott: „Magyarország jövőjét kiművelt emberfők száma fogja meghatározni, mivel nincs nyersanyagunk, energiaforrásunk, így csak a tudásban reménykedhetünk” - mondta nagyon helyesen Orbán Viktor 2008-ban. De a nagy szavakat sajnos nem követték tettek, pedig magától a miniszterelnöktől tudjuk, nem arra kell figyelni, amit mond, egyetlen dologra kell figyelni, amit csinál.

(11.50)

Beszéljenek hát a tettek és a számok! 2010 óta a magyar oktatás összes fontos mutatója romlott, nem lett tehát több kiművelt emberfő, sőt jelentősen nőtt az iskolából végzettség nélkül kikerülő magyar fiatalok száma. A tankötelezettség 16 évre leszállítása miatt évente tízezer gyerek kerül a lecsóba, ahogy Pokorni Zoltán, az önök politikusa mondta. Magyarországon példátlan módon csökkent a felsőoktatásba jelentkezők száma, idén 40 ezerrel kevesebben jelentkeztek egyetemre, mint 12 éve. Nem csoda, hogy ma Szlovákiában 20 százalékkal többen vannak a fiatal diplomások, mint hazánkban, pedig 12 éve még előztük őket. A családi háttér hazánkban acél béklyóként nehezedik a tanulmányi eredményekre. A leggazdagabb egyharmadba tartozó tanulók 71 százaléka, a legszegényebb diákok mindössze 11 százaléka megy egyetemre.

Kritikus tehát a helyzet, de a jövő még ennél is borúsabbnak tűnik. 12 ezer pedagógus hiányzik ugyanis a hazai oktatási rendszerből, és a hiányzó szakemberek száma évről évre több ezerrel növekszik. Az idei évben összesen 22-en jelentkeztek fizikatanárnak és 25-en kémiaatanárnak az egész országban. Jól hallják, 22-en és 25-en, eközben közel ötször ennyi pedagógus megy nyugdíjba ezekben a szakokban. Ez nem túlzás, ez a kőkemény valóság, hölgyeim és uraim! Lassan a fiatal magyar pedagógusokat fokozottan védetté kell nyilvánítani, mert néhány éven belül teljesen eltűnhetnek a bolygóról. De ki lepődik meg ezen, mikor egy kezdő pedagógus fizetése alig éri el a 200 ezer forintot? Ki lepődik meg ezen, ha Európában nálunk a legmagasabb a kötelező óraszám? Ki akarna megalázó bérért sok felelősséget és rengeteg munkát a nyakába venni?

Nemrég egy fiatal pedagógus nyílt levélben írta le tökéletesen a magyar rögvalóságot. Így fogalmaz: Elmondom, milyen ma Magyarországon pályakezdő tanárként élni: több mint egy hónapja tönkrement a hajszáritóm, de nem tudok újat venni. Szinte kizárólag üres tészta és rizsen élek, mert másra nem futja, akárhogy spórolok. Nincsen semmi szociális védőháló alattam. Hiába dolgozom szívem-lelkem beleadva, a hajléktalanság peremén egyensúlyozom. A boltokban, ami tavaly ilyenkor 500 forint volt, az most 700. 2022-től szinte mindenkinek 20 százalékos emelést fizetett a kormány, kivéve a tanárokat, mi egy 10 százalékos pótlékemelését kaptunk. Miért ér az én munkám gimnáziumi tanárként ennyire keveset?

Kedves kormánypárti képviselőtársaim, önök 12 éve vannak kormányon. A most érettségiző diákok teljes iskolai pályafutásukat az önök kormányzása alatt töltötték. Ez nagy felelőség, ezzel emberi sorsokat befolyásolnak, s Magyarország jövőjét alakítják.

Arra kérem most önöket, hogy feleljenek meg ennek a felfokozott felelőségnek, és ígérjenek most meg az Országgyűlés színe előtt három alapvető dolgot, hogy a következő években elkerüljük az oktatási rendszer teljes összeomlását. 1. Vessenek végre véget a pedagógusok megalázó bérezésének, s legalább 50 százalékkal emeljék meg a fizetéseiket, és minimálbérhez kötéssel biztosítsák azok értékállóságát! 2. Enyhítsék a pedagógusok leterheltségét, és csökkentsék az európai

rekorder kötelező óraszámokat! 3. Adják vissza a pedagógusoknak a szabad tankönyvválasztás lehetőségét!

Arra kérem önöket, hogy pártpolitikai vagdalkozás és a valóságot letagadó sikerpropaganda helyett adjanak egy őszinte választ erre a három felhívásra, amit most tettem. Köszönöm a választ. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem tudom, ez volt-e az első felszólalása, de igazából nagyon sokan vártuk öntől, tisztelt képviselő úr, hogy visszatul egy korábbi, a járvány alatt tett mondatára, amiért bocsánatot kér az első parlamenti felszólalásában. Ezt nyilatkozta: „Ugye, most beütött ez a járvány meg a nyomában levő válság, és ez egy nagy lehetőség arra, hogy visszaszorítsuk a Fideszt.” Tisztelt képviselő úr, itt a parlamentben nagyon nagy felelősséget viselünk a szavainkért, hogy mit mondunk, ezek később mindenkin számonkérhetőek, rajtunk is, önökön is.

Keves olyan politikus volt Magyarországon, akinek a járványról nem az jutott az eszébe, hogy segíteni kell az idős rokonoknak, az idős hozzátartozóknak, hogy át kell hidalni valahogy azt, amikor digitális oktatás van az iskolában, hanem az jutott eszébe, hogy a járvány, tehát a betegség és a válság, tehát az elszegényedés lehetősége, amit azért nagy részben sikerült elkerülnünk, nos, ez egy nagy lehetőség arra, hogy visszaszorítsuk a Fideszt, hogy ebben ön csak politikát lát, semmi mást, csak politikát, nem emberi sorsokat, nem rettegést a betegségtől, a súlyos egészségkárosodástól, hanem azt, hogy ez egy politikai lehetőség, a járvány arra a magyar baloldalnak és a Momentumnak, hogy a Fideszt visszaszorítsa, és hatalomra kerüljön.

Ilyen nyersen, ilyen szikáran, ilyen embertelenül kevés mondatot hallhattunk a járvány alatt, mert mindenki arról beszélt, hogy segíteni kell, összefogásra van szükség. Ön arról beszélt, hogy nem mindegy, hogy hogy nő föl az iskolákban egy generáció. Szerintem nem mindegy, hogy valaki azt látja a politikusaiktól, hogy ha embereket visznek tömegesen kórházba egy ismeretlen betegség miatt, akkor a politikusok azt mondogatják, hogy így fogjuk majd megdönteni a regnáló kormányt, és erre fogjuk építeni a politikánkat. Tisztelt képviselő úr, ezt a bocsánatkérő mondatot öntől még továbbra is várjuk.

Ugyanakkor lehet, hogy derültebb pillanatok is fog szerezni a Momentum nekünk. Azt mondták, hogy nem került be a viccpárt a parlamentbe - lehet, hogy mégiscsak a Momentum személyében itt van. Önök ugyanis az oktatás egyik kérdését megoldották, mégiscsak a tízmillió diplomás országává tették Magyarországot, amikor elmondták, hogy nincs szükség ahhoz diplomára, hogy valaki diplomás legyen. Így az önök szemében minden magyar ember diplomás, akinek van diplomája, azért, akinek nincs diplomája, az meg azért. Ha önöknél mindenki diplomás, diplomától függetlenül - bár lehet, hogy Bangónénak lenne ellenvéleménye,

itt az MSZP korábbi soraiból, ezen kérdés kapcsán -, nos, de ha önöknek mindenki diplomás, akkor itt már tízmillió diplomás van Magyarországon, ha a Momentum-frakcióból indulunk ki.

De ellentmondó nyilatkozat nem kevés van önöktől, ezért is mondhatjuk, hogy egy viccpárt, mert mindent mondanak és mindennek az ellenkezőjét is, bármiről eszükbe jut valami, két hét múlva meg valami más. „A vállalhatatlan ellenzékkel szemben a Momentum alternatívát nyújt.” Majd a vállalhatatlan ellenzékkel összefog; ez Fekete-Győr Andrásról egy idézet. „Gyurcsány Ferenc mit keres a politikában? Már igazán eltakarodhatna a közéletből” - mondják, majd aláírnak vele egy szövetséget. Az embereknek arra van szükségük, hogy egy világos, kézzelfogható alternatívát kapjanak, nem pedig arra, hogy egy valamilyen moslékszerű mixet kapjanak. Majd bemennek egy olyan listára, egy olyan választási szövetségbe, ahol a szövetségük vezetője, miniszterelnök-jelöltje szerint a kommunistáktól a fasisztákig mindenki megtalálható, miközben az önök elnöke azt mondja még előtte nem sokkal, hogy nem egy ilyen mixre van szükség, hanem világos alternatívára. Sőt, még azt is mondták önök, hogy a Momentum szembe köpné magát, amennyiben koalícióra lépne a Jobbikkal és az MSZP-vel, majd koalícióra léptek a Jobbikkal és az MSZP-vel.

Mi az önök szavainak a súlya? Mit nem mondtak és minek az ellenkezőjét nem mondták? Lehet önöket komolyan venni? Van bármilyen komolyan figyelembe veendő rész, amikor önök azt mondják, Soproni Tamás, hogy „nem akarjuk összegyurcsányozni magunkat”, majd most Gyurcsány Ferenc röhögve az önök képébe mondja, hogy mindenki legyen Gyurcsány, és több Gyurcsányt, és mindenki akarjon Gyurcsány lenni? Vagy még azt sem tudják eldönteni, hogy bejönnek-e a parlament ülésére vagy nem? Ott várnak a függöny mögött, hogy kicsit bejövünk, kicsit kimegyünk, mert azért nyilván a fizetés kell, a párttámogatás kell, jó sok frakció kell, hogy kevesebb képviselő több támogatást kapjon, mint korábban, de még ezt sem tudják eldönteni.

Az oktatás kérdése valóban egy súlyos kérdés, ezzel egyetértek. Meg lehet határozni hosszú távon egy generációnak tényleg azt, hogy milyen tudást szerezzen, na, de önök, akik még azt sem tudják eldönteni, hogy kint vannak vagy bent vannak, hogy a folyosón töltik-e a nyitó ülést vagy az ülésteremben, önökre aztán végképp nem lehet számítani. De azért nagyon sokan megrettentek attól, amit önök a választási kampányban elmondtak az oktatás kapcsán arról, hogy ha hatalomra kerülnének, mit tennének. A legrosszabb SZDSZ-es emlékek kerültek elő: megszüntetnék a tankönyveket (*Felzúdulás a Momentum soraiban. - Derűlttség, közbeszólások az ellenzéki padsorokból.*), megszüntetnék az állami tankönyvellátást, csak piacosított, valamilyen tananyagot állítanának elő, amit pénzért meg lehet vásárolni, magyarul újraprivatizálnák - mint ahogy az elődeik privatizálták a Nemzeti Tankönyvkiadót -, önök újraprivatizálnák az egész oktatásirtalom-előállítási részt, már nem is definiálnák, hogy pontosan mit csinálnak. És Fekete-Győr András mit mondott? „Mérhetetlenül sok az iskolánk, és ezeknek nagyon ramaty a minősége.” (Az

elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)

Önök ott folytatták, mint az elődeik: privatizálnának és iskolákat zárnának be. Szerencsére ezt sikerült elkerülnünk. A béremelésen pedig a következő években igenis rajta leszünk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiból. - Szabó Szabolcs: Viccálamtitkár úr.*)

ELNÖK: Most Z. Kárpát Dániel következik, a Jobbik képviselőjében.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarország miniszterelnökéről határoz ma a Ház, és ígérek, hogy fogom aprítani önöket eleget a következő években a kilakoltatások, a végrehajtói visszaélések, egyebek kapcsán, lesz nagyon sok vita közöttünk, viszont egy ilyen speciális napon érdemes megvizsgálni azt, hogy nyílik-e lehetőség arra, hogy bármilyen közös diskurzusteret találjunk. Ezért én most olyan témákat vonultatok fel, amelyekre kizárólagosan igaz az, hogy Magyarország eddigi kormánya reklámozza magát ezeken a területeken, és vélt sikerekről számol be. Nézzünk a számok szintjén ezek mögé! Ha lesz bátorság majd az államtitkárban, akkor reagálni is fog ezekre.

A helyzet az, hogy ez a kormány előszeretettel beszél a családok védelméről, és az óriási családvédelem közepette egész Európa legmagasabb - a szegények adójaként elhíresült - áfakulcsát foganatosították itt, 27 százalékos áfakulcsról beszélhetünk.

(12.00)

Teszik mindezt egyébként egy élelmiszerár-robbanás közepette is. A világ szégyene, hogy egy klasszikusan mezőgazdasági országban fordul elő mindez, és az is elég szégyenteli, hogy ha betér az ember egy üzletközpontba, akkor jellemzően nagyon kevés magyar élelmiszert talál és nagyon sok külföldit. Én a magyar termékek nagy vadászója vagyok, és egyébként még piacon is nagyon nehéz sokszor ezeket megtalálni, mert az a helyzet, hogy önök egy elhibázott gazdaságpolitikát folytatnak, ennek pedig ez is következménye.

De nem csak az a baj, hogy alig van magyar termék; az is óriás gond, hogy az önök által tudatosan gyengített magyar forint tovább drágít mindent, nemcsak azt, amit külföldről hoznak be, de azt a hazai terméket is, amit adott esetben külföldi géppel dolgoznak fel vagy külföldi műtrágya kell hozzá. Mindent drágít az önök politikája.

Ezenközben pedig azt látjuk, hogy önök kaszálnak, kasszíroznak, több mint 5000 milliárd forintot csak az áfából évente. És ezek után beszélnek családvédelemről, miközben az egyik legnagyobb költségvetési bevétel a magyar családok befizetéseiből realizálják.

Éppen ezért mi azt mondjuk, hogy nulla százalékra kell levinni az összes alapvető élelmiszer áfataralmát. (*Jakab Péter: Így van.*) Jakab Péter erről egy részletesebb tájékoztatót is tartott, és mondjuk el azt, hogy igen, önök bátortalanok, nem mernek reagálni erre a felvetésre. Odajutottunk, hogy már az Európai

Unió is kinyitotta a kapukat a nullaszázalékos élelmszeráfa irányába. (Közbeszólások a Jobbik padsorai-ból.) Ki az, aki hallgat? Magyarország Kormánya hallgat, pedig itt aztán valóban lehetne a családokat támogatni.

Államtitkár Úr! Tudom, hogy milyen válaszra számíthatunk önöktől. De vegyünk még egy területet, ami elvileg a saját pályájuk, ha tehát van eredményük, ha van bizonyítványuk, akkor tud rá érdemben, a számok szintjén reagálni, a minősítései leperegnek rólam, a számaira viszont nagyon-nagyon kíváncsi vagyok.

Államtitkár Úr! Hogy fordulhat elő az Magyarországon, hogy csak a gyermekvédelmi, gyermekgondozási cikkekre befizetett áfa - minden hónapban 27 százalékos, kedves barátaim - többet visz el, mint amennyit ugyanez a család a gyermek után családi pótlék formájában megkap. (Dr. Brenner Koloman: Szégyen!) Hogy van az, hogy egy-két éve átfordulhatott ez a mutató, és önök jobban adóztatják ezeket a családokat, mint amennyi támogatást alanyi jogon a gyermekük neveléséhez kapnak. És önök beszélnek családvédelemről, huszonkisz ezer kilakoltatás után, kedves képviselőtársaim.

Több száz esetet hoztunk ide önökhöz. Több tucat meghívót foganatosítottam és küldtem el önök felé, egyszer sem voltak ott reggel hatkor. Mi a jobbikosokkal voltunk ott, aztán több ellenzéki párt több képviselője, mi próbáltuk jogsegélyezni ezeket a családokat, önök magukra hagyták őket! (Rétvári Bence: A saját alkalmazottjaiknak lenne szükségük jogsegélyre!) Ahogy csodálkoztunk azon is, hogy a végrehajtói letiltásoktól - 33, illetve 50 százalékos letiltásoktól - mi mentesítettük volna minimálbérig a honfitársainkat; egyébként fölötte is. A kisnyugdíjasokat is mentesítettük volna. Önök, Európa legkegyetlenebb kormányja nem volt partner ebben a mentesítésben a legkeményebb járvány sújtotta években sem.

A lakhatásról is beszélhetnénk nagyon sokat, hiszen jellemzően sokszor reklámozzák magukat ezen a területen, a 175 ezres budapesti albérletárat viszont nagyon ritkán állítják párhuzamba a minimálbérrel. Arról is ritkán beszélnek, hogy a lakáscélú előtakarékosság állami támogatását önök szüntették meg, és arról is nagyon keveset beszélnek, hogy volt olyan időszak, amikor annyira kevés lakás épült Magyarországon, hogy azáltal 500 évente cserélődne csak meg az ingatlanállomány.

De a legfontosabb kulcsterület a demográfiaé. Válaszoljon arra, államtitkár úr, hogy ha most az első három hónap születési számait felszorozzuk, akkor mintegy 79 ezer élveszületés jön ki az év végére. Ha ezt felszorozzuk, és az évszázad végéig végzünk egy modellszámítást, az jön ki, hogy nagyságrendileg egy hatmillió országban fogunk élni. Lehetett korábban más kormányokra mutogatni, de még az önök első kormánya idején esett 100 ezer alá az élveszületések száma, és most 80 ezer alá esik.

Önök beszélnek tehát a családok védelméről, de szénné adóztatják, megsarcolják őket, és mindenféle statisztika azt mutatja, hogy a szülőföldön boldogulás szándéka még csak meglenne a magyar fiatalokban, a képességét viszont, úgy néz ki (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), önök

elvették tőlük. Reagáljon tényekkel, számokkal! (Egy hang az ellenzéki padsorokból: Úgy van! - Taps az ellenzéki padsorokban.)

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úré a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ami az adócsökkentést illeti, a mostani kormány az adócsökkentés kormánya, és ezután is ezt a politikát fogjuk folytatni. Hogyha megnézi, hogy mennyi volt a jövedelemadó, amikor megkezdtük a munkát, azt fogja látni, hogy drasztikusan csökkent. Hogyha megnézi, hogy mennyi volt a társasági adó, akkor azt fogja látni, hogy drasztikusan csökkent, 9 százalékra.

Ezt a kettőt azért hozom fel külön, mert az a baloldal, amelyhez ön csatlakozott és önök csatlakoztak, mindkét adónem esetében drasztikus emeléseken törte a fejét. Kétkulcsos jövedelemadót akartak, és a társasági adót is megemelték volna. Nézze csak meg, hogy milyen költségvetési módosítókat nyújtottak be! Önök pedig ehhez csatlakoztak, ehhez a baloldalhoz csatlakoztak. A fiatalok adómentessége, amikor a baloldal kormányzott, még csak fel sem merült, gondolatként sem. Ez volt az a kormány, amelyik bevezette.

Ami az áfát illeti, számos áfacsökkentés történt. Ön a tényeket kéri számon, és arra kért engem, hogy tényeket is hozzak, akkor hozok. (Z. Kárpát Dániel: Számokat is mondjal!) 2014-ben már volt szavazás áfacsökkentésről, a Jobbik nem támogatta. 2015-ben is volt áfacsökkentésről szóló javaslat, a Jobbik nemmel szavazott. 2017-ben is volt áfacsökkentésről szóló javaslat, a Jobbik nem támogatta. (Z. Kárpát Dániel: A költségvetésben volt! A költségvetésben!) Volt szó 2017-ben is, szavazás is volt áfacsökkentésről, a Jobbik nem támogatta. 2019-ben is volt áfacsökkentésről szóló javaslat, a Jobbik nem támogatta. Ezek után ön idejön, és áfacsökkentést követel a kormánytól. (Jakab Péter: És nem támogatod.)

Azt tudom önnek mondani, hogy a kormány ezek után is az adócsökkentések politikáját folytatja, akkor is, hogyha önöktől ehhez semmilyen támogatást nem kapunk.

Ami az otthonteremtés kérdését illeti: hogyha annyira fontos önnek a devizahitelek helyzete, akkor mit keres a baloldalon, hadd kérdezzem már meg! (Z. Kárpát Dániel: Húsz ezer kilakoltatás után van képed ezt mondani?) Mit keres együtt, egy listán azokkal, akik semmiféle családtámogatási rendszert nem tudtak bővíteni, a meglévőt is felszámolták? Mit adtak helyette? Devizahitelezést, sok százezer magyar család került adósságcsapdába. (Dr. Lukács László György: Varga Mihály tette lehetővé. - Z. Kárpát Dániel közbeszól.)

Ne minket kérjen ezért számon, hanem az új szövetségeseit! Ez a kormány volt az, amely különböző támogatási eszközökkel segítő kezét nyújtott nekik, és továbbra is számíthatnak a támogatásunkra.

Ami a moratóriumot illeti, ez volt az a kormány, amely kilakoltatási moratóriumot hirdetett. (Z. Kárpát Dániel: Völner mikor adja vissza a pénzt a családoknak?) Támogassák, arra kérem önt.

Van még itt egy ügy, amire szeretnék kitérni, ez pedig az, hogy továbbra sem csillapodik a zaklatási botrány a Jobbikban, ami a körülményeket tekintve egyáltalán nem csoda. Amint arról a sajtó is beszámolt: egy vidéki összejövetelel a Jobbik egyik jelöltje meg akarta erőszakolni a párt egyik munkatársát. A pontos körülményeket itt a saját vérnyomásunkra és a Ház méltóságára való tekintettel nem szeretném részletezni.

Az áldozat azóta nyílt levelet tett közzé, amiben súlyos dolgokról számol be, többek között arról, hogy senki nem kért tőle bocsánatot. És a botrány kirobbanása óta még fenyegető üzeneteket is kapott. És amikor a párt elnökét erről az egészről megkérdezik, akkor annyival tolja el az egészet: mi vagyok én, nyomozó hatóság? - ezt mondta. Meg azt, hogy ki kéne jelentenem, hogy elítélek mindenféle erőszakot? Hát, kezdetnek nem lenne rossz, az a helyzet. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)* És még a napokban is arról nyilatkozik, hogy a hölgy jókedvűen távozott a rendezvényről. Az ész megáll! Ezt tudta mondani. *(Jakab Péter: Nincs, ami megálljon nálad, barátom. - Dr. Brenner Koloman: A bírósági épületet figyeld, barátom! Rágalmazás, becsület-sértés...)*

Szóval, kezdetnek kijelenthetnék, hogy elítélnék mindenféle erőszakot, elítélik ezt az esetet is, és utána beszámolhatnának arról, hogy volt-e tudomásuk az esetről, és miért nem cselekedtek. És egy nagyon tanulságos és elkeserítő jelenséggel állunk szemben. Az elmúlt években számos baloldali képviselő monoklikkal, letapasztott szájjakkal, és több esetben harsány szavakkal állt ki a nők jogaiért, a nők védelméért, tettek ezt nemzetközi egyezmények ügyében és konkrét esetekben is.

Most pedig hallgatnak. Megint eltelt egy hét, és egy szavuk sincs! A tücsök ciripelését lehet hallani, de a baloldal elítélő nyilatkozatait, azt nem. Ugye, nem akarják eltussolni ezt az ügyet? Ugye, nem akarják azt mutatni, hogy ha a sajátjaikról van szó, akkor minden határt át lehet lépni?

A labda most az önök térfelén pattog. Ha szó nélkül hagynak egy ilyen súlyos esetet, akkor sem ebben az ügyben, sem hasonló ügyekben, sem másmilyen ügyben nem lesz morális talapzatuk arra, hogy bárkit számonkérjenek. *(Jakab Péter: Te beszélés, Kaleta után?! - Dr. Brenner Koloman: Az Országgyűlés méltósága... Szégyen!)*

S ami egyébként a Jobbikot illeti: a múlt héten úgy fogalmaztunk, hogy a DK tagozata lettek. Most ilyen előzmények után lehet, hogy ez túl puha megfogalmazás volt, mert pontosabb, hogyha azt mondjuk, hogy Gyurcsány Ferenc erőszakszervezete lettek.

Az említett történések után alighanem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* tovább gyorsul majd a Jobbik szétmállása, az SZDSZ szétesése ehhez képest kölyökpezsűgős baba-szúr volt. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most Gyurcsány Ferencnek adom meg a szót.

(12.10)

GYURCSÁNY FERENC (DK): A miniszterelnök ma leteszi az esküt. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Tisztelt Országgyűlés!)* Szeretném előtte tisztázni a Demokratikus Koalíció viszonyát a leendő kormányhoz.

Mi a megalakuló kormányt törvénytelennek tekintjük. *(Moraj a kormánypártok soraiból.)* Miért? Mert a törvényesség nem a jogszerűség látszata, hanem a törvényben rögzített népakaratnak való megfelelés - márpedig ez a kormány megtörte a népakaratot, amikor megszállta és szétzilálta a köztársaságot. A nép nem adott felhatalmazást arra, hogy a kormány alkotmányellenesen az államhatalom kizárólagos megszerzésére törekedjen - márpedig önök ezt teszik.

Önök persze mondhatják, hogy de hát megnyerték a választásokat. Ez igaz. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)* De vajon igaz-e, hogy a választás mindig kifejezi a valóságos népakaratot? *(Hollik István: Ha ti nyertek!)* Nem, mert a választás akkor és csak akkor hű tükre a népakaratnak, ha az szabad és tisztességes, azaz ha a versengő gondolatok és eszmék egyenlő feltételekkel jutnak el a választókhoz, akik szabad, nyílt vitával alakíthatják véleményüket, végül pedig választhatnak a különböző versengő programok között.

De Magyarországon nem ez a helyzet. Az eszmék, gondolatok szabad áramlása helyett a hatalom manipulált, erőszakos, hazug nyilvánossága vesz minket körül. *(Novák Előd: Bagoly mondja!)* Ha manipulált a nyilvánosság, akkor nem szabad a választás, ha pedig nem szabad a választás, akkor az nem fejezi ki a valóságos népakaratot, ezért aztán az ilyen választáson nyugvó kormány törvénytelen.

Kérdzhetik, hogy akkor miért vettük át a mandátumot, és miért veszünk részt a parlament munkájában. A kérdésre egy kérdéssel hadd reagáljak először *(Rétvári Bence: A kígyók kígyóznak!)*: rendben van-e, ha a hazáját védő nép a megszállók elleni küzdelemben a megszállóktól zsákmányolt fegyvert is használja? Szerintünk rendben van *(Novák Előd: Megint lövetni, igaz?!)*, és ugyanezen logika alapján kell használni minden törvényes eszközt az önök törvénytelen, megszálló kormányával szemben. A parlament pedig ennek a harcnak az egyik terepe, kétségtelen, nem a legfontosabb terepe. De hát ezért vagyunk itt.

A Fidesz és kormánya háborút visel hazánk ellen. E politikai, kulturális és erkölcsi háború különlegessége, hogy nem valamiért, hanem önmagáért van, és hogy okát, magyarázatát és célját egyaránt önökben kell keresni. Önök szervezik ezt a háborút, mert a háború okozta fenyegetettség megfosztja a nemzetet a racionális mérlegelés döntésképeségétől, mert az önök által felkínált ellenség elleni gyűlölet ott és akkor is egyseget teremt, ahol és amikor szabadon, önállóan kellene gondolkodni és cselekedni, mert háborús körülmények között érdektelenné válik kormányzásuk valóságos teljesítménye, következménye és rejtett célja.

Mindezek okán Orbán Viktor kormányát nemcsak törvénytelennek, hanem végletesen erkölcsstelennek is tartjuk. *(Moraj a kormánypártok soraiban.)* Önök az elmúlt tizenkét évben tönkretették hazánkat. *(Németh Szilárd István: Ez komoly! - Rétvári Bence: Te pedig?)*

Ma indulat, szemfényvesztés és bezárkózás uralkodik ott, ahol egymásra vigyázó, okos, nyitott, elfogadó nemzeti közösség is élhetné mindennapjait. Eközben magányos lett hazánk a világban, már csak bajkeverő politikusok és bajkeverő országok barátságára számíthatunk.

Önök a nagyszerű nemzet helyébe egy kisszerű országot ültetnének, szégyent hozva a magyar történelemre és a jelenre, mégis diadalt ül most itt a többség. Igen, mert önelégült vakságukban nem látják, a történelem mást tartogat a hazának: szabad, európai életet, vigyázó otthont, befogadó, nyitott nemzetet. Amikor ezért küzdünk, akkor az önök törvénytelen, erkölcstelen rezsimje ellen is küzdünk. Erre számíthatnak tőlünk. *(Taps a DK, a Momentum, a Párbeszéd és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Frakcióvezető Úr! Az, hogy nem szakítottam félbe, és nem vettem el öntől a szót, ne tévessze meg a tekintetben, hogy azt higgye, hogy önnek van joga törvénytelennek nyilvánítani egy demokratikusan megválasztott kormányt.

Közlöm önnel a ciklus elején, hogy önnek nincsen joga ilyet tenni. Különösen nincsen erkölcsi alapja sem, miután ön szándékosan a polgárháború szélére juttatta Magyarországot 2006-ban. Ön minden létező és elképzelhetetlen bűnt elkövetett ez ellen a nemzet ellen, ez ellen az ország ellen és ez ellen a demokrácia és jogállam ellen. *(Rétvári Bence: Így van!)* Erre személyes példákat is fel tudnék sorolni, de azt hiszem, hogy ettől most meg kéne kímélnem a tisztelt Házat.

Tehát szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy ez volt az első és utolsó olyan felszólalása az Országgyűlésben - legalábbis hogyha én vezetem az ülést -, amikor Magyarország törvényesen megválasztott kormányát törvénytelennek meri nevezni.

Ha ezután kíván még ehhez valaki reagálni a kormánytöbbség részéről, akkor megadom a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Jelzésre:)* Dömötör Csaba államtitkár úr következik.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! *(A DK képviselői kivonulnak az ülésteremből. - Rétvári Bence: A nyitottak kivonulnak!)* Egyáltalán nem lepődünk meg azon, hogy egy posztkommunista erő nem fogadja el egy demokratikus választás eredményét. Azon sem lepődünk meg, hogy a baloldal csak és kizárólag akkor fogadja el egy demokratikus választás eredményét, hogyha ők nyernek.

Erőszakosságára vonatkozó felvetésére pedig egy kérdéssel szeretnék válaszolni: hogy nem szakad le a plafon?! Amikor a saját népére lövetett, az volt a törvénytelen. Azóta sem kért bocsánatot sem az Országgyűléstől, sem a magyaroktól - és ami a legfontosabb -, sem az áldozatoktól.

Örülök azért, hogy ha csak pár perc erejéig is, a múlt heti üléskerülés után betévedtek a parlamentbe, azért is, mert szólhatunk pár szót a választás tanulságairól. Sokféle tanulsága van ennek, az egyik kétségkívül az, hogy a baloldal teljesen lemondott a megújulás lehetőségéről. Az elmúlt hónapokban gyakorlatilag mindenki aláírt Gyurcsány Ferencnek és feladták

az önállóságukat, és ez mindenkire igaz a Jobbiktól a Momentumig. Meg is lett a következménye ennek az önfeladásnak: a DK adta a legtöbb jelöltet, és a választás után is a DK lesz a baloldal vezető ereje - nagy szerencse, hogy ellenzékben.

Gyurcsány Ferenc a választás után is meghirdette a régi jó irányt: merjetez Gyurcsányok lenni! - ezt mondta. Folytatódik tehát a teljes hasonulás programja. Ennek következménye, hogy az összes baloldali párt alárendelt tagozati szerepbe kényszerült, egyetlenegy párt nincs a baloldalon, amelyik függetlenül tudná magát Gyurcsány Ferenc akaratától.

A vereségüknek velős oka van: az, hogy semmi, de semmi újat nem tudtak felmutatni a 2010 előtti kudarcpolitikához képest, sem a vezető személyekben, sem a konkrét javaslatokban. Most is megszorításokban gondolkodtak, törölték volna az árstopokat, emelték volna az adókat, és kurtították volna a családtámogatásokat, a rezsicsökkentést is eltörölték volna. Mindennek tetejébe, amikor a nyakunkba kaptunk egy orosz-ukrán háborút, akkor rossz oldalra álltak a háború és a béke ügyében. Jól tudták a magyarok, hogy ha a baloldal kapott volna vagy kapna lehetőséget, akkor ez az ország közelebb lenne a háborúhoz.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tudomásul véve, hogy addig érdekli önt a parlamenti munka, amíg a saját felszólalása elhangzik, ezzel együtt szeretném önt itt, a nyilvánosság előtt is emlékeztetni arra, hogy bő egy évvel ezelőtt mit mondott ezen a helyen. Azt mondta Gyurcsány Ferenc, hogy győzni fognak, és a jobboldalikat el fogják vinni, nem lesz kegyelem, viszontlátásra - így hangzott. Nagyon nem így lett. A magyarok a baloldali politikára mondták végül azt, hogy viszontlátásra, és ezt a felszólalást végighallgatva, úgy látszik, hogy mégis folytatják.

Nekünk nem stílusunk ez a típusú fenyegetés, de azért annyit kérnénk, hogy ne a magyarokat, ne a kormánypártiakat, hanem legfeljebb a saját tagozataikat fenyegezzék. De leginkább még őket sem, mert ennek a fenyegetős tempónak lehet, hogy az Apró-villában van hagyománya, de a magyarok között nincs többsége és nem is lesz.

Egyetlenegy dologban mindenesetre igazuk volt: a hatalom a népé, és ők most sokadjára szavazták ki a baloldalt, és mindaddig, amíg Gyurcsány Ferenc a valódi vezetőjük, ez így is marad. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Juhász Hajnalka, a KDNP képviselője. Parancsoljon, képviselő asszony!

(12.20)

DR. JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nehéz időszak áll mögöttünk a Covid kihívásaival, és nehéz időszakot élünk meg az orosz-ukrán háború valóságával. Nekünk politikusként az a felelőségünk és a feladatunk, hogy a magyar emberek számára reális alternatívát biztosítsunk és megvédjük Magyarország energiaellátását.

Tényként kell kezelnünk, hogy az Európai Unió vonatkozásában a felhasznált földgáz több mint 40 százalékát, valamint a kőolaj bő egynegyedét Oroszország termeli ki. Az is tény, hogy Európának nem áll rendelkezésre kellő mennyiségű, nem orosz eredetű vezetékess földgáz, és az is tény, hogy hazánk tengerpart hiányában nem tud kialakítani úszó terminálokat, ezért jelenleg orosz vagy bármilyen kőolaj Magyarországra csak csővezetéken keresztül érkezik. Noha márciusban a tagállami vezetők mind a versailles-i nyilatkozatban, mind pedig az Európai Tanács következtetéseiben megegyeztek abban, hogy csak olyan szankciós javaslatokat támogatnak, melyek tekintettel vannak a tagállamok nemzeti körülményeire és eltérő energiaszerkezetére, az energiamixéire, a Bizottság ennek ellenére figyelembe sem vette a nemzetek hangját. Olyan javaslatcsomagot nyújtott be, amely megvalósulása esetén veszélybe sodorná egyes tagállamok energiaellátásának biztosítását.

Az Európai Unió hatodik, Oroszország elleni szankciós csomagját Ursula von der Leyen 2022. május 5-én jelentette be, amelyben teljes importtilalom szerepel az orosz olajra, beleértve a tengeri és a vezetékess szállítást, valamint a nyersolajat és a finomított olajat is. A nyersolajat 6 hónap alatt, a finomított olajat év végéig tervezné kivezetni a Bizottság. Az importtilalomra vonatkozó brüsszeli javaslat az orosz fosszilis energiáról való leválás elvárásával szemben semmilyen, de semmilyen reális alternatívát nem tartalmaz, ezért a jelenlegi szankciós csomag nem támogatható. Nincs semmilyen alternatíva arra, hogy ennek következményeként hogyan tudnánk működtetni a szállítást, a közlekedést, a mezőgazdaságot, különösen annak függvényében, hogy Európa energiainflációval néz szembe. Nem ad megoldást, sem semmilyen garanciát ez a bizottsági javaslat, ellenben tönkretenné a rezsicsökkentés vívmányát. Jelenleg az Európai Bizottságon múlik, hogy lesz-e bármilyenfajta megállapodás, ugyanakkor még nem érkezett olyan javaslat Brüsszelből, amely képes lenne és tudná kompenzálni azt a várhatóan 55-60 százalékos magyarországi üzemanyag-drágulást, amelyet egy olajembargó bevezetése jelentene.

Azért is rendkívül hibás ez a bizottsági javaslat, mert nem a minél gyorsabb leválás a lényeg, és ez a fő üzenet, hanem a megfelelő alternatívák megtalálása. Hazánkba például jelenleg csak csővezetéken keresztül érkezik kőolaj, amelynek közel kétharmada Oroszországból jön. A magyar kormány évek óta törekszik arra, hogy hazánk az orosz fosszilis energiahordozóktól való függőségét mérsékelje, de tekintettel arra, hogy ez a függőség történelmi és földrajzi okokból alakult így, nem lehet egyik pillanatról a másikra megszüntetni. Hazánk biztos lábakon álló energiaellátását a brüsszeli javaslat teljes mértékben lerombolná. A javaslat elfogadása, hatálybalépése esetén a magyar gazdaság működéséhez szükséges mennyiségű kőolaj beszerzése egyszerűen lehetetlenné válna.

Eddig öt brüsszeli szankciós csomagot támogatunk. Ötöt. De a magyar kormány kezdettől fogva hangsúlyozta, hogy Magyarország energiaellátásának biztosítása vörös vonal. A háború árát nem szabad a magyar emberekkel megfizettetni, ahogyan már oly

sokszor álltunk ki ezen gazdasági realitás és értékrend mellett. A mi álláspontunk reális és világos alternatíva, azaz a szankciós csomag csak akkor támogatható Magyarországról, ha az embargó a tengeri szállítási útvonalakra korlátozódik, azaz ha a csővezetékes szállítás teljes mértékben kivételt kap az embargó alól.

Az ukrajnai háború kapcsán hazánk a kezdetek óta a béke pártján állt. Elítéljük az agresszort, és minden humanitárius segítséget megadunk a háborút elszennvedő Ukrajnának, fogadjuk a menekülteket, akik a háború kitörése óta már csaknem 700 ezren érkeztek hazánk területére. Az április 3-ai eredmények fényében egyértelmű felhatalmazást kaptunk arra, hogy a korábbi úton haladva megvédjük Magyarországot, megőrizzük hazánk békéjét és biztonságát, így hazánk energiaellátásának biztonságát is. Várjuk a fejleményeket, hiszen ma külügyminiszter úr Brüsszelben tárgyal. A magyar emberek védelme érdekében, ahogyan eddig is, csak és kizárólag működőképes alternatívát támogatunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Menczer Tamás államtitkár úrnak.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, az ország energiaellátása és energiabiztonsága rendkívül fontos stratégiai kérdés, így tehát fontos, hogy a valóságról és a tényekről, ezzel együtt a számokról beszéljünk.

A magyar éves kőolaj-felhasználás 65 százaléka érkezik Oroszországból, jegyzem meg, gáz esetében ez az arány 85 százalék, tehát a magyar éves gázfelhasználás 85 százaléka orosz gáz - nem a mi hibánkból, de a diverzifikációra a gáz kapcsán most hosszabban nem térnék ki, mi minden feladatunkat elvégeztük - és az európai éves felhasználásnak is 40-50 százaléka orosz gáz. Tehát csak azt szeretném megjegyezni, hogy azok a javaslatok, hogy húzzunk fel még egy pulóvert és tekerjük lejjebb egy fokkal a hőmérsékletet, a nevetséges kategóriába tartoznak a gáz kapcsán.

De vissza a kőolajhoz! Ez az embargós brüsszeli javaslat valóban, ahogyan ön is utalt rá, jobban sújtana bennünket, mint ahogyan a célzott Oroszországot, sokkal jobban fájna nekünk, mint az oroszoknak. Miről is van szó a valóságban? Arról van szó, hogy ez a javaslat egy problémát okoz, problémát kreál, ráadásul súlyosat, de semmilyen megoldási javaslatot nem tesz hozzá. Ha megnézzük a javaslat következményeit, azt láthatjuk, hogy ha a brüsszeli embargós javaslat megvalósul, akkor elhasználunk sok időt, öt évet, felhasználunk eszméletlen mennyiségű pénzt, és a végén mi lesz az eredmény rengeteg pénz elköltése és több év után? Az, hogy az üzemanyag drágább, jelentősen drágább lesz.

Mit jelent ez számokkal egészen pontosan? A brüsszeli embargós javaslat következménye lenne az, hogy a magyar kőolaj-finomítói technológiát, amely jelenleg orosz olajat tud és képes feldolgozni, át kellene alakítani. Ez 500-550 millió eurós költséget jelentene.

Másrészt körülbelül 200 millió eurós költséggel kellene növelni a Horvátországból érkező kőolajvezeték kapacitását, mert az Adria-vezetéken jelenleg kapacitásszűkület van, tehát ez 200 millió eurós beruházás lenne. És minekután 55-60 százalékkal emelkednének az üzemanyagárak, a magyar gazdaságot, a magyar energiaszektort egészen pontosan, olyan mértékben kellene modernizálni, amely szintén 15-18 milliárd eurós költséget jelentene. Tehát olyan számokról és olyan költségekről beszélünk, amelyek egészen elképesztő nagyságrendet jelentenek. A végén csak egy lenne az eredmény: az üzemanyag sokkal drágább lenne, 700-800 forintos üzemanyagárról beszélhetnénk.

Ezért mondtuk azt, hogy a probléma világos, de megoldási javaslat Brüsszelben nincs mögötte. Azt is mondtuk, hogy a magyar családokat ettől meg kell védeni, és valóban, a háború árát ne a magyar emberekkel fizetessék meg. Azt is mondtuk, hogy a szankciós politikát általában nem tartjuk eredményesnek, ezzel együtt öt szankciós csomagot megszavaztunk az egy-egy jegyében, de a magyar energiabiztonság és energiaellátás vörös vonalat jelent.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Talán még annyit, hogy volt itt egy választás az elmúlt időszakban, azt megelőzően egy kampány, és a kampány során két dolog a magyar baloldarról világosan kiderült. Az egyik az, hogy támogatnának olyan szankciókat, mint például ez a brüsszeli olajembargós javaslat, amely szankciók rendkívüli módon sújtják Magyarországot, hiszen a miniszterelnök-jelöltjük, a baloldali miniszterelnök-jelöltje a kampányban elmondta, hogy olyan szankciók és olyan döntések Brüsszel részéről elfogadhatók számára, amelyek Magyarországot is súlyosan érintenék és Magyarországnak is fájának. Azt is megtudtuk a baloldarról, hogy háborúpárti, hiszen azt is megtudtuk a miniszterelnök-jelölttől a kampány során, hogy katonákat és fegyvereket is küldene a háborúba. Ezzel szemben a kormány álláspontja világos volt és most is az: nekünk Magyarország energiaellátása vörös vonal, ezt megvédjük, és az is világos, hogy mi a béke pártján állunk, tehát egyébként a NATO-állásponthoz hasonlóan nem küldünk fegyvereket Ukrajnába, és a legfontosabbnak tartjuk, hogy ez a háború Ukrajna határain ne terjedjen túl. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(12.30)

ELNÖK: Tisztelt Ház! A napirend előtti hozzászólások sorában utolsóként Selmeczi Gabriellának adom meg a szót, a Fidesz képviseletében. Parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nő elleni erőszak, szexuális botrány alapos gyanúja, fenyegetés, áldozathibáztatás, az ügy kivizsgálásának elkenése és az elkövető felelősségre vonásának elkenése - ahol mindez történik, az nem más, mint a Jobbik. Ez a Jobbik igazi arca, ez a Jakab Péter pártelnök által meghatározott erkölcsi mérce. Az elmúlt évek során szemtanúi lehettünk a Jobbik Magyarországért Mozgalom teljes

morális és szellemi hanyatlásának. A Jobbik legújabb botránya, hogy egy politikusuk a gyanú szerint szexuálisan zaklatta a párt egyik munkatársát. Az áldozatot ráadásul egy zárt pártrendezvényen bántalmazták, ahol joggal hihette, hogy a sajátjai között biztonságban van. A hírek szerint az áldozatot többször is megfenyegethették, sőt fizikai erőszakot is kilátásba helyeztek neki arra az esetre, ha a történetekről bárkinek bármit elmond.

Jakab Péter újraválasztása annak ellenére történt, hogy ez a párt eddig talán legsúlyosabb botránya, amelyet a jelenlegi információk szerint Jakab Péter, a párt régi-új vezetője minden eszközzel próbált eltussolni. Számára sokkal fontosabb az elnöki pozíció, mint ennek a gyalázatos ügynek a kivizsgálása. Sunyi, alattomos, gyáva viselkedés, hovatovább még ezek után a Facebook-posztjában Jakab úgy nyilatkozik a hozzá lojális pártkatonákról, idézem: „Ti vagytok a Jobbik gerince, és ti vagytok a nemzet gerincessége.” Bizarr ez a kommunikáció, amelyben erkölcsi magaslatra helyezi a botrányról mélyen hallgató párttagságot, holott szimultán a párt egyik legsúlyosabb botránya van kibontakozóban. A rendőrség egyébként azóta megindította az eljárást ebben az ügyben - ez helyes, így van rendjén.

Mi, a Fidesz és a KDNP képviselői a zaklatás minden formáját elítéljük, és együtt érzünk az áldozattal. Ez nem lehet pártpolitikai kérdés, sőt nem lehet politikai kérdés, a zaklatásnak nincs pártszíne. Ugyanakkor azt elfogadhatatlan tartjuk, hogy a Jobbik vezetése, Jakab Péterrel az élen a kezdetektől tudott az esetről, azonban az áldozat védelme helyett csak azzal foglalkozik, miként mentse meg az elkövetőt a következményektől. Egyetlen együttérző mondatot, jó szót nem hallottunk tőle, mintha nem is történt volna semmi.

Tisztelt Ellenzéki Képviselő Asszonyok! Érthetően az önök hallgatása ebben az ügyben, főleg a korábbi monoklis akció, az egyenpólós tiltakozások és egyéb látványos kiállások után. Talán fontosabb önöknek a szövetséges párt, a nem létező reputáció, mint a megfélemlített áldozat. Tovább megyek a kérdésekkel: hol vannak azok a civil vagy inkább álcivil szervezetek, amelyek a gyanús esetről felemelik a szavukat? Három szervezetet láthattunk, akik az áldozatot vették pártfogásba: a Mindennapok Női Szemmel Egyesületet, a Fiatal Családok Klubját és a Magyar Asszonyok Érdekszövetségét. Nekik innen is köszönjük a kiállításukat. Jogos kérdés volt tőlük az, hogy a baloldali női országgyűlési képviselői, többek között Vadai Ágnes, Orosz Anna, Szabó Tímea, Kálmán Olga, Kunhalmi Ágnes mutassanak példát, és határolódjanak el a gyanúba került jobbikos politikustól. Mi ugyanezt kérjük önöktől.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez ma a magyar baloldal. Ez az igazi arcuk. Valójában ezek ők: másokat hibáztatni, egyértelmű bűnösség esetén is gyáván a háttérbe húzódva átvészelné valahogy a vihart. Nem csoda, hogy az ilyen képmutató, alakoskodó képviselőköl egyre kevesebben kérnek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Répássy Róbert államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Ön pontosan ismertette velünk azokat az információkat, amit jelen pillanatban erről az ügyről tudunk. Szeretném az egész Országgyűlés és a közvélemény figyelmét felhívni arra, hogy egy súlyos bűncselekmény gyanújáról beszélünk.

A büntető törvénykönyv 197. §-a szerint két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető, aki ilyen bűncselekményt elkövet vagy megkísérel. A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha az elkövető a hatalma vagy befolyása alatt álló személy sérelmére követi el a bűncselekményt. Aki pedig a szexuális erőszak elkövetéséhez szükséges vagy azt könnyítő feltételeket biztosítja, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel is büntetendő. Szintén szeretném felhívni a figyelmet, hogy mindazok, akik egy ilyen bűncselekmény eltussolásában, elhallgatásában részt vettek vagy részt vesznek, az ő esetükben felmerülhet a bűnpártolás bűncselekménye is.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György volt országgyűlési képviselő közreadta a sértett nyílt levelét, amelyből szeretnék idézni néhány mondatot. „Ha egy baloldali vagy liberális asszonnyal erőszakoskodnak, s akár évtizedek múlva hozza azt nyilvánosságra, kiáll érte a teljes baloldali liberális politikai közösség és a jogvédők hada. Ha pedig egy jobboldali, négyéves kislány édesanyjával történik ez, aki kíméletből csak négy hónap múlva indít hivatalos eljárást, arra számíthat, hogy a sajtójai megkövezik őt, és őt tekintik hibásnak. Köszönöm a mellettem kiálló kormánypárti képviselőknél, hogy visszaadták a hitemet. Szeretettel: Anita.” - így zárul az ő nyílt levele.

Tisztelt Ház! Szeretném önöket tájékoztatni, hogy a kormány teljes egészében biztosítja, nemcsak neki, hanem más hasonló sértetteknek is az áldozatsegítés minden jogi és anyagi eszközét. Az áldozatsegítés eszközei tehát a sértett rendelkezésére állnak. Igyekszünk erről őt tájékoztatni, természetesen a személyiségi jogai tiszteletben tartásával.

Tehát amellett, hogy egy súlyos politikai ügyről van szó, egy áldozatvédelmi kérdésnek is tekintjük ezt az ügyet, és ahogyan az Országgyűlés elfogadta az áldozatvédelemről, áldozatsegítésről szóló törvényt, az Országgyűlés úgy döntött, hogy az ilyen szexuális erőszak sértetteinek vagy az ilyen embereknek, akik ilyen helyzetbe kerülnek, mindenképpen segítenünk kell, ennek a jogi formája és az erkölcsi támogatása is rendelkezésre áll.

Tisztelt Ház! Tehát szeretném önöket megnyugtatni, hogy az ügy politikai vonatkozásain túl az áldozat mellett áll a kormány, az áldozatokat segíti, az áldozatok a segítségére számíthatnak ilyen helyzetben. Kérem önöket, hogy erre minden, hasonló helyzetbe került nő vagy akár férfi figyelmét hívják fel, hogy az áldozatsegítés ilyen esetben a rendelkezésükre áll. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Varju László, DK; Barkóczi Balázs, DK; Sztojka Attila, Fidesz; Dócs Dávid, Mi Hazánk; Apáti István, Mi Hazánk.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkezett: Keresztes László Lóránt, LMP; Tordai Bence, Párbeszéd; Szabadi István, Mi Hazánk; Gurmai Zita, MSZP; Lőcsei Lajos, Momentum; Sas Zoltán, Jobbik; Hollik István, KDNP; Bánki Erik, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Bencze János, Jobbik; Varga Ferenc, Jobbik; Keresztes László Lóránt, LMP.

(12.40)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Gelencsér Ferenc momentumos képviselő úr 2022. május 9-én bejelentette, hogy a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot 2022. május 19-ei hatállyal szünteti meg, így az Országgyűlés és az országgyűlési bizottságok ülésén a tanácskozási és szavazati jogát 2022. május 20-ától gyakorolhatja, indítványt ettől kezdve nyújthat be, és javadalmazásra is ettől az időponttól jogosult.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Ház! Most **kivételességi javaslatról** döntünk. Az előterjesztők a szükséges számú támogató aláírás benyújtásával kezdeményezték, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló T/47. számú előterjesztést. Az előterjesztők azt kezdeményezték, hogy módosító javaslat benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő három órán belül legyen lehetőség; az összevont vitára 2022. május 17-én első napirendi pontként kerüljön sor; az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra 2022. május 17-én kerüljön sor.

Tisztelt Ház! A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 100 képviselőnek az igen szavazatára van szükség.

Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 153 igen szavazattal, 13 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását elfogadta.

Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására ma 15 óra 42 percig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most **sürgösségi javaslatról** döntünk. Az előterjesztő kezdeményezte, hogy az egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvényhez kapcsolódó

módosításáról szóló T/48. számú előterjesztést sürgős eljárás keretében, még ezen az ülésen tárgyalja meg az Országgyűlés. Kérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse a sürgősségi javaslatot.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Ház! Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) országgyűlési határozat - a továbbiakban: határozati házszabály - 60. § (1) bekezdése alapján a kormány nevében indítványozom az egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló 2022. évi törvényhez kapcsolódó módosításáról szóló T/48. számú törvényjavaslat sürgős tárgyalását.

A sürgős tárgyalás a törvényjavaslat mielőbbi elfogadása és az új kormány megalakítása érdekében szükséges szabályozási feladatok haladéktalan végrehajtása miatt szükséges.

Javaslom, hogy a törvényjavaslat általános vitájára 2022. május 17-én, kedden, közvetlenül a határozathozatalokat követően kerüljön sor; módosító javaslat benyújtására 2022. május 17-én, kedden, az ülésnap végéig legyen lehetőség; a részletesvita-szakasz a törvényjavaslat általános vitájának lezárásával nyíljon meg; a Törvényalkotási bizottság a határozati házszabály 46. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatás beérkezését követően, de a 46. § (2) bekezdésében meghatározott határidő előtt értékelhesse a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokat.

A fentiekre tekintettel a határozati házszabály 15. § (4) bekezdése alapján kezdeményezem az Országgyűlés 2022. május 16-17-ei ülése napirendi javaslatának kiegészítését a jelzett törvényjavaslat általános vitájával, annak érdekében, hogy a szóban forgó törvényjavaslat a 2022. május 23-ával kezdődő héten elfogadásra kerüljön. A napirendi javaslat módosítását az új kormány mielőbbi megalakításához fűződő kormányzati érdek indokolja.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a sürgős tárgyalás elrendeléséhez a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazatára van szükség.

Kérdezem önöket, sürgős tárgyalásba veszik-e a T/48. számú előterjesztést. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház 154 igen szavazattal, 14 nem ellenében, tartózkodás nélkül sürgős tárgyalásba vette a T/48. számú előterjesztést.

Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Ház! Tekintettel arra, hogy a frakciók nem kértek elhangzásra sem interpellációt, sem azonnali kérdést, sem kérdést, ezek elhangzására ezen az ülésen nem kerül sor.

Most 14 óra 30 percig szünetet rendelék el.

(Szünet: 12.45 - 14.34)

Elnök: Kövér László

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: (A teremben lévőek felállnak. - Novák Katalin elfoglalja helyét a díszpáholyban. - Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévőek is leülnek. - A DK és a Jobbik képviselői nem tartózkodnak a teremben.) Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem Novák Katalin köztársasági elnök asszonyt (Taps a kormánypartok soraiban. - Novák Katalin felállva köszöni meg a tapsot.), Orbán Viktor miniszterelnök urat (Taps a kormánypartok soraiban.), Schmitt Pál volt köztársasági elnök urat (Taps a kormánypartok soraiban.), Áder János volt köztársasági elnök urat (Taps a kormánypartok soraiban.), Boross Péter volt miniszterelnök urat (Taps a kormánypartok soraiban.), Szili Katalin volt házelnök asszonyt (Taps.), valamennyi volt és jelenlegi közjogi tisztségviselőt, a magyarországi és határon túli történelmi egyházak vezetőit, a külföldi magyar közösségek képviselőit, a diplomáciai testületek tagjait, az Európai Parlament magyar képviselőit, az országgyűlési képviselőket, a nemzetiségi szószólókat, valamennyi kedves vendégünket, a hazai és külföldi sajtó képviselőit és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Ház! Soron következik a **miniszterelnök megválasztása**. Az Alaptörvény 1. cikkely (2) bekezdés f) pontja és 16. cikkely (3) bekezdése alapján Áder János köztársasági elnök úr Orbán Viktor ügyvezető miniszterelnök urat miniszterelnöknek jelölte. Az erről szóló javaslatot S/39. számon az informatikai hálózaton megismerhették.

Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény 16. cikkely (4) bekezdése alapján a miniszterelnök megválasztásához az országgyűlési képviselők több mint felének a szavazata szükséges. A miniszterelnök a megválasztásával hivatalba lép.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, megválasztja-e Orbán Viktor urat Magyarország miniszterelnökének. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés 133 igen¹ szavazattal, 27 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül Orbán Viktort Magyarország miniszterelnökének megválasztotta. (Hosszan tartó, nagy taps a kormánypartok soraiban. - A Párbeszéd képviselői kivonulnak az ülésteremből.)

Tisztelt Országgyűlés! Most az **ünnepélyes eskütétel** következik. Kérem önöket, hogy a miniszterelnöki esküt felállva hallgassák meg. (A jelenlévők felállnak. - Orbán Viktor a terem közepére lép. - A vezénylő tiszt az elnöki pulpituossal szemben lévő bejáraton keresztül bejön, és az ülésterem közepéről engedélyt kér a házelnöktől a nemzeti és a történelmi zászlók behozatalára, aki az engedélyt megadja. - A fanfárok hangja mellett a díszőrök az elnöki pulpitus két oldalára bevonulnak a zászlókkal. A nemzeti zászlót tartó díszőr a terem közepére lép, és a zászlót megdöntve áll az eskü

¹ Erős Gábor (Fidesz) és Csöbör Katalin (Fidesz) szavazatát nem tartalmazza, noha igennel kívántak szavazni.

időtartama alatt. A vezénylő tiszt a nemzeti zászlót tartó díszőr mellett áll. A pulpitus két oldalán álló díszőrök szintén megdöntik a történelmi zászlókat.)

Felkérem Orbán Viktor miniszterelnök urat, hogy tegye le esküjét.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Én, Orbán Viktor fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek; jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; miniszterelnöki tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segíljen! (*Hosszan tartó taps a kormánypártok soraiban. - Orbán Viktor visszamegy miniszterelnöki helyére.*)

ELNÖK: Kérem, énekeljük el a **Himnuszt**. (*A teremben lévők közösen eléneklik a Himnuszt. - A jelenlévők leülnek.*)

Felkérem Orbán Viktor megválasztott miniszterelnök urat, kézjegyével lássa el az esküokmányokat. (*Megtörténik.*) Köszönöm. (*Taps.*)

Tisztelt Ház! Az Országgyűlés és a magam nevében gratulálok Magyarországi miniszterelnökének. (*Taps. - Orbán Viktor miniszterelnöknek elsőként dr. Semjén Zsolt, Kocsis Máté, Gulyás Gergely, Rogán Antal, Novák Katalin, Ungár Péter, dr. Varga Judit, dr. Tóth Bertalan, Toroczkai László, Németh Zsolt, Kósa Lajos, Ritter Imre és dr. Simicskó István gratulál.*)

Felkérem miniszterelnök urat, hogy tartsa meg **beszédét**.

(14.40)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: (*Elfoglalja helyét a szónoki emelvényen.*) Tisztelt Köztársasági Elnök Asszony! Tisztelt Házelnök Úr! Képviselőtársaim! Első szavam a köszöneté: köszönöm képviselőtársaimnak a támogatást, köszönöm a választópolgárok bizalmát. Engem most itt a képviselők választottak meg, de nem felejttem el, hogy a felhatalmazás a választóktól, a magyar emberektől jön. A választók bizalmáért és felhatalmazásáért megdolgoztunk, és magam is megdolgoztam, az elmúlt években igyekeztem a legjobb tudásom szerint szolgálni a hazámat. A választási harcban sem magamat, sem magunkat nem kíméltük, ezért most a becsülettel elvégzett munka derűjével és önbizalmával állok önök előtt, immár ötödször.

Köszönöm minden honfitársamnak a határon innen és túl, akár szülőhelyén, akár a világ távoli pontján adta le szavazatát, hogy részt vett a magyar nemzet közös döntésében, amely négy évre kijelölte hazánk útját. Ellenfeleink gondoskodtak róla, hogy a választás soha nem látott nemzetközi és hazai ellenőrzés mellett történjék. Mindenki láthatta, hogy Magyarország olyan ország, ahol nem történnek, nem történhetnek választási visszaélések. Köszönöm az ellenzéki aktivistáknak, hogy ellenőrző munkájukkal segítettek megvédeni Magyarországot jó hírét és a magyar demokrácia iránt táplált közbizalmát.

A magas választási részvétel az egészséges demokrácia jele - közhely, de igaz. A magyar embereket

érdeklí a sorsuk, van véleményük a közügyekről, és azt nem is rejtik véka alá. A magyar demokrácia 32 éves történetében soha egyetlen pártra nem szavaztak annyian, mint a Fidesz-KDNP listájára és jelöltjeire (*Taps a kormánypártok soraiban.*), és ami még fontosabb: 12 év kormányzás után megkaptuk a szavazatok abszolút többségét. Azon leszek, hogy megszolgáljam ezt az egész Európában példa nélküli óriási bizalmat.

Elgondolkodtató, hogy éppen akkor arattuk a legnagyobb arányú győzelmünket, amikor minden emberi számítás szerint a legnehezebb terepen kellett megmérkőznünk: összeállt ellenünk a hazai baloldal és nemzetközi szövetségeseik, politikusok, pénzemberek és a média is. Mondjuk ki világosan: Brüsszel és Soros György is a mi bukásunkra játszott (*Szabó Szabolcs: Meg Zelenszkij!*), azzal revolvereztek minket, amivel csak tudtak; nem csoda, hogy ez a győzelem felvillanyoz bennünket. Barátaim, nincs semmi pezsdítőbb annál, mint amikor rálőnek az emberre, és nem találják el. (*Derűltség a kormánypártok soraiban.*)

Zsinórban négyszer győztünk, annak ellenére, hogy pénzügyi válságok, világjárvány, migránsáradat és már háború is fenyegette, fenyegeti hazánkat. Az ilyen győzelmi sorozat Európában, sőt a tágabb nyugati világban is szokatlan, a győzelem arányát tekintve pedig példátlan.

Erdemes, sőt kötelező a dolgok mélyebb értelmét is keresnünk. Meggyőződésem szerint a magyarok, nemcsak a vezetők, de a legszélesebb néptömegek is kifinomult történelmi ösztönökkel és különösen kifinomult veszélyérzékkel rendelkeznek.

(14.50)

Ez nem is csoda, ezer év nagy idő. A magyarok megtanulták, hogy veszély idején a széthúzás, a szembenállás, a belharc súlyos következményekkel, hanyatlással, bukással, sőt országvesztéssel járhat.

A belharc és a viszály a boldog békeidők luxusa. Most nem ilyen időket élünk. Baj idején az összefogás parancs, korparancs. Aki kihúzza magát alóla, az veszélyt hoz a közösségre, a nemzetre és a hazára. Az ilyen pártoknak és politikusoknak ezért a választók alaposan ellátják a baját.

És a magyarok azt is tudják, hogy az összefogás, az egyetértés nem jön létre magától. A konszenzust nem megkeresni kell, mint valami húsvéti tojást, hanem meg kell teremteni. A politikában ehhez erő, képesség és leginkább jó szív, jóindulat és hazaszeretet kell, akinek ez megvan, megkaphatja az emberek bizalmát. Számomra ez a 2022-es parlamenti választás történelmi leckéje.

Tisztelt Ház! A miniszterelnöki munka szépsége abban áll, hogy minden fontosabb döntésért, tartozzon az bármelyik miniszterhez is, végső soron a miniszterelnök a felelős. Ez nagy teher, van, akit bele is nyom a földbe, és van, akit föllekkesít. Én azt tartom a miniszterelnök elsőrendű felelősségének, hogy valamilyen módon megértse, előre elgondolja, hogy milyen idők várnak ránk, és felkészítse erre a magyarokat.

A jövő megértése mint feladat, megtanítja az emberrel, hogy egyedül sohasem lehetsz elég okos. A sikeres kormányzáshoz a minisztereken túl szakértők,

tanácsadók és szellemi emberek tucatjaira van szükség. Szerencsére Magyarország sohasem volt híján kiváló koponyáknak - én is számítok rájuk a munkám során.

Tisztelt Ház! Minden, ami 2020 óta történt, és minden, ami napjainkban kibontakozóban van, vagyis az, amiből megérthetjük a 2020 és 2030 közötti évtized természetét, egy irányba mutat, illetve egy rugóra jár: Európa, a nyugati ember, benne és vele Magyarország, mi, magyar emberek a veszélyek korába léptünk. Ez az évtized a veszélyek, a bizonytalanság és a háborúk korszaka lesz.

Az évtized a koronavírus-járvánnyal kezdődött és háborúval folytatódott. A háború és a válaszként adott európai szankciós politika energiaválságot idézett elő. Az energiaválság és az amerikai kamatemelések együtt elhozták a magas infláció korszakát. Mindez együtt el fogja hozni a recesszió, a gazdasági visszaesés időszakát, amikor a gazdasági teljesítmény csökkenése, stagnálása és csekély emelkedésének éveit váltogatják majd egymást Európában. Kiújulhatnak fenyegető járványok, a gazdasági visszaesés mélyülhet, a gazdag országok felé tektonikus erővel felerősödik a migráció. Mindennek tetejébe egy elhúzódó és világméretű kiterjedéssel fenyegető, valószínű háború zajlik a keleti szomszédunk földjén.

Egy háborús évtized képe bontakozik ki a szemünk előtt. Jó lenne, ha nem így lenne, de nekünk nem a vágyainkból, hanem a valóságból kell kiindulnunk. Nekünk, magyaroknak erre kell felkészülnünk, ebben a zűrzavarban kell kijelölnünk az irányt, és megalkotnunk a saját politikánkat.

Az előttünk álló háborús évtized képéhez hozzátartoznak a nyugati világ meg-megújuló öngyilkossági hullámai is. Ilyen öngyilkossági kísérletnek látom a nagy európai lakosságcsere programját, amely a hiányzó európai keresztény gyerekeket más civilizációkból érkező felnőttekkel, migránsokkal akarja pótolni. Ilyennek látom a genderörületet, amely úgy fogja fel az embert, mint identitásának, ideértve szexuális identitásának megteremtőjét. És ilyennek látom a liberális Európa programját, amely túllép a Nyugatot eddig megtartó kereszténységen és nemzetállamokon, és semmit sem ültet a helyükre; amely a szabadságot a közösségeiből, családjából és hazájából kimetszett emberben látja, és elfeledkezik arról, hogy az ember egyedül sohasem lehet szabad, csak magányos.

Egyszerre sújtanak tehát bennünket gazdasági bajok, háborús veszélyek, Európa belső szellemi gyengesége és Brüsszel politikai tévedései. Ebben a helyzetben kell kitűznünk az útvonalat Magyarország számára, és ha kitűztük, erre kell ráállítani, majd biztos kézzel ezen az úton is tartani hazánkat. Nehéz feladat, de nekünk sikerülhet. Sikerülhet, mert a magyarokat kemény fából faragták, ezért makacsul ellenállunk a hanyatlásnak. Észszerű rend, stabilitás, semmi önelégültség, de annál több alázat és mindenekelőtt megalkuvást nem ismerő, hajlíthatatlan hűség, és mindeközben őszinte kedvesség, józan önérték, egy derűs, önértékes és bátor Magyarország - ez volna hát a főlatat a következő kormány számára.

Különösen is számítok a történelmi egyházak híveinek közösségeire, akiknek létezése már önmagában is nagy érték Magyarország számára. Biztosítani

fogjuk az evangélium hirdetéséhez szükséges feltételeket, a szabadságot és az egyházak tiszteletét. Látjuk az egyházi iskolák, kórházak, idősotthonok iránti növekvő igényt, ezek segítése munkánk fontos része lesz. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

És látom az újraéledő nemzeti összetartozás lelki és fizikai lenyomatait szerte a Kárpát-medencében. Ez nemcsak a határon túl élő magyaroknak jó, de erősíti az egyetemes magyarságot, és erősíti az anyaországot is. A határon túli magyarok számíthatnak ránk, lankadatlanul folytatjuk nemzetegyesítő munkánkat. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Első helyen most Magyarország biztonságáról kell beszélnem. 82. napja tart az ukrán-orosz háború. Ennek a háborúnak nem lett volna szabad elkezdődnie. Még érvényes a régi rómaiak tudása: nem lehet egyszerre látni a dolgok kezdetét és végét; vagyis a háborút könnyű elkezdeni, de nehéz befejezni.

(15.00)

Európának ma semmilyen eszköze sincs a szomszédjában zajló konfliktus kezelésére. Erő és eszközök híján a kontinens vezetői meg vannak győződve, hogy az európai szankciók segítségével térdre lehet kényszeríteni Oroszországot. Ez papíron lehetséges, és számos papírpolitikus lebegtet is valamiféle elméleti bizonyítékokat, de én akárhogy is próbálok visszaemlékezni, nem jut eszembe olyan kontinentális zárlat, amely eredményes lett volna; de olyat már láttam, hogy az bukott bele, aki kitalálta. Reménykedjünk és imádkozzunk, hogy most másképpen legyen! Magyarország az európai egység érdekében nem akadályozza meg a szankciókat, amíg azok nem lépik át a magyar gazdaság önvédelmének vörös vonalát, vagyis nem veszélyeztetik Magyarország energiabiztonságát.

Magyarország a NATO tagja. 1999-ben mi vittük be Magyarországot a nyugati katonai szövetségi rendszerbe. A mi politikai közösségünk, kormányom és jómagam is létkérdésnek tartjuk, hogy Magyarország a NATO tagja legyen, ez az a biztos pont, ahonnan felépíthetjük Magyarország biztonsági stratégiáját.

A NATO védelmi szövetség. Nem szabad engedni a kísértésnek, hogy tagállamainak területén kívül hajtson végre támadó katonai akciókat. Védelmi szövetségből nem szabad háborús katonai szövetséggé alakulnia. A NATO nem az antant, és nem is válhat azzá.

NATO-tagságunk fontossága sohasem volt olyan nyilvánvaló, mint most, az orosz-ukrán háború idején. A dolgok egyre rosszabbra fordulnak. Az oroszok a háborút sorozás nélkül is megvívható katonai akciónak nyilvánították, vagyis végtelenítették, az amerikaiak pedig a második világháborúból ismert kölcsönbérleti törvénnyel Ukrajna korlátlan hadianyag- és hadieszköz-finanszírozása mellett döntöttek - ez így együtt a lehető legrosszabb kombináció. Ezért a háború a szomszédunkban még hosszú ideig és józan ésszel nehezen felfogható mennyiségű fegyverrel folytatódni fog, és állandó biztonsági fenyegetést jelent majd Magyarországra.

A következő évtized legfontosabb feladata, hogy ebből a háborúból kimaradjunk, és megvédjük Magyarország békéjét és biztonságát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Nem lesz könnyű, mert óriási nemzetközi nyomás nehezedik ránk. Felfogásom szerint aki fegyvert szállít, fél lábbal már benne is van a háborúban. Mi a béke mellett állunk - a béke épít, a háború rombol -, ezért azonnali tűzszünetet és béketárgyalásokat akarunk, és azt ígérem önöknek, hogy ki fogok tartani az álláspontunk mellett. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

A NATO biztos támasz, de nem fogja helyettünk megvédeni Magyarországot. Baj esetén velünk talán igen - talán igen -, de helyettünk biztosan nem. A békevágy és a jó szándék önmagában kevés. Ha egy ország hadserege gyenge, katonái nem harcképesek, népe pedig nem akarja megvédeni magát, akkor azt az országot fogják először megtámadni. Sárkány ellen sárkányfüre van szükség. A sárkányfüvet Magyar Honvédségnek hívják, amelyet megerősíteni, valódi véderőt kifejtteni képes hadsereggé alakítani a legsürgetőbb feladat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Tisztelt Ház! Ebben a háborúban Ukrajna a megtámadott és Oroszország a támadó, ezért támogatjuk Ukrajnát, és ezért indítottuk el Magyarország történelmének legnagyobb humanitárius segélyakcióját. Létszámarányosan a legtöbb menekültöt mi engedjük be, és akít kell, el is látunk, segíteni fogjuk az ukrán menekülteket. Most félretesszük azt a tényt, hogy korábban a kárpátjai magyarok milyen jogsérelemeket szenvedtek el, és félretesszük azt a tényt is, hogy Ukrajna elnöke és kormánya nyíltan beavatkozott a magyar választási kampányba, és az ellenfeleinket támogatta; mindezek ellenére az ukránok számíthatnak Magyarországra és a magyar kormányra. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Tisztelt Ház! A Brüsszellel fennálló vitáink miatt külön is szólnom kell az Európai Unióról. Világosan leszögezem, hogy Magyarország az Európai Unió tagja, és érdekünk, hogy az előttünk álló évtizedben az is maradjon. Igaz, hogy Brüsszel ma a tagállamok, így Magyarország szuverenitásának visszaszorítására törekszik. Az is igaz, hogy a nemzetek Európája helyett egy új európai birodalmat, az európai egyesült államokat igyekszik fölépíteni, követve a korábbi francia és német hagyományokat. Az is igaz, hogy a kulturális távolság, már-már kulturális elidegenedés egyre nő Európa nyugati fele és Magyarország között. Ez azért van így, mert mi hiszünk Európa keresztény civilizációs alapjaiban, hiszünk a nemzetállamokban, amit Brüsszelben már feladtak. Nekünk fontos, hogy rajtunk legyen a Jóisten áldása. Nekünk fontos, hogy legyen hazánk, amit szerethetünk és amire büszkék lehetünk. Nekünk fontos, hogy fenntartsuk az ezeréves magyar élet folyamatosságát, a létezés magyar minőségét a Kárpát-medencében. Nekünk fontos, hogy úgy halhassunk meg, hogy tudjuk, gyerekeinknek és unokáinknak van hazája, van mit folytatniuk és megőrizniük. Mi úgy tudjuk, hogy ez a legnagyobb dolog, amit egy magyar ember a gyerekeinek adhat, és ez számunkra megelőz minden közös európai értékről és egyre szorosabb integrációról szóló zavaros beszédet és politikát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Tisztelt Ház! Sajnos, tisztelt képviselőtársaim, az is igaz, hogy Brüsszel nap mint nap visszaél a hatalmával, és csupa olyasmit akar ránk kényszeríteni, ami nekünk rossz és tőlünk idegen. Az „élni és élni hagyni” elv jegyében mi toleranciaajánlatot tettünk a migráció, a gender és most legutóbb az olajembargó ügyében is. Toleranciaajánlatainkat visszautasították. De mi továbbra sem adjuk föl a határok védelmét, nem bontjuk le a kerítést és nem engedünk be migránsokat.

(15.10)

Megvédjük a családjainkat, a genderaktivistákat nem engedjük be az iskoláinkba, nálunk az apa férfi, az anya nő, a gyerekeinket pedig hagyják békén. Kirtartunk Magyarország békéje és biztonsága mellett, és nem fogadunk el olyan gazdasági intézkedéseket, amelyek tönkretennék a magyar családokat.

Ha ez így van, márpedig így van, már csak az a kérdés, tisztelt képviselőtársaim, hogy mit keresünk az Európai Unióban. A válasz az, hogy az álmainkat. Az álmainkat keressük, a szabad és egyenlő nemzetek közösségét. Keressük a hazák hazáját, a demokráciák demokráciáját. Keressük az Istent féltő és az emberek méltóságát védelmező, a kultúra, a tudomány, a szellem csúcsait ostromló Európát. Nem azért vagyunk tagjai az Európai Uniónak, mert olyan, amilyen, hanem azért, amilyen lehetne. És amíg úgy látjuk, hogy van akár egy fikarcnyi esély is, addig küzdeni fogunk érte, mert egy ilyen Európa adja a legtöbb esélyt, a legtágasabb teret egy független és szabad Magyarország számára. Amikor a következő évtizedet elgondoljuk, akkor Magyarországot az Európai Unióban látjuk, amint elszántan harcol a jogaiért és szövetségeseiket keres az Unió megújításához.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az előttünk álló háborús évtized kihívásaival tehát egy olyan Magyarország néz szembe, amely a NATO és az Európai Unió tagja. Ez jó kiindulópont, de nem válasz az évtized kihívásaira. A válasz csak egy nemzeti alapon álló és sikeres gazdaságpolitika lehet, ezért most a gazdaságról részletesebben is beszélnem kell.

A 2010 és 2020 közötti tíz év a nagy előretörés évtizede volt. A munkahelyek számának növelésében a második helyen végeztünk a 27 tagú Európai Unióban, a beruházások növelésében a második helyen, a minimálbér növelésében a harmadik helyen, az adók csökkentésében az első helyen, a háztartások pénzügyi megtakarításainak növelésében pedig a harmadik helyen. Nem rossz! Ráadásul fejlettség tekintetében Görögországot és Portugáliát is sikerült megelőznünk, pedig ők jóval korábban csatlakoztak az Európai Unióhoz, amikor mi még megszállt ország voltunk, és még javában a kommunistáknak állt a zászló. Pedig az előző évtized sem volt könnyű. Emlékezzenek, kezdődött egy nagy nyugati pénzügyi összeomlással, aztán jött a migrációs válság, majd a koronavírus-járvány annak minden következményével.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sok mindent láttunk már, de olyat még nem, hogy a világgazdaság rövid idő alatt kétszer is fenekestül felfordult. Először a világgárvány következtében alakult ki egy globális gazdasági válság 2020-tól, 114 millió munkahely elveszett, 42

százalékkal estek vissza globálisan a beruházások, a világereszkedelem 5 százalékkal csökkent. Tömegesen zártak be a gyárak, és leépültek a termelési kapacitások. A járvány enyhülésével pedig a gyárak nem nyíltak újra automatikusan, hanem megindult egy éles verseny az országok között, hol jöjjenek létre az új termelési központok, üzemek és gyárak. Becsüljük meg, hogy Magyarország ebben a versenyben az elmúlt két évben jól küzdött, és a győztesek közé került. Minden idők legjobb beruházási teljesítményét nyújtottuk tavaly. Magyarországon 1886 milliárd forintnyi beruházás indult meg, és megdöntöttük a hazánkban létrejött legnagyobb zöldmezős beruházás rekordját is. Ezek a beruházások adnak most esélyt és reményt arra, hogy az előttünk álló európai gazdasági válságot is jól kezeljük, és a magyar gazdaság visszaesés helyett tovább növekedhet.

2022 elején újabb sokkot kapott a világgazdaság, jött az orosz-ukrán háború. A kelet-nyugati szállítási útvonalakat át kell rajzolni, a beszállítói forrásokat pótolni kell. A világ számos országát élelmiszerhiány és éhínség fenyegeti. Ebben a helyzetben több korábbi stratégiai döntésünk is felértékelődik. A Belgrád-Budapest vasútvonal a Görögországba érkező tengeri szállítási útvonal folytatásaként jó eséllyel kiváltja a lerombolt ukrajnai útvonalakat. A balkáni országokkal közösen kiépített déli gázvezeték képes kiváltani az Ukrajnából érkező vezetéseket. A most bekövetkező energiaellátási válságok korszakában azok az országok lesznek biztonságban, amelyek képesek maguk előállítani saját energiaszükségletüket. Az új paksi blokkok építése és a napenergia-beruházások ezért nemzetbiztonsági szempontból is kulcsfontosságúak lesznek.

Tisztelt Ház! A termékeink háromnegyedét Európában adjuk el, de a legnagyobb és legmodernebb beruházások immáron a Távol-Keletről érkeznek. Két lábon állunk, és ez válságállóvá teszi a gazdaságunkat. Előrelátók voltunk, és felkészültünk az autóipar forradalmi megújulására. Sokat tettünk azért, hogy hazánk az új generációs autóipar európai éllovasa legyen. A világ legnagyobb akkumulátorgyártási kapacitásai Magyarországon épülnek, az export-világranglistán hamarosan a harmadikok leszünk.

A háborúzó felek a világ legjelentősebb gabonaexportőr országai közé tartoznak. A magyar mezőgazdasági és élelmiszeripari fejlesztések nyomán ma mi kétszer annyi élelmiszert tudunk előállítani, mint amennyire szükségünk van, ezért Magyarországot nem fenyegeti élelmiszerhiány. De a biztonság kedvéért a gabonakivitel esetén fenntartjuk az állami elővásárlási jogot.

Az előttünk álló évtizedben az alacsony adók, a fizikai biztonság, a fejlett közúti és vasúti útvonalak, valamint a politikai stabilitás lesznek a fő érvek a beruházásokért folytatott versenyben. Ezekben mi jól állunk, ezért továbbra is a beruházások magas szintjére építjük a gazdasági stratégiánkat.

Összefoglalóan azt mondhatom, hogy a most alakítandó kormányvállalása az, hogy a kibontakozó európai gazdasági válság idején is megőrizzük a legfontosabb eredményeinket, és nem adjuk fel a fontos céljainkat. Ilyen nehéz körülmények közepette is vállaljuk és vállalom, hogy Magyarország előre fog menni és nem hátra. (*Taps a kormánypártok soraiban.*) Vállalom,

hogy megvédjük a teljes foglalkoztatottságot. Vállalom, hogy megvédjük a családtámogatásainkat, vállalom, hogy megvédjük a nyugdíjak értékét, és vállalom, hogy megvédjük a rezsicsökkentést is. Vagyis mindenkinek lesz munkája, a nyugdíjnak lesz értéke, a családoknak lesz biztonsága és a gyerekeknek lesz jövője.

Az egész Európában vágató inflációt terveink szerint Magyarországon először megszelídítjük, aztán megfékezzük. Önök tudhatják, hogy általában ódzkodom a direkt állami beavatkozástól a gazdaságba, de ilyen esetben a jegybanknak és a kormánynak be kell avatkoznia.

(15.20)

Lépéseinket össze fogjuk hangolni, óvatos, de határozott árszabályozó intézkedéseket teszünk majd. Az eredmények már szeptemberben látszani fognak, év végére pedig tartósan elviselhető állapotokat alakítunk ki, addig is, amíg Brüsszel vissza nem talál a józan gazdaságpolitika ösvényére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek megfelelően alakítottam át a kormányzati rendszert is. Az előző kormány tagjainak köszönöm a munkájukat, kiválóan teljesítettek, büszkék lehetünk, és én büszke is vagyok a teljesítményükre. (*Taps a kormánypártok soraiban.*) Most azonban egy egészen másfajta évtized vár ránk. Ezért a kormánygépezetet alkatrészeire kellett bontani, és az új feladatok logikája szerint kellett újra összeszerelni. Köszönöm önöknek, hogy megadták a szükséges támogatást.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Mélyen tisztelt Elnök Úr! A magyarok évszázadokon keresztül hozzászoktak, hogy szépen haljanak meg a hazájukért. Mi ezért csodáljuk őket, de most fordítani akarunk a dolgok menetén: azt akarjuk bebizonyítani, hogy a hazáért élni is lehet, többen, jobban és szebben élni, ahogy elnök asszonyunk javasolta beiktatási beszédében. Ehhez olyan ország kell, amely büszke az értékeire, büszke a világ legnehezebb nyelvére, megismételhetetlen és semmivel sem összetéveszthető népművészetére, világszínvonalú magaskultúrájára, élvonalbeli tudományára és világverő sportteljesítményeire. A hamarosan megalakuló kormány egy ilyen Magyarországgért dolgozik majd.

Magyarország a következő években védeni fogja a családokat, és büszke lesz a gyermekeire. Hiszünk a munka becsületében, és tudjuk, hogy nemzetünk jellemével összefér a független egyén és az összetartó közösség. Én azt tapasztaltam, hogy mi tudunk egyszerre individualisták és kollektivisták is lenni, mert tudjuk, hogy mindennek megvan a helye és az ideje. Ideje van a korlátlan szabadságnak, a szárnyalásnak, és ideje van a hierarchikus fegyelemnek, a szolgálatnak is. Ez az az életösztön, a túlélés és a megmaradás művészi szintre emelt képessége, amely lehetővé teszi, hogy nemcsak múltunk és jelenünk, hanem jövőnk is legyen a Kárpát-medencében.

Ez a természet és a Jóisten adta földrajzi egység arra van rendelve, hogy a világ legjobb helye legyen, nekünk pedig az a dolgunk, hogy az itt élő népekkel és országokkal együttműködve azzá is változtassuk. Ez

közös érdeke a szlovákoknak, ukránoknak, románoknak, szerbeknek, horvátoknak, szlovénoknak és magyaroknak. Ezért a jövőben sem ülünk fel se provokációknak, se megosztási kísérleteknek, és biztosítom a szomszédainkat, hogy számíthatnak ránk, a magyarok a barátaik. Rendületlenül hiszünk a Kárpát-medencei népek közös jövőjében, képesek vagyunk erre és el fogjuk érni, vagy ha mi nem is, a mai fiatalok majd biztosan.

A mai fiatal nemzedék a mi legnagyobb értékünk és erőforrásunk. Nem mindig látjuk ezt, mert talán nem a legélesebb elmék beszélnek a nemzedék nevében. *(Derűltség.)* De ha szétnézünk az országban, mindenütt a hazájukat szerető, a világot értő, nyelveket beszélő, a legmodernebb technikákat játszi könnyedséggel használó fiatalokat látok. Magyarország előtt ezért áll fényes jövő. Ahogy az alkotmány mondja: ők fogják ismét nagyvá tenni Magyarországot.

Tisztelt Ház! Végezetül arról szeretnék beszélni, hogy fontos dolog, hogy egy nemzet tudja a helyét a világban. Sem túl-, sem alábecsülni nem szabad önmagunkat. Magyarországra ma nem a népessége, hadserege vagy gazdasági ereje miatt irányul szokatlan mértékben a nyugati közvélemény figyelme. A figyelem oka, hogy Lengyelország mellett Magyarország vált a nyugati világ utolsó keresztény-konzervatív bástyájává. Mást gondolunk a világról és a jövőről, mint a liberális, globalista fősodor, és másként építjük az országunkat, mint ahogy ők teszik a sajátjukkal.

Akár meg is férhetnénk egymás mellett, elvégre hiszünk a verseny jótékony hatásában, de Brüsszel ma kizárólagosságra törekszik, illetve a kizárólagosságra és egyszínűsége törekvés szimbóluma ma Brüsszel. A politikát, az országvezetést, sőt Európát is csak egy módon lehet elképzelni és művelni – mondják ők. Aki nem lép egyszerre, vizsgálatot kap estére. *(Derűltség.)* Magyarország ez ellen lázad. Eb ura fakó, Ugoicsa non coronat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* De, tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt képviselőtársaim, lássuk azt is, hogy közben rengeteg barátot szereztünk, egyre többen érzik úgy, hogy Magyarország a béke szigete, a józan rend és biztonság erődítménye, a szabadság egyik utolsó őrhelye. Nem rejtjük véka alá, hogy reményt akarunk adni másoknak is. Reményt, hogy a keresztény életfelfogás, a hazaszeretet, a nemzeti büszkeség, vagyis a nemzeti politika nem a múlt, hanem a jövő.

Harminc éve azt gondoltuk, Európa a jövőnk. Ma azt gondoljuk, mi vagyunk Európa jövője, érezzük a felelősségünk súlyát. Isten óvja Magyarországot! A Jóisten mindannyiunk fölött, Magyarország mindenekelőtt! Hajrá Magyarország! Hajrá magyarok! *(Hosszan tartó taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm miniszterelnök úr szavait. Most megkérem önöket, hogy felállva adjuk meg a tiszteletet a történelmi zászlók és a nemzeti lobogó kivonulásának. *(A díszőrség parancsnoka előlép, majd jelzésére a fanfárok hangjára a zászlókkal elhagyják az üléstermet. A jelenlévők leülnek.)*

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm meghívott vendégeink részvételét. Most 30 perc szünetet rendel el, az Országgyűlés utána folytatja munkáját.

(Szünet: 15.30 - 16.01)

Elnök: Dúró Dóra

Jegyzők: dr. Vinnai Győző és Szabó Sándor)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **országos népszavazás elrendeléséről** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott előterjesztés H/35. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vigh László úrnak, az Igazságügyi bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

VIGH LÁSZLÓ, az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés Igazságügyi bizottsága a házelnök úr felkérése alapján a 2022. május 5-ei ülésén együttes vitában tárgyalta meg a C/21. és a C/22. számú népszavazási kezdeményezéseket.

Mivel a két kérdés esetén ugyanaz a kezdeményező, így a bizottság a korábbi gyakorlatnak megfelelően egy határozati javaslatot terjesztett elő az Országgyűlésnek, amely tartalmazza a két népszavazásra javasolt kérdést és annak lebonyolításához szükséges költségvetést. A bizottság ülésén a kezdeményező nem vett részt.

Mivel a Nemzeti Választási Bizottság a határozataiban megállapította, hogy a két kérdésben a szükséges aláírások száma meghaladta a 200 ezret, ezért az Igazságügyi bizottság a törvényi előírások alapján a népszavazások kiírására tett javaslatot az Országgyűlésnek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megkérdem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki felszólalni. *(Dr. Répássy Róbert: Nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván.

Így akkor, tisztelt Országgyűlés, most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Sebián-Petrovszki Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Most arról szól ez a vita, hogy az Országgyűlés kiírjon-e népszavazást két témában, a Fudan Egyetem, illetve az álláskeresői járadék ügyében. Mivel mind a két kérdésben összegyűlt a szükséges számú aláírás, vagyis az emberek úgy döntöttek, hogy szeretnék, hogyha megkérdéznék őket, hogy ezekben az őket érintő ügyekben mi a véleményük, ezért én arra fogom kérni a DK frakcióját, hogy támogassuk a népszavazás kiírását ezekben az ügyekben.

Ugyanakkor a múlt heti Igazságügyi bizottsági ülésen én voltam az egyedüli olyan tag, aki ebben a témában tartózkodtam a szavazáskor. Itt és most szeretném hosszabban indokolni ennek a tartózkodásnak az okát, most szeretném elmondani, hogy miért gondoljuk azt a népszavazás intézményéről, amit

mindjárt ismertetni fogok. Röviden úgy összegezném ezt, hogy Orbán Viktor törvénytelen kormánya épp-úgy tönkretette a népszavazás intézményét, mint ahogy tönkretette Magyarországot is.

Hadd kezdjem egy kérdéssel! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt 12 évben az Orbán-kormány alatt hány érvényes és eredményes népszavazás volt ebben az országban? Nézek a szemben ülő fideszes képviselőtársaimra (*Vigh László: 32 év alatt mennyi volt?*), hátha mondanak ilyet. Nulla darab volt, kedves képviselőtársam, segíték önnek. Nulla darab ilyet sikerült 12 év alatt összehozni. Pontosan nulla!

Kétfajta eset volt ugyanis az elmúlt 12 évben, amikor népszavazási szándék merült föl ebben az országban. Az egyik eset az volt, hogy önök, tisztelt fideszes képviselőtársak, megakadályozták azokat az eseteket, amikor ki lehetett volna írni, amikor az emberek szerettek volna dönteni az őket érintő kérdésekről, mert félték annak az eredményétől, mert valós tétje volt ezeknek a kérdéseknek, és voltak azok az esetek, amikor önök saját maguknak propagandacéllal írtak ki népszavazásokat, de azok még így is érvénytelenek lettek.

Az átlagember ezt látta: az állampolgárok az elmúlt 12 évben semmiről, de semmiről, szó szerint semmiről nem tudtak dönteni népszavazáson, még olyanról sem, amiről önök írtak ki népszavazást. Mind a két esetre hadd mondjak két-két példát!

Amikor tétje lett volna a népszavazásnak, amikor volt politikai súlya egy ügynek - ilyen volt a vasárnapi boltbezárás ügye vagy ilyen volt a budapesti olimpia kérdése -, mi történt ezekben az ügyekben? A vasárnapi boltbezárás esetén önök kopasz verőembereket küldtek a Nemzeti Választási Irodába, hogy alternatív kérdéssel próbálják hátráltatni a döntést az addig beadott ellenzéki kérdésben, és végül lehátráltak erről az ügyről, nem vállalták ennek a politikai kockázatát, és hogy a politikai árát megfizessék ennek.

De ugyanez történt az olimpia ügyében is, inkább hátraarcot csináltak és lemondtak arról, hogy népszavazás legyen, amikor kiderült, hogy elegendő számú aláírás gyűlt össze, és azokat nevezték álomgyilkosoknak, akik egyébként a nevüket adták, és kifejezték abbéli szándékukat, hogy ők bizony ám szeretnék, hogyha az emberek döntenének ezekben az ügyekben, mert hát milyen dolog az egy országban, hogyha az emberek döntenek az őket érintő kérdésekről. Hát, borzasztó tényleg! Amikor tehát valós témája lett volna egy aláírásgyűjtésnek, egy népszavazásnak, akkor a kormány mindent megtett azért, hogy ez ne valósuljon meg.

Lássunk példát a másik esetre! Nem az emberek gyűjtötték össze a megfelelő számú, több mint 200 ezer aláírást, nem ők álltak hóban, fagyban, sárban az utcán, amikor önök a közhatalmukat felhasználva - szerintem azzal visszaélve - 2016-ban, illetve idén kicsikartak egy-egy népszavazást.

2016-ban egy, a valóságban soha nem létező kötelező betelepítési kvótáról volt itt egy népszavazás, idén áprilisban meg a szintén soha nem létező óvodai genderlobbibról. Mi a közös ebben a kettőben? Az a közös, hogy mind a kettőt nem létező dolgokról írták ki. Mondjuk ki nyíltan, Magyarországon az elmúlt 12 évben akkor lehetett népszavazást tartani, amikor a kormány szándéka

szerint valami fake newsra írtak ki népszavazást. Az állampolgárok semmikor máskor nem mondhattak erről véleményt. Rögzítsük ezt, hogy az Orbán-rendszerben eddig csak így lehetett népszavazni.

Ezt is természetesen csak úgy tudták megtenni, hogy a Nemzeti Választási Bizottságot, illetve a bírósági vezetést lecserélték az önökhöz hű pártkáderekre, csak így tudtak átcsúszni ezekben az ügyekben a népszavazási kérdések, csak így tudtak valóssá válni. Ne csodálkozzunk ezért azon, hogy mi törvénytelenek tartjuk ezt a kormányt.

Szintén közös elem ebben a két példában az, hogy még így is érvénytelen népszavazások történtek, legutóbb másfél hónapja, amikor az önök, kedves fideszes képviselőtársaim, negyedik kétharmadának a napján sem sikerült érvényes népszavazást összehozni ebben az országban, még az a népszavazás is érvénytelen lett, bármit is hazudnak össze itt az ülésen, például a múlt héten is.

Mi sem bizonyítja jobban, hogy az Orbán-kormány kiüresítette, valójában megszüntette a népszavazást, hogy most, májusban beszélünk arról, hogy mikor és hogy legyen a népszavazás, miközben az emberek januárban adták az aláírásukat ehhez. Eltelt négy hónap, természetesen semmi nem történt ebben az ügyben. Minden úgy kerül ide a Ház elé, és ebben az ügyben is minden úgy történik, ahogy a Fidesznek a politikai stratégiájába illeszkedik.

(16.10)

Nyilván már nézik a tisztelt fideszes képviselőtársaim azt a júliusi, augusztusi időpontot, amikor majd ki lehet írni ezt a népszavazást nagyobb kockázat nélkül, direkt azért, hogy nehogy az emberek akarata érvényesülhessen, és részt vehessenek ezen a népszavazáson.

Hadd foglaljam tehát össze, tisztelt képviselőtársaim: az Orbán-kormányban semmiről nem lehet népszavazással dönteni, pont. Semmiről, igen, kedves képviselőtársaim! Önök fogták a népszavazás demokratikus intézményét, fehérre mázolták, bohócorrot tettek rá, bohócsisakot tettek rá, kirúszolták, és feltolták egy színpadra, a NER színpadjára, hogy tessék, itt van a népszavazás, valójában létezik ez az intézmény, örüljetez neki - mintha ez valóban valós népszavazási kezdeményezés és intézkedés lenne.

Természetesen tudjuk, hogy csak színpadi kellékként maradt meg a népszavazás intézménye ebben az országban, valójában 12 éve nem létezik ez. 12 év alatt nulla darab érvényes népszavazás történt Magyarországon. Ezek tények, uraim, ezzel nem tudnak mit vitatkozni.

És természetesen ez nem valami rosszul alkalmazott törvénynek köszönhető, vagy valami hatóság, hivatal és bizottság rosszul működik, és ezért történnek ezek a dolgok. Ez nem hiba a rendszerben, ez maga a rendszer, az önök rendszere ilyen. Orbán Viktor egyeduralmának a lényege az, hogy nem dönthet a nép a saját ügyeiről a neki fontos ügyekben. A népszavazás intézménye papíron létezik, fel van téve erre az általam említett színpadra, ha úgy alakul, akkor önök propagandacéllal ezt fel is használják, de egyébként

egyéb módon ennek értelme nincs, Orbán Viktor törvénytelen kormánya megszüntette a népszavazás intézményét.

Ha tehát az a kérdés, hogy a DK egyébként támogatja-e az álláskeresési járadék folyósításának a kilenc hónapra történő meghosszabbítását, vagy azt, hogy a Fudan Egyetem helyett Diákváros épüljön, akkor a válaszom az, hogy igen, persze, nagyon is. Ha az a kérdés, hogy a DK szerint lehetőséget kell adni az embereknek arra, hogy az emberek döntsenek erről az egyébként életüket befolyásoló fontos ügyről, erre megint csak az a válaszom, hogy igen, nagyon is. De ha az a kérdés, hogy a jelenlegi népszavazási szabályok szerint a jelenlegi rezsimben lehet-e érvényes népszavazást tartani, a nép feül tudja-e írni azt a kormányzati akaratot, amit Orbán Viktor törvénytelen kormánya testesít meg, akkor az a válaszom, hogy nem, ennek így semmilyen értelme nincs.

Orbán Viktor törvénytelen kormánya kiüresítette, ha úgy tetszik, megölte a népszavazást. Többféle szinonimát tudok erre használni; használják bátran önök is, fideszes képviselőtársaim! Egyetlen morzsányi közhatalmat sem szeretnének adni a köznek és az országnak, ezért úgy változtatták meg a népszavazás szabályait, hogy valójában ne lehessen érvényes népszavazást tartani, ezért nem volt az elmúlt 12 évben sem és nem lesz a jövőben sem ilyen.

Látom azonban azt, hogy talán önöktől politikailag jobbra álló pártpolitikusok lehet, hogy eljártsszák azt a színjátékot, hogy van még népszavazás Magyarországon, lehet, hogy hajlandók lesznek arra, hogy azt mondják egy-egy ügyben, hogy ezek valós ügyek, valós népszavazások. Látom a kormányzati szándékot, hogy szeretnének maguknak egy házi ellenzéket, amely a rendszer lényegét nem bírálja. Mi, a Demokratikus Koalíció ebben a színjátékban nem fogunk részt venni. Minden alkalommal ki fogjuk mondani, most is: amíg az Orbán-rendszerben élünk, addig önöknek köszönhetően a magyar nép soha semmilyen kérdésben sem dönthet népszavazáson.

Éppen ezért a továbbiakban főszabályként nem fogunk népszavazást kezdeményezni, népszavazási kezdeményezést támogatni, mert ezzel is mi csak ennek a színjátéknak a résztvevőivé válnánk. Nem fogunk úgy tenni, mint ha a magyar népnek lenne még ilyen joga, joga ahhoz, hogy a saját életéről szavazzon. Nincs joga, mert Orbán Viktor törvénytelen kormánya ezt elvette, tönkretette a hazát, elvette ezt a jogot is. Ennélfogva minden népszavazás és népszavazási kezdeményezés csak arra jó, hogy egyébként nagyon drágán fenntartsion egy hamis látszatot, egy színházat, és eltakarja Orbán Viktor törvénytelen kormányának valóságos természetét.

Mi a Demokratikus Koalícióban a történelem jó oldalán állunk, mi a magyarok oldalán állunk. Éppen ezért ebben a színjátékban nem fogunk részt venni, erre számítsanak tőlünk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik, a Momentum, a DK, a Párbeszéd, az LMP és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Brenner Koloman képviselő úr következik. Parancsoljon, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Kezdjük először a két konkrét témával, aztán én is eljuttok majd, mint az előttem szóló képviselőtársam, az egész népszavazási procedúra általános értékeléséhez.

A Jobbik az ellenzék egyetlen jobbközép nemzeti pártjaként elsőként kezdeményezte azt, hogy különösen a koronavírus-járvány nagyon nehéz hónapjaiban azon nehezebb sorsú magyar polgároknak háromról kilenc hónapra emeljük fel az álláskeresési járulékát, akik ebben a rövid időszakban, különösen a lezárások időszakában nagyon nehezen jutottak álláshoz, és nagyon nehezen éltek meg. Ezért is gondoljuk azt, hogy egy szociális piacgazdaságban, amiben mi hiszünk, ahol van egy szociális háló az igazán rászorultaknak, nem mindenkinek, nem általános jogon, de az igazán rászorultaknak a XXI. században egy tisztességes európai uniós államban igenis kell hogy legyen egy szociális háló, és ennek a része az álláskeresési járulék minimum kilenc hónapra emelése, hiszen három hónap alatt, lássuk be, nagyon nehéz, különösen mondjuk, átképzésre vagy továbbképzésre szoruló magyar polgártársainknak állást keresniük.

A másik kérdés a Fudan Egyetem kérdése. Én nem kívánom megismételni vezérszónoki felszólalásomat, amelyet annak idején volt egyetemi vezetőként és egyetemi oktatóként mondtam el a Fudan Egyetem tervéről. Annyit szeretnék még egyszer leszögezni, hogy egy kiemelkedő nemzetközi egyetemnek igen, lenne helye Budapesten, de nem ilyen konstrukcióban, és mondjuk, én inkább a Tübingeni Egyetemet vagy a Bolognai Egyetemet vagy a Heidelbergi Egyetemet látnám szívesen Budapesten, és nem egy, a jelenlegi tervek szerinti nagy egyetemet, kínai hitelből, amelynek a részleteiről nem tudjuk, hogy milyen valutában, hogyan fogjuk visszafizetni, hanem egy olyan kisebb nemzetközi egyetem, ahol valóban idejön hazánkba egy olyan kiemelkedő oktatói gárda, amely aztán nem megfizethetetlen tandíjért elsősorban külföldi hallgatóknak szolgáltat majd magas minőségű tudást, mint a Fudan Egyetem tenné, és egyben egyébként a Diákváros hosszú évek óta húzódozó tervét is lehetlenné tenné, hanem igenis modern tudást hozna a magyar fiataloknak, mégpedig úgy, hogy egy jó nemzetközi beágyazottságban.

A Fudan Egyetem tehát az amúgy is kivéreztetett magyar egyetemi világra nézve kiemelkedő veszélyt jelent, ráadásul a jelenlegi albérletárak mellett a tehetséges, elsősorban vidéki hallgatóknak nagyon nagy szükségük volna végre olyan kollégiumi ellátásra, amelyet a XXI. században egy európai uniós országban megérdemelnének.

A Diákváros terve hosszú évek óta húzódik. Tárgyal a kormány mindenkivel, tárgyal a kormány az önkormányzattal, a hallgatók képviseletével, mindenkivel, csak éppen egy kapavágás nem történik. Bezzeg, amikor a Fudanról volt szó, akkor hihetetlen gyorsasággal minden törvényt önök ide behoztak a tisztelt Ház elé, és villámsebesséssel, semmifajta ellenvetést nem tűrve megszavazták.

Azt gondolom tehát, hogy mind a két kérdés releváns kérdés, de mind a két kérdés olyan kérdés, amire tulajdonképpen egy kiegyensúlyozottan működő polgári

demokráciában nem népszavazást kellett volna kiírni, és nem népszavazás útján kellene döntenünk, hanem, ha az önkormányzatok túlhatalma, mondjuk, engedné a vizsgálóbizottságok felállítását az ellenzék részéről, hogy esetleg nyomokban el lehetne azt az ellenőrző funkciót végezni, ami egy tisztességesen működő polgári demokráciában kijár a magyar Országgyűlésnek, akkor nyilvánvalóvá vált volna, hogy egy ilyen kérdés, mint a Fudan Egyetem vagy akár a munkakeresési járadék háromról kilenc hónapra emelése, nyilvánvalóan egy olyan kérdés, amelyet nagyon gyorsan a magyar kormánynak kellett volna korrigálnia.

Végezetül összefoglalóan nézzük meg, hogy hogyan jutottunk el idáig! Gyakorlatilag ezt a népszavazást ugyanazon a napon meg lehetett volna rendezni, hogyha a Fidesz egypárti túlhatalma ezt valóban akarta volna, és ezzel a magyar adófizető polgárok zsebében maradt volna 13 milliárd forint, amit önök majd most arra fognak felhasználni, meglehetősen aljas politikai indokból, hogy augusztus elejére kiírják egy népszavazást, hogy utána megint mutogathassanak az ellenzékre, hogy höhő, még ezt sem tudták megcsinálni.

(16.20)

Itt szeretném tisztességgel jelezni önöknek, hogy az önök gyermekvédelminek álcázott népszavazása sem volt semmilyen formában eredményes, holott azt összekötötték a választás napjával. Ugyanúgy meg lehetett volna erről a két kérdésről is kérdezni a magyar polgárok véleményét, mindenfajta plusz költség nélkül, na jó, néhány plusz választási papírt kellett volna gyártani, de azt hiszem, annak a nyomdaköltsége messze nem 13 milliárd forint lett volna, mint ennek a külön népszavazásnak a végrehajtása.

Összefoglalóan tehát: a Jobbik az ellenzék jobb-közép nemzeti pártjaként kiáll a mellett a joga mellett a magyar polgárok számára, hogy egy kiegyensúlyozott polgári demokráciában kifejtessék nézeteiket mind a magyar Országgyűlésben, mind a népszavazáson. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: A Momentum képviselőcsoportjának vezérszónoka, Hajnal Miklós következik. Parancsoljon, képviselő úr!

HAJNAL MIKLÓS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A részvételi demokrácia fontos, főképpen egy olyan országban, ahol a jogállamiságot és a választások tisztaságát egyre több jogos kritika éri. Ha van olyan kérdés, amiben a magyarok nem értenek egyet a kormány álláspontjával, akkor szükség is van olyan mechanizmusra, amellyel kifejezhetik egyet nem értésüket. Többek között már csak ezért is támogatta a Momentum a Fudan Egyetemről és az álláskereső járadékról szóló népszavazási kezdeményezést.

Teljesen egyértelmű számunkra, hogy a magyar választók a kormány álláspontjától eltérően Diákvárost szeretnék a kínai kommunista egyetem helyett, és szolidárisabb, rugalmas álláskeresőt támogató politikára vágnak. Abból, hogy mindössze néhány hét

alatt összegyűlt a szükséges számú aláírás, látszik, hogy ebben a kérdésben a népakarat bizony nem egyezik meg a kormánypártok álláspontjával.

Tisztelt Képviselőtársak! Áprilisban önök nyerték a választást, de ebben a kérdésben a valódi kétharmad a mi oldalunkon áll. Egy erről készült tavalyi reprezentatív közvélemény-kutatás szerint a magyarok 66 százaléka inkább elutasítja a Fudan-beruházást, a támogatók aránya mindössze kevesebb, mint 30 százalék. *(Nacs Lőrinc: Akkor legyen népszavazás!)* A magyar választók nem először bölcsebben látják a szükséges gazdasági döntéseket, mint a kormány, a magyar emberek szerint fontosabb a magyar diákok megélhetését és lakhatását garantálni. Nagyszerű lenne, ha a kormány is ilyen bölcs belátásra jutna.

Magyarország épphogy három évtizede szabadult egy kommunista nagyhatalom befolyása alól, érthető, hogy a magyarok nem szeretnék egy újabb kommunista nagyhatalom befolyását garantáló egyetemet befogadni. Pláne nem akkor, amikor a szomszédunkban egy korábbi KGB-ezredes az erőszakos szovjet nosztalgia jegyében rohant le egy békés, független államot, milliókat menekülésre kényszerítve, életek tízezreit elpusztítva.

Tisztelt Képviselőtársak! Bármennyire fájdalmas és nehéz lesz önöknek kimagyarázni a kínai pártállami vezetőknek, a magyarok inkább a magyar diákoknak szeretnék megfizethető lakhatást. Fővárosi képviselőként és lakosként kirívó felelőtlenségnek tartom, hogy Magyarország szívének egyik legértékesebb kihasználatlan területét önök a kínai pártállam kezébe adnak.

Az Országgyűlés legfiatalabb képviselőjeként pedig, mint valaki, aki egyébként szintén albertben lakik, felfoghatatlan számomra az önök kommunista nosztalgijája, ami ráadásul a magyar diákok lakhatásába kerül. Mondjuk, az után, hogy önök már vagy húsz alkalommal utasították el az ügynökakták nyilvánosságra hozatalát, ez annyira nem meglepő.

Tisztelt Képviselőtársak! A népszavazások akkor igazán hasznosak, ha olyan kérdést tesznek fel, amiben nem egyértelmű a népakarat. Az ilyen fontos kérdéseknél éri meg a legjobban kifizetni a népszavazás költségeit. Itt viszont nem ez a helyzet. Két ennyire egyértelmű kérdésben egy népszavazásra nem szükséges az állam részéről elkölteni 13 milliárd forintot, hiszen mi a parlamentben már most is követhetnénk a nép akaratát. Ezért hangsúlyoznám, hogy most van egy frissen benyújtott javaslat pont erről a két kérdérről. Arra biztatnám a képviselőtársaimat, hogy legyenek szívesek megszavazni, ezzel ugyanis megspórolhatunk 13 milliárd forintot az adófizetőknek. Ez a 13 milliárd forint nagyon is jól jönne az egészségügyben vagy az oktatásban vagy a rászoruló családok segítségében. És akkor még nem is beszéltünk arról a több száz milliárdról, amit önök ehelyett kínai hitel formájában felvennének kínai állami cégek és kínai munkások kifizetésére anélkül, hogy ebből megfizethető felsőoktatást biztosítanának a magyar diákoknak.

Ne bohóckodjunk tehát! Mindannyian halljuk már most is a nép szavát, spóroljunk már most is a pazarló költségvetésen, biztosítsunk már most megfizethető otthont minden továbbtanuló fiatalnak, adjunk

már most stabil megélhetést álláskereső honfitársainknak! Mi ebben megkönnyítettük az önök dolgát, van egy előterjesztésünk, megírtuk, hogy önöknek ne kelljen vele fáradni. Tessék megszavazni! Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: A Mi Hazánk képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Először megadom a szót Toroczkai László frakcióvezető úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

TOROCZKAI LÁSZLÓ, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Kénytelen leszek először a DK vezérszónokának szónoklatára, felszólalására reagálni. Én elhiszem, hogy fájdalmasan érintette önöket, hogy egyes közvéleménykutató cégek szerint a Mi Hazánk Mozgalom megelőzte már a DK-t, a Demokratikus Koalíciót, de akkor beszéljen ön is nyíltan, beszéljen egyenesen, hogy kikre célozgatott, amikor azt mondták, hogy itt a Fidesztől jobbra álló ellenzéki frakciónak vagy képviselőknél jó ez a jelenlegi rendszer a népszavazás intézményével kapcsolatban úgy, ahogy most az jelenleg működik. Mert szeretném önnek elmondani, hogy én annak örülnék, ha a népszavazás intézménye úgy működne Magyarországon, mondjuk, mint Svájcban, és nagyon sok mindenről megkérdeznék a magyarokat, a magyar állampolgárokat, és nem ezzel a jelenlegi felállással. Azt gondoljuk, hogy valóban jó lenne, ha a népszavazás intézménye egy könnyebben működtethető és tényleg a népképviselői demokráciát szolgáló intézmény lehetne Magyarországon. Tehát mi támogatjuk, ha lesz ilyen előterjesztés, akkor mi ennek nagyon örülnénk.

De ezzel a konkrét népszavazással kapcsolatban akkor hadd mondjam el önöknek, a balliberális oldalnak azt a véleményemet is, hogy önök ismét azt bizonyították, hogy ez az egységes balliberális oldal, amely elindította ezt a népszavazási kezdeményezést, ez olyan, úgy működik, mint amikor rendeznek saját maguknak egy futóversenyt, és azt sem képesek megnyerni. Merthogy az, amit csináltak itt az elmúlt hónapokban és a tavalyi év végén is, amikor a kezdeményező Karácsony Gergely Szilveszter azt ígerte, hogy az év utolsó napjáig összegyűjtik a szükséges ajánlásokat, illetve aláírásokat, és aztán kiderült, hogy erre is képtelenek, aztán jött az a választási kampány, ahol összevissza beszéltek, konkrétan a közös miniszterelnök-jelöltjük sem tudta megmondani, hogy miről is szól ez a népszavazás, akkor önök pontosan azt tették, hogy ezt a 13 milliárd forintot, amelybe majd kerülni fog ez a népszavazás, ezt ki fogjuk dobni az ablakon. Részben persze amiatt, mert ilyen a népszavazás rendszere, illetve szabályozása Magyarországon, részben pedig önök miatt fogjuk majd kidobni, mert önök voltak azok, akik még arra sem voltak képesek, hogy határidőre, az önök által megígért határidőre összegyűjtsék a szükséges aláírásokat. Most pedig itt állunk nem sokkal a népszavazás előtt, és a magyar emberek nem is nagyon tudnak erről a népszavazásról, tehát most már réges-régen kampányolni kellene. Így természetes az, hogy szinte 100 százalék, hogy érvénytelen lesz majd a népszavazás, tehát kidobjuk a 13 milliárd forintot az ablakon.

Akkor nézzük meg ezt a két kérdést, amely közül én az elsővel fogok majd foglalkozni, a második részével pedig dr. Apáti István frakcióvezető-helyettes fog majd foglalkozni. Ugye, az első kérdés a Fudan Egyetemre vonatkozik. Ezt tudjuk támogatni, tehát arra buzdítjuk az embereket, ha már önök nem tudnak eljutni az emberekhez, hogy szavazzanak igennel, tehát támogassák azt a kezdeményezést, hogy a kormány álljon el attól a szándékától, hogy 540 milliárd forintból kínai munkásokkal, kínai alapanyagból, kínai hitelből elkezdjenek itt kínai egyetemet építeni, egy olyan egyetemet, amelyről számos bizonyíték áll már a rendelkezésünkre, amely azt mutatja, hogy egyfajta kémfészekként, a Kínai Kommunista Párt kémfészekként is funkcionál. Tehát mi ezért ellenezzük a Fudan Egyetem megépítését ilyen körülmények között, meg egyébként is az a véleményünk, hogy Magyarországon magyar oktatási intézmények kellenek, a magyar diákokat kell támogatni, és nem pedig a Kínai Kommunista Pártot és nem kínai kémfészeket.

De ezt is ki kell egészítenünk, hiszen az önök részéről is elhangzott az előbb, hogy a magyar diákokat szeretnék támogatni, és az önök számára a magyarok a fontosak. Hát, akkor tiltakozzanak, arra kérem önöket, hogy tiltakozzanak a kormányzat azon gyakorlata és politikája ellen is, hogy hosszú évek óta például a Stipendium Hungaricum ösztöndíjprogram keretében súlyos milliárdokat - a 13 milliárd forintnak is akár a többszörösét, ugye, jelesül legutoljára már több mint 30 milliárd forintot - költ a magyar állam a magyar adófizetők pénzéből arra, hogy úgynevezett diákokat hozzon Magyarországra. Olyan fiatal embereket, akik közül például jó pár nigériai állampolgárt a Sziget Fesztiválon drogárúsítás közepette fogtak el; hogy ezeket a fiatal embereket olyan országból hozza ide a kormány a Stipendium Hungaricum ösztöndíjprogram keretében, ahonnan egyébként a migránsok zöme érkezik. Tehát jellemzően afrikai, illetve dél-ázsiai országokból jönnek a Stipendium Hungaricum ösztöndíjprogram keretében ezek a fiatal emberek, akik aztán jellemzően már nem mennek vissza a hazájukba, vagy Magyarországon maradnak, ha nem Magyarországon, mert mondjuk, nem tudnak bűnözéssel pénzt keresni, ugye, bérből-fizetésből meg nem nagyon tudnak megélni Magyarországon, akkor továbbmennek más uniós tagállamba. Mi annak sem örülnék.

(16.30)

Tehát mi azt gondoljuk, hogy maradjanak otthon. Mi azt gondoljuk, hogy Magyarországon tényleg - nem csak szavakban - a magyar diákokat támogatjuk. Mi azt szeretnénk, hogy a magyar kormány a magyar adófizetők pénzét ne ilyen ösztöndíjprogramokra és ne a Fudan Egyetem megépítésére költse. Ezért - amit az előbb elmondtam - tudjuk azt támogatni tehát, az 1. pontot, hogy ne épüljön meg ez a Fudan Egyetem, különösképpen ilyen pénzügyi konstrukció keretében.

Aztán azt is hozzá kell tennünk, és ezt mi rögtön az első pillanattól kezdve hangoztattuk, hogy se Fudan, se CEU. Tehát ha nem szeretnénk kínai kémfészket Magyarországon, akkor nem szeretnénk amerikai

kémfészket sem Magyarországon, sőt semmilyen nagyhatalom kémfészket nem támogatjuk Magyarországon, egyszerűen nemzetbiztonsági okokból sem. A CEU, amennyiben a Fudan a Kínai Kommunista Párthoz tartozik, a CEU pedig ahhoz a globális vagy globalista körökhöz tartozik az Amerikai Egyesült Államokból, amelyek szintén hasonló módon, mint ahogy a kínaiak, igyekeznek beavatkozni más országok belügyeibe. Tehát mi nem támogatjuk őket. Örülünk annak, hogy nem Budapesten, hanem jelenleg Bécsben vannak, de azt szeretnénk, hogyha egyáltalán nem lennének az Európai Unió területén sem, elhagynák Európát. Tehát se Fudan, se CEU! Ez a mi üzenetünk elsősorban. Kizárólag, csak - ahogy az előbb mondtam - a magyar oktatási intézményeket és a magyar diákokat szeretné a Mi Hazánk Mozgalom támogatni, illetve azt kérjük a balliberális oldaltól, hogy szedje össze magát, és ha már elindít egy ilyen népszavazási kezdeményezést, akkor próbálja határidőre összegyűjteni a szükséges aláírásokat, illetve próbáljon akkor valamit tenni, mondjuk, kampányolni a siker érdekében, mert így tényleg kidobott pénz lesz részben, jelentős részben önök miatt is a 13 milliárd forint. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük frakcióvezető úr felszólalását. Most pedig Apáti István képviselő úrnak adom meg a szót a fennmaradó időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt rátérnék a Mi Hazánk álláskeresési járadékot érintő kérdéssel kapcsolatos álláspontjára, hadd szóljak én is néhány kedves szót a szélsőbaloldaltól megmaradt néhány képviselőjéhez, ugyanis egészen elképesztőnek tartjuk, amit itt önök előadnak. Én már nagyon nehezen tudom követni a DK frakcióvezetőjének érvelését, mert ebből azt látom, hogy először lábon lötték magukat, most meg már nyakon szúrják. A saját népszavazási kezdeményezésükkel kapcsolatban tartózkodó szavazatot leadni - sok mindent láttunk itt az elmúlt 12 esztendőben, ez egy igazi negatív előjelű innováció, nagyon nehezen lehet értelmezni. Gyakorlatilag Csurka István szavai jutnak eszembe akkor, amikor a baloldaltól gondolkodom: „Halottra már nem kell pióca.”

Másrészt pedig egy igazi kétbalkezes, kétballábos baloldallal vert meg minket a Jóisten. Önöknek nincs szükség külső gáncoskodókra, tisztelt baloldali képviselőtársak, önök kicsinálják saját magukat, elég, ha mondanak vagy cselekszenek valamit. Önök ne oktasanak ki minket soha a következő négy évben semmilyen szempontból, sem a törvényalkotással, sem a demokráciával, sem a jó magaviselettel kapcsolatban! Ugyanis felhívom arra mindenkinek a figyelmét, hogy önök már az úgynevezett szövetségük megnevezésében megtévesztették a magyar választópolgárokat, hogy „Egységben Magyarorszáért” fedőnéven indultak. Hát, akkor én lefordítom: ez eredeti, valós szándék szerint „egységben a mandátumokért”, valójában erről szólt ez a történet. Ez odáig jutott, hogy most

már törpe-, mikro- és nanopártok vannak csak a baloldalon. Szeretném jelezni, hogy a nano a milliméter egy-milliomod része. Ez jellemzi például azt a Párbeszédet, amely mindig csak papíron létezett, és valós súlyához képest elképesztően sikeresen tudott - legalábbis a baloldalon belül - lobbizni. Úgy néz ki, hogy önök és az önök egyes csatolt részei már olyan disznótorokat szerveznek, ahol nemcsak a disznó élete kerül veszélybe, hanem sok más egyéb olyan dolog is történik, ami vállalhatatlan egy magára valamit is adó, akár baloldali, akár jobboldali párt berkein vagy keretein belül.

Térjünk kicsit ki azonban az álláskeresési járadékkal kapcsolatos kérdésre, mert mint cseppben a tenger, megmutatkozik, hogy önök nemcsak programot nem tudnak íni, nemcsak arra képtelenek, hogy határidőket kiszámoljanak, aláírásgyűjtést szervezzenek, a saját maguk által meghatározott határidőket be tudják tartani, hanem még arra is képtelenek, hogy egy kérdést normálisan, eredeti, valós szándékuknak megfelelően feltegyenek. Ugyanis nézzék meg, olvassák vissza a saját maguk által megszült kérdést, amelyet a közös kódos miniszterelnök-jelöltjük képtelen volt többszöri nekifutásra a Kossuth téren annak idején előadni. Ugye, 3 hónapról, 6 hónapról, 9 hónapról beszélt, és még az álláskeresési járadék fogalmát sem tudta megfelelően meghatározni. Ha egy kis jogtörténeti kitekintést végzünk, akkor látjuk, hogy az elmúlt 32 esztendőben ez az a jogintézmény, amelyet korábban hívtak munkanélküliek jövedelemptelő támogatásának, hívtak rendszeres szociális segélynek, nevezték rendelkezésre állási támogatásnak, bérpótló juttatásnak, most éppen álláskeresési járadéknak hívják. A kérdésből az derül ki, hogy önök minden megkötés, korlát vagy pontos definíció nélkül akarják 270 napra, magyarul 9 hónapra növelni ennek az időtartamát.

Szeretném jelezni, hogy a Mi Hazánk Mozgalom senkitől nem sajnál semmilyen juttatást, feltéve, hogy tesz a saját sorsának a jobbra fordítása érdekében. Nem egyfajta alanyi jogként kezeli a különböző juttatások halmozását vagy bezsebelését. Ha úgy tették volna fel ezt a kérdést, hogy rendkívüli jogrend esetén - a teljesség igénye nélkül mondok néhány példát - megítélhető legyen 3 hónap helyett 9 hónapra az álláskeresési járadék, akkor valószínűleg támogatjuk. Vagy ha egyéb kitételeket tesznek, például az érintett vagy jogosult egészségügyi állapota esetén, vagy egyéb rendkívüli körülmény fennállása esetén, akkor az egyébként kifejezte volna azt, amiről itt az előbb a Jobbik vezérszónoka beszélt, hogy a világháborút helyettesítő világjárvány, a Covid által megteremtett vagy előidézett helyzet ihlette őket erre, csak a kérdésből nem ez derül ki.

A kérdésből az derül ki, tisztelt baloldali képviselő, hogy önök vissza akarnak térni a gyűresányi időkhöz. 2003-2010 között én egy háromezres lélekszámú szatmári településen fogalmazóként, aljegyzőként, majd jegyzőként dolgoztam, úgyhogy nagyon pontosan vissza tudok emlékezni arra, hogy milyen igazságtalan állapotokat idézett elő, és pontosan azt a kört hogy rántotta még mélyebbre, amely kört egyébként szerettek volna támogatni, vagy társadalmi réteget szerettek volna kiemelni vagy kedvezőbb helyzetbe juttatni, vagy szerették volna, hogy egy bizonyos réteg boldoguljon.

Nem az a megoldás, hogy feltételek nélkül, pontos megfogalmazás nélkül a világba szórjuk ki 3, 6, 9 vagy 12 hónapra a különböző juttatásokat. Éppen ezért amellet, hogy a Mi Hazánk Mozgalom természetesen egyetért a népszavazás elrendelésével, ha már több mint 200 ezer magyar választópolgár támogatta, akkor nyilván ennek a népszavazásnak sorra kell kerülnie, ez meg kell hogy történjen azzal együtt, hogy borítékolható, hogy ablakon kidobott pénz lesz, hiszen Karácsony Gergely Szilveszter és társai képtelenek voltak megfelelően kiszámítani a különböző határidőket.

Természetesen nekünk is rengeteg problémánk van a Fidesz hatalomgyakorlásával, de azért az teljesen abszurd, hogy önök most, miután haragszanak az egész világra és mindenkire, mert nem kaptak kellő számú szavazatot, akkor saját magukon kívül mindenkiben megtalálják a felelőst. Hát az, hogy a Fidesz negyedszer kapott kétharmados felhatalmazást, az önök felelősége is nagyjából, hiszen ha nem következik be a Gyurcsány-Bajnai-korszak elképesztő országrombolása, akkor a Fidesz soha nem szerzett volna kétharmados többséget 2010-ben, amiből következett a második, a harmadik és a negyedik kétharmad. Úgyhogy önök és koronázatlan királyuk, Ferenc, mint rendszerfenntartó ellenzék, hatalmas felelősséggel bírnak abban, hogy negyedszer is totális felhatalmazást kapott ez a kormány. Tehát legyenek kedvesek saját magukban keresni a felelőst, és ne mint a rossz focisták, mindig másra mutogatni! Ugye, mit tesz a rossz focista, amikor nem megy neki a játék? Nem megfelelő a pálya talaja, nem jól nyírták a fűvet, nem jól lenget a partjelző, nem pontosan fúj a játékvezető, rossz a levegő páratartalma. Önök a felelősek azért a helyzetért, amit a saját táborukon belül előidéztek. Egyébként is szerintem abban a tekintetben nem is lehetnek elégedetlenek, hogy megítélesem és szerény véleményem szerint önök pontosan 57-tel több mandátumot szereztek a kelleténél és a megengedettnél, azzal együtt, hogy az is felháborító, hogy így azért szélsőséges frakciók is bekerültek a magyar Országgyűlésbe.

Összefoglalva tehát a Mi Hazánk álláspontját, támogatjuk azt, hogy a népszavazásra sor kerüljön, viszont így, ebben a formában az álláskeresési járadék időtartamának megemelésére vonatkozó kérdésre nem áll módunkban támogató választ adni. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk sorából.)*

(16.40)

ELNÖK: Most megadom a szót Jámbor András képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Nem akartam ezt az óvodás játékot elkezdni, hogy így, nem tudom, talán mutogatunk egymásra egy parlamenti vitában, minthogyha tizenötünkön kívül bárki is nézné ezt a dolgot.

De akkor engedjünk meg két dolgot! Egyrészt, hogyha már így a törpepártiság meg nem tudom mi,

hogy hangzott el pontosan: tehát én 48 százalékot szereztem a választókerületemben, Dúró Dóra képviselő asszony pedig 4,8 százalékot. Másrészt, én eddig azt gondoltam, hogy a Mi Hazánk valamilyen módon a dolgozók pártján áll. Itt azt hallom, hogy mindenfajta feltétel nélküli pénzkiszórás az álláskeresési járadék. Én egy feltételt meg tudok nevezni az álláskeresési járadéknál, például, hogy előtte dolgozott az ember. Nem arról van szó, hogy random szórunk ki pénzt, hanem arról van szó, hogy aki bajba jut, az kap pénzt.

Én azt gondolom, hogy Magyarországon, főleg egy ilyen válsághelyzet kezdetén azoknak a dolgozóknak, akik elveszítik a munkájukat, egyébként nemcsak kilenc hónapig kéne járjon az álláskeresési járadék, hanem a mostani pénzüsszegnél, ami egyébként borzasztóan alacsony, sokkal nagyobb támogatást kéne adni. Szerintem ez lenne a minimum.

De térjünk át a népszavazásra! Ennek a népszavazásnak két kérdése van: az egyik a Diákváros, ami a lakhatási válságról szól, a másik az álláskeresési járadék, ami a bajba jutott emberek megsegítéséről szól. Ez a népszavazás tehát a létbiztonságról szól egy olyan hármast válsághelyzetben, amiről szerintem ma itt már sokat beszéltünk.

Nekünk viszont nem az a célunk jelenleg vagy ezzel az egészszel, hogy nagyon okosakat mondjunk, hogy csináljunk egy jó kampányt, hanem az, hogy megoldjunk két olyan problémát, amiről ez a népszavazás szól; megoldjuk az álláskeresési járadék háromról kilenc hónapra való növelését, és hogy fölépüljön az a Diákváros, ami egyébként nemcsak kollégiumi férőhelyekről szól, hanem bérlakásokról is szól, legalábbis a főváros és a kormány három megegyezéséből kettő - ezt mindig változtatgatták, de három megegyezéséből kettő - bérlakások építéséről szól.

Szerintem ezek olyan fontos célok, amikért megéri küzdeni. És küzdöttünk is, mert sok ezren gyűjtöttük ezeket az aláírásokat télen. Attól függetlenül, hogy azt hallom most, hogy a Mi Hazánk támogatja ezt a népszavazást, én nem nagyon láttam az ő aktivistáikat, hogy akár az álláskeresési járadékért, akár a Diákváros megépítéséért gyűjtöttek volna aláírásokat, de lehet, hogy csak elkerülte a figyelmemet.

Tehát két dolgot szeretnék kérni; egyrészt benyújtottunk egy határozati javaslatot, másrészt benyújtottunk egy törvényjavaslatot. Ha önök azt gondolják, hogy drága ez a népszavazás, akkor fogadják el ezt. Szerintem ez lenne az egyik jó megoldás, mert akkor nem kéne elkölteni azt a sok pénzt a népszavazásra. A másik lehetőség pedig az, hogy megyünk tovább, megvívjuk ezt a csatát, ahogy délelőtt is mondtam: nagyon örülnék annak, hogyha egyébként beszállnának a kampányba a másik oldalon, elmondának az érveiket, vitatkoznánk erről. Ráférne a magyar politikára az egyébként, hogy ezekben a kérdésekben vitákat folytassunk.

És még egy külön pont: ugye, a Fudan Egyetem a IX. kerületben épülne fel a jelenlegi tervek szerint a Diákváros helyén, ami szintén IX. kerületi ügy. Azt szeretném még mondani, hogy amikor majd szavazunk ennél a népszavazásnál, a IX. kerületi eredményeket különös súllyal nézzük meg, mert nemcsak az

ország, nemcsak a budapestiek, hanem a ferencvárosiak fontos ügyéről is van szó, és azt gondolom, hogy a helyi emberek véleménye duplán számít egy ilyen kérdésben. Úgyhogy ezt szeretném kérni. *(Nacsá Lőrinc: Jogilag teljesen megfelelő.)* Nyilván az önök népszavazási kérdései is jogilag mentek át, úgyhogy ezek teljesen releváns szempontok. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd és a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Csárdi Antal képviselő úr következik, az LMP vezérszónoka. Megadom a szót. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kezdem a legfontosabb mondattal: a Lehet Más a Politika teljes mellszélességgel támogatja a két kérdésről szóló népszavazás megtartását. 250 ezer honfitársunk gondolta úgy, hogy ebben a kérdésben a magyar polgároknak kell döntést hozni.

A miért az igazándiból érdekes kérdés, mert érdemes megnézni, hogy mi is volt a története például a Fudan-törvény megszületésének és a jelenlegi helyzet kialakulásának. Karácsony Gergely, Budapest főpolgármestere megállapodást kötött a kormánnyal, melyben megállapodtak többek között, hogy megépül a Diákváros, egy olyan, a diákokat kiszolgáló lakhatási intézményrendszer, amely nemcsak a lakhatásukat biztosítja az itt tanuló diákoknak, hanem a szükséges infrastruktúrát is mellé teszi. Majd ezután, gyakorlatilag sokak számára kissé váratlanul bejött a Fudan-törvény, ami azt eredményezte, hogy az eredeti Diákváros méretének több mint a kétharmad részét elvette a Fudan campusa.

Én most nem akarom részleteiben elmondani, hogy mit jelent Magyarországnak az, hogy idehozza a Fudan Egyetemet a Kínai Kommunista Párt. Én most nem akarok arról részleteiben beszélni, hogy gyakorlatilag ez az egyetem, amit a magyar kormány horribilis összegből, hitelből akar megépíteni, kiknek a geopolitikai érdekeit próbálja kiszolgálni, de azt gondolom, hogy ebben a Házban mindenkinek egyesével külön és együtt is tudnia kell, hogy ezek nem magyar érdekek, nem nemzeti érdekek; főleg akkor nem, amikor egy olyan lakhatási válság sújtja Budapestet, sőt talán az egész országot, ami ellen igazándiból érdemi lépést nem láthattunk a kormány részéről. Ma egy budapesti albérlet ára 160 ezer forintnál kezdődik, és minden más albérletár csak ennél magasabban található meg, ami, ugye, azt jelenti, hogy a fővárosba érkező diákok tömkelege kényszerül egyébként kifizetni zsebből a 160 ezer forint plusz rezsit, plusz az oktatás költségeit.

Tehát ugye, gyakorlatilag, ha valaki ma Magyarországon diplomát szeretne szerezni, az úgy készüljön, hogy szülői segítségen keresztül vagy úgy, hogy dolgozik egyébként amellest, hogy tanul, körülbelül 250-300 ezer forint nettó jövedelemre van szüksége. És azt gondolom, hogy a Diákváros megépülte ezen a helyzeten enyhíthetett volna, és azt gondolom, hogy mindannyiunk elvülhetetlen felelőssége az, hogy a Diákváros az eredeti terveknek megfelelően épül-e meg.

Azt gondolom, hogy egy olyan elitegyetem idehozatala önmagában is felháborító, ahol egy féléves tandíj vélhetően meghaladja a kétmillió forintot. És ugye, erre az volt a kormányzati válasz, hogy majd ösztöndíjakkal több tíz magyar diák tanulását biztosítják ezen az egyetemen; szeretném jelezni, hogy a tandíjon kívül ezt mintegy 540 milliárd forintból.

Én azt gondolom, hogy ezeket a számokat kell látni, de nem akarom húzni az időt. Ezt a kampány alatt úgyis el fogjuk mondani. Zárásképpen hadd mondjak egyetlenegy mondatot a másik kérdésről, amikor mi a 9 havi álláskeresési járadékról beszélünk, tisztelt képviselőtársaim, akkor arról beszélünk, hogy egy állását elvesztő honfitársunknak legyen ideje és egzisztenciális biztonsága például a felnőttképzés keretében átképeztetni magát.

Csak gondoljunk bele: azok veszítik el először az állásukat, akiknek a szakképzettsége nem piacképes. És minthogy egy rendkívül gyorsan változó világban élünk, azt gondolom, hogy megint csak egy általános felelősség keretében mindannyiunk felelőssége, hogy biztosítsuk annak az egzisztenciális és időbeli lehetőségét, hogy át tudják magukat képezni az emberek. Ezt három hónap alatt biztos, hogy nem lehet megcsinálni. Jelen pillanatban a jelenlegi jogi környezet ezt nem teszi lehetővé, és nem tisztességes a bajba jutott embertársainkkal. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Két percre senki nem kért szót, így a normál felszólalásokkal folytatjuk a vitát. Ezek között elsőként megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP részéről. Parancsoljon, képviselő úr!

(16.50)

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! A helyzet jogi értelemben teljesen világos. Van két népszavazás, így az Országgyűlés, az országgyűlési képviselők nem is tehetnének mást, mint hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatra igent mondanak, azaz elrendelik ezt a két népszavazási kérdést.

Egészen elképesztő, hogy azok, akik egységben elindították ezt a népszavazást, most mindannyian különbözőt mondanak, de egyébként a legnagyobb frakció, ha jól értem, nem akarja támogatni a népszavazás kiírását. *(Sebián-Petrovszki László: Nem jól érted!)* Tehát egységben indulnak, de az egyikük tartózkodik, a másik nem támogatja, a Jobbik nem tudja, hogy mit akar *(Sebián-Petrovszki László: Figyelni kellett volna, képviselő úr! - Dr. Brenner Koloman: Szövegértés-seminárium kellene!)*, és két kisebb párt pedig valóban támogatja ezt. Ilyen ez a baloldali egység.

Közvélemény-kutatásokra hivatkozik itt *(Csárdi Antal: Ki?)* Hajnal Miklós képviselőtársunk. Azt mondja, hogy a közvélemény-kutatások szerint ezeket az ügyeket támogatnák a magyarok, ezért inkább ne is kérdezzük meg őket. Ez a baloldali demokraciáelfogás.

A DK esetében pedig valamiért a Mátrix című film jutott eszembe Sebián-Petrovszki képviselőtársunk felszólalásakor, ott is az a jelenet, amikor Morpheus felkínálja Neónak a piros vagy a kék tabletát. *(Nacsá Lőrinc: A vita bajnokai!)* Azt mondja, hogy ha a kéket veszi be, akkor visszatál a mátrixba, ugyanúgy fel fog kelni, és ugyanazt fogja gondolni, amit eddig. Ha a pirosat meri bevenni, akkor szembejön a valóság. A helyzet az, hogy április 3-án önöknek ez a felajánlás megtörtént. Tehát április 3-án döntöttek az emberek; önök is dönthettek volna úgy, hogy végre a piros pirulát veszik be, és meglátják, hogy mi a magyar valóság, mi az emberek véleménye valójában önökről és Magyarország helyzetéről. Önök azonban kis hezitálás után inkább bevették a kék pirulát, és belemerültek a saját DK-s alternatív valóságukba, abba az alternatív valóságba, ahol önök azt állítják, hogy ma Magyarországon nincs lehetőség a népszavazásra. *(Sebián-Petrovszki László: Így van!)* Teszik mindezt akkor, amikor az elmúlt 12 évben jó néhány népszavazás volt *(Sebián-Petrovszki László: Két érvénytelen!)*, és teszik mindezt akkor, amikor a saját maguk által kezdeményezett népszavazás szavazásakor önök tartózkodni akarnak. *(Sebián-Petrovszki László: Ezt nem érted!)* Ez nem szürreális világ? Szerintem nagyon is az.

A másik pedig az, ha jól látom, hogy a valós helyzet az, hogy bár önök kezdeményezték ezt a népszavazást, valójában suttymban ki akarnak menekülni belőle. Ezzel nem bennünket bántanak meg, hanem azokat a saját aktivistáikat csapják be, akiket arra kértek tavaly télen, hogy a hidegben gyűjtsenek aláírásokat. Ők ezt megtették önöknek, és most meg a népszavazás mögül, még egyszer mondom, jogi trükkökkel suttymban ki akarnak hátrálni. Hát, milyen viselkedés ez? De nyilvánvalóan ez az önök dolga, ebbe nem akarunk beleszólni.

Hajnal Miklós bátor demokrataként elmondta az elmondandóját, és utána kivonult, de ő itt kommunisztázott. Így távolból mondanám neki, hogy nézze már meg, kikkel fogott össze. Nézze már meg, hogy ott ül mellette a szövetségese, sőt főnöke, az a Gyurcsány Ferenc, aki KISZ-es volt, aki minden pénzét, politikai befolyását *(Sebián-Petrovszki László: A ti kormányotokban vannak! - Z. Kárpát Dániel: Szerencse, hogy nálatok nincs ilyen!)*, politikai befolyását annak köszönhetően szerezte, hogy KISZ-es ember volt! És ők kommunisztáznak? Érdeemes azért ezt jobban megnézni!

Sebián-Petrovszki képviselőtársunk beszélt arról, hogy nem kérdezzük meg az embereket. Az a helyzet, hogy népszavazások voltak Magyarországon a fontos, stratégiai, Magyarország hosszú távú jövőjét befolyásoló kérdésekről, mint migráció, genderörület, és volt számtalan népszavazás a mi kormányunk alatt is, meg egyébként akkor is, amikor önök kormányoztak. Egy dolog változatlan volt, volt, amikor önök kormányzati pozícióban voltak, volt, amikor nem, de egy dologban konzekvensek voltak: azokat a törekvéseket, hogy meghallgassuk és megkérdezzük az emberek véleményét, minden egyes alkalommal támadták. Ez a baloldal demokratikus elköteleződése. Most éppen közvélemény-kutatásokra hivatkozva szeretnék

egyébként a népszavazást meg nem törtéنتté tenni, ezt a kezdeményezést meg nem törtéنتté tenni. Tehát ha bátrak, akkor miért nem támogatják?

Azt gondolom, a baloldalnak érdemes lenne, ha már azt mondták, hogy egységben indultak, egy egységes álláspontot kialakítani ebben, és végre, ha már demokráciáról szoktak beszélni, tiszteljék meg a demokratikus intézményrendszert, a magyar demokráciát azzal, hogy ha ez a lehetőség van és ezt az önök támogatói harcolták ki az aláírásukkal, akkor ne gáncsolják el. Legalább ennyit tegyenek meg, ne értünk, miattuk! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Komjáthi Imre képviselő úr következik, az MSZP frakciójából. Parancsoljon!

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Hagyományosan a piros színt kedvelem, úgyhogy én maradok a piros pirulánál és a valóságnál. Márpedig a valóság az, hogy a legjobb közvéleménykutatás az, ha az ember elmegy egy-egy olyan gyár elé, ahonnan éppen elbocsátanak embereket, mint teszik a Continentalnál, Makón vagy teszik a Tungsram különböző gyárainál most.

Én nem kérek mást, csak esélyt szeretnék, esélyt szeretnék azoknak a munkásembereknek, munkás-asszonyoknak, akik most utcára kerülnek. Esélyt szeretnék, hogy ne csak három hónapjuk legyen arra, hogy állást találjanak, mert rendkívül nehéz nekik állást találni. Egyébként nem segélyt és nem alamizsnát kérünk. Azt kérjük, hogy létezik egy biztosítási jogviszony; amikor az ember dolgozik, bruttó fizetésének bizonyos százalékát befizeti egy alapba, és ezért azt várja cserébe, hogy amikor bajba kerül, utcára teszik, ebből kapjon vissza, kapjon segítséget. Ezt a segítséget várjuk, azt a segítséget várjuk, hogy ne három hónapig, hanem kilenc hónapig legyen esélye ezeknek az embereknek arra, hogy segítséget kapjanak, hogy dolgozni tudjanak.

Senki nem gondolja komolyan, hogy jobb segélyből élni, mint tisztos fizetésből. Ezért mi azokat támogatjuk, akik tudnak és akarnak dolgozni, viszont segítséget kérünk, kilenc hónapi álláskeresési járadékot. Sokfelé jártam az országban, és azt mondták, hogy nem luxusegyetemet szeretnének, nem kínai egyetemet, hanem magyar fiataloknak szeretnének esélyt újfent, hogy legyen egy olyan kollégium, olyan olcsó szálláslehetőség minél közelebb az egyetemekhez, ahol magyar fiatalok tudnak elhelyezkedni, magyar fiatalok kapnak szállást. Tehát nem kínai Fudan Egyetem, hanem Diákváros. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Most Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik, a Jobbik képviselője. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! *(Dr. Apáti István: Elnök úr?)* Elnök asszony! Tisztelettel elnézést kérek, nyilván annyira még nincs késői óra, de azért ez hatással lehet az egyetemes ellenzéki képviselőre, rám pedig pláne.

A helyzet az, hogy még szórakoztató is lehetne a mai vita abban az esetben, ha nem a jövőnkéről szólna, és nem arra menne a játék. Látom, hogy kormánypárti képviselőtársaimnak kicsit kényelmetlen, hogy meghátráltak ebben a témában egyszer. Tehát a nagyon erős kínai betelepítési szándékból már kicsit visszább hátráltak. Azt Nacsa képviselőtársam sem indokolta még, hogy hogy jutottunk el az alapkérdéshez, hogy egyáltalán most egy népszavazásról vitatkozhassunk. Ez is megérne egy misét. Talán abban egyetért velem, hogy az önök kormányzására nem jellemző az a fajta visszalépés és az a fajta elegancia, hogy na, jól van, tessék, akkor döntsön a nép. (*Nacsa Lőrinc: Dehogynem!*) Tehát kicsit izzadságszagú a magyarázat erre. De azt látjuk, hogy önöknek még kapóra is jön.

Kapóra jön az időhúzás, hiszen addig sem kell a magyar fiatalok számára bérlakásprogramot kimunkálni. Előttünk van egy költségvetési időszak, és bőven elképzelhető, hogy a költségvetés betérjesztéséig vagy akár a költségvetési vita végéig előállhat az a helyzet, hogy önök nem fognak bérlakásprogramot letenni az asztalra, hiszen mondhatják azt, hogy erről a horizonton látszik egy népszavazás, majd ott születik egy döntés, és majd a jövő évben foglalkoznak ezzel. Tehát adott esetben még politikai tőkét is tudnak ebből összeszedni, és nem hiszem, hogy a 13 milliárd izgatja önöket.

Az ugyanakkor nagyon nehezen illett bele a kormányzati retorikába, ahogy egy harsány migrációellenes folyamatos kampányt folytatnak. Talán kevesen tudják, de a bevándorlást illető veszélyhelyzet is nagyon-nagyon hosszú éveken átívelő módon, tulajdonképpen itt van velünk.

(17.00)

És ezenközben a vendégmunkásokat mégis szervezeten, tömegével telepítik be. (*Dr. Brenner Koloman: Így van!*) Sem Hollik, sem Nacsa képviselőtársam soha nem adott arra magyarázatot, hogy mi indokolta azt, hogy a tavalyi év szeptember elsejével egy kormányrendelet egészen egzotikus országokból, a harmadik világból könnyítse meg a munkaerő szervezett behozatalát; és azt sem, hogy a kasszástól a húsfeldolgozón át - nagyon nagy részletességgel kimunkálva - több tucat olyan szakmába importálnának dolgozókat, amelyek adott esetben magyar munkavállalókhöz is fordulhatnak, hiszen látjuk azt - és el is jutunk az álláskeresési járadékhoz -, hogy Európa legkegyetlenebb kormányával állunk szemben. Tehát ez a három hónapra dotált valami, amit önök adnak, ez egyértelműen a létbizonytalanság felé vezet; és odavezetett, hogy több mint százezer olyan munkanélküli ember van Magyarországon, aki a szigorú szabályok miatt semmifajta támogatásra nem jogosult. Én állítom önöknek, hogy ebből a százezerből, ha elérhető lenne mindenki számára ingyenes átképzési program, meg legalább a szociális védőháló maradvéka, akkor nagyon-nagyon sokan hasznosíthatóak lennének, és nem kéne a harmadik világból idehozni dolgozókat. (*Dr. Brenner Koloman: Így van!*)

Muszáj reagálnom Apáti képviselőtársamra is. Régóta ismerjük egymást, de ha 2010 felé is ezt a beszélgetést lefolytattuk volna, engem ez a szociális érzéketlenség nagyon-nagyon meglepett volna. (*Dr. Apáti István közbeszól.*) Tehát jobboldali embertől azért ne várjuk el azt, hogy ne legyen benne egy keresztényszociális véna vagy érzékenység - bennem egyértelműen megvan -, de az egy nemzetellenes dolog, amit itt tetszett sugallni! (*Dr. Apáti István: Jaj! Nagyon messzire ment... Nem ezt mondtam...*)

Hát, gondoljuk már végig, hogy a 3 hónapos álláskeresési járadékot követően - lehet ezen vigyorgni persze, de gondoljuk már végig - milyen döntéseket hoznak a magyar fiatalok. Jellemzően azt, hogy elmegyek Nyugat-Európába, egy olyan országba, ahol a bérszínvonal a többszöröse a magyarénak, szociális védőháló valamennyire van, ha gond van a gyerekkel, akkor be tudom vinni egy kórházba, egy egészségügyi intézménybe, és egyáltalán, ugye, a mindennapok egy kicsit stresszmentesebbek.

Elhhez képest Magyarországon mivel találkozunk? Azzal, hogy három hónap után nagyon sok mindenkét kivág az állami rendszer, és olyan helyzetek vannak, hogy jönnek a számlák, rezsit kell fizetni, a gyerekeknek kezelést, fejlesztést kell fizetni, és ezek sokszor kigazdálkodhatatlan helyzeteket teremtenek. Ha valaki, én aztán nem segélyeket akarok osztani feltétel nélkül; aki ismer, az ezt nagyon jól tudja. Még amikor a családi pótlékról szolt a vita, mi voltunk az egyetlenek, mindenkiel szemben, akik családi kártyára utalnánk a dupla családi pótlékot, amivel csak alapvető élelmiszert, gyermeknevelési cikkeket lehet vásárolni, tehát nincsen feltétel nélküliség.

Itt is azért van egy alap beépített feltétel, egyrészt a munkaügyi központokkal való együttműködés, de én beleértém a gyermekjóléti és a szociális rendszerrel való együttműködést is. Tehát feltétel nélküliségről akkor lenne szó, hogyha más ellenzéki párt korábban hangoztatott, és egyébként a közös programba már be sem került, mondjuk, feltétel nélküli alapjövendelmét artikulálná valaki. Ilyesmi nem történt, szó sincs tehát feltétel nélküliségről.

Az viszont nem várható el, hogy egy alapvetően létbizonytalanságban tartott magyar fiatal, aki mondjuk, most alapított családot, és elveszíti az állását, garantáltan tudjon a szülőföldjén boldogulni, Európa legkegyetlenebb kormányának a legszűkmarkúbb rendszere mellett.

Érdemes elmerülni a statisztikában. Magyarországon az álláskeresés átlagos ideje majdnem 14 hónap; amiről itt beszélünk, az három. A kettőt kezdjük már el közelíteni egymáshoz! Nem azért, mert itt bárki segélyeket akarna osztogatni, szó sincs róla!

Azt szeretnénk, hogy ez a nagyon kevés magyar fiatal, aki még megvan, az a szülőföldjén tudjon boldogulni, kényszerből senkinek ne kelljen elhagyni a hazáját. Alapvető nemzeti érdek tehát ezeknek az embereknek visszaépíteni a szociális háló legalább alapfokát. Ez egyébként demográfiai szempont is, mert ha kényszerből elmennek innen ezek a fiatalok, Nyugat-Európában vállalnak gyermeket, ott adják be az óvodába, az a gyermek már ott fog szocializálódni, abból

nagyon nehezen lesz egy ide, Magyarországra vissza-költöző, és majd itt családot alapító valaki, ezt mindannyian tudjuk.

Tehát azért kérek némi rugalmasságot ebben, mert senki nem akar segílyt osztogatni, viszont mindenki, aki józan gondolkodású, és aki valóban nemzeti érdeket szolgál, aki valóban azt szolgálja, az szeretné visszaépíteni a szociális védőháló minimumát. Eljuthatnánk más kérdésekig, Nacsá képviselőtársam egyik kedvencéig, a kilakoltatásokig. Nem tudom például, hogy lepaktáltak-e már a végrehajtói kamarával a negyedéves kvóta tekintetében, mert korábban úgy volt, hogy negyedévente lebeszéltek egy kvótát, és annyi embert lehetett kidobni a lakásából, amennyiben megállapodtak. (*Dr. Brenner Koloman: Schadl, Völner, Varga Judit!*) Nem tudjuk, hogy az említett, bekiabált ügyben érintett családok mikor kapják vissza a pénzüket, és kitől; nagyon sok mindent nem tudunk még a szociális védőháló ügyekben, de azt látjuk, hogy az álláskereső járadék időtartamának növelése távolról sem valami egyoldalú szociális transzfer, amivel szemben nincs elvárás, és tegyük hozzá, hogy alapvető nemzeti érdek a magyar munkavállaló itthon tartása. Ha nem így lenne, akkor önök, a Fidesz-KDNP nem dolgoznának nagy erővel azon, hogy szervezeten importáljanak a harmadik világból munkaerőt. Mi pedig minden eszközzel tiltakozni fogunk az ellen, hogy szervezeten, konténervárosokba tömörítve, tízezrével hozzák be azokat a dolgozókat, akiknek legalább egy részét ki lehetne váltani a hazai inaktívak köréből, megfelelő segítséggel - megint csak nem segíly, hanem nemzeti érdek -, egy másik részüket pedig úgy lehetne kiváltani, hogy eleve nem is engedjük kényszerből külföldre azokat a fiatalokat, akik lehet, hogy itthon egy bérlakással, lehet, hogy valamifajta tisztességes adózási kedvezménnyel és módszerrel adott esetben itthon tarthatóak lennének.

Rendszerben kellene tehát szemlélni mindezeket. És egészen elképesztő az, amit a kormány művel, hogy a napi piaci politika érdekei mentén engedi a magyar jövőt szétesni, hiszen önök most úgy akarják megúszni ezt a költségvetési időszakot, hogy az érintett magyar fiatalok lakhatási kérdéseivel önök szerint nem kell foglalkozni. Mi nyilván betérjesztjük, önök majd elutasítják, de legalább a körítéstől kíméljenek meg minket, mert egyértelműen látszik, hogy önök nem akarnak ebben a költségvetési tervezési időszakban ezzel foglalkozni, egy távolabbi népszavazásra mutogatnak, és utána szeretnék majd leporolni ezt a témát.

Hogy milyen hatásokkal sikerült mindez az utóbbi években, azt látjuk a tragikus kivándorlási adatokból és a még tragikusabb demográfiai adatokból. Itt fordulat kellene, ez nem pártérdek, ez nemzeti érdek. Köszönöm a figyelmet. (*Nacsá Lőrinc: Legyen vagy ne?*)

ELNÖK: Most megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Mi Hazánk frakcióvezető-helyettesének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés!

Most egy kicsit több időm van kibontakozni, vagy hogy nagy klasszikust idézzek, most van lehetőségem kibontani a valóság minden apró részletét.

Menjünk szépen sorba, mert bábeli zűrzavar bontakozott ki itt, a baloldalon, és tényleg én is nagy tisztelettel kérném arra a DK képviselőjét, hogy akkor tisztázza az álláspontját, hogy (*Sebián-Petrovszki László: Ön sem figyelte...*) ez a tartózkodás az ön egy-személyes maszek partizánakciója, vagy pártálláspont, vagy megint próbálnak több színben ilyen furcsa pávatáncot lejteni, mert legalábbis erősen félre-érthető, amit ön mondott. Tehát jó lenne, ha ezt tisztázná, és úgy tűnik, hogy kezdenek megfutamodni a saját kezdeményezésük elől.

De még egy kicsit menjünk vissza! Ön azt mondta, hogy egyetlen népszavazás nem volt eredményes 2010 óta, ez így van (*Sebián-Petrovszki László: Köszönöm.*), csak ezt már 2021-ben is tudták. Tehát semmi olyan új körülmény nem merült fel, vagy nincs olyan új körülmény, ami 2021-ben a népszavazás meghirdetésétől, az ötlet kipattanásától napjainkig vadonatújként merült volna fel.

Önök mindent pontosan tudtak akkor is, amikor ennek az egész akciónak nekifutottak, csak ahogy az előbb elmondtam a Mi Hazánk elnöke és frakcióvezetője, önök szerveztek egy futóversenyt, ezen kizárólag önök indultak, és ezt a futóversenyt sem képesek nemhogy megnyerni, de igazából rajthoz állni sem. Tehát már a rajthoz állás előtt - a kétfalásba hozzá-állásuknál fogva - kikészítik saját magukat. Önök, amikor ennek nekifutottak, akkor is tudták, hogy nem volt eredményes népszavazás, akkor még nem a megelőző 12, hanem csak 11 évben. Tehát egész egyszerűen ez az érvelés valami egészen elképesztően hamisgyenge.

A másik. Nagyon örülök, hogy Z. Kárpát Dániel egykori frakciótagom segítségével végre valami kis valós vita kezd kibontakozni, és ennek kapcsán rá kell arra mutatnom, hogy itt két szélsőséges álláspont között a Mi Hazánk képviseli egyedül a szociális igazságosság álláspontját, ugyanis az is egy szélsőség, hogy a Fidesz köti az ebet a karóhoz, hogy 3 hónapnál hosszabb ez nem lehet, nincs differenciálás, nincsen egyéni élethelyzetek elismerése, nincs semmi rugalmasság a rendszerben. Ez egy valós szélsőség.

A másik szélsőség, amit a baloldal képvisel, bár ezen meg sem lepődünk, hogy mindenfajta megkötés és differenciálás nélkül ezt 9 hónapra vagy esetleg még hosszabb időre kell - a javaslat most 9 hónapról szól - felemleni. Ez a másik véglet. Megkérem arra Z. Kárpát Dániel képviselőtársamat, hogy meg se próbálja kiforgatni a szavaimat, tehát szerintem az a leg-egyszerűbb, ha itt a ciklus legelején kijelentem azt vagy kérem önt, hogy háromszor fordulhat ilyen elő, hogy megpróbálják félremagyarázni a szavaimat: először, utoljára és soha többet. Tehát ezt a három alkalmat most egyszerre ellőtte Z. Kárpát Dániel képviselő úr, ugyanis én nem azt mondtam, amit ön próbál a számba adni. Nem azt mondtam, hogy a Mi Hazánk a Fidesszel egyetértve csak és kizárólag a 3 hónap jog-sultsági időtartamban látja a megoldást. Mi azt mondtuk, és én úgy fogalmaztam, hogy nemhogy egy

programot nem tudtak írni a választásokra, nemhogy aláírásgyűjtést nem tudtak határidőre szervezni, nemhogy a saját maguk általi határidőt nem tudták tartani, még egy kérdést sem tudtak, képviselő úr, normálisan megfogalmazni.

(17.10)

Ugyanis ebben a kérdésmegfogalmazásban nem szerepel sem a rendkívüli jogrendre, sem valamifajta egyéb rendkívüli körülményekre való hivatkozás, itt en bloc önök egy az egyben 9 hónapra akarják valamennyi esetben felemelni az álláskeresési járadék időtartamát. És én elhiszem, hogy Óbudáról meg Csillaghegyről másként tűnik a magyar ugar, de én Kelet-Magyarországon 2003 és 2010 között szemléltem, végignéztem azt, hogy egy bizonyos réteget - hangsúlyozom, nem mindenkit, nem általánosítok, mert az igazságtalan és méltánytalan lenne, egy bizonyos réteget - hogy rontott el - és az ő álláskeresésüket - az a fajta joggyakorlat, ami a Gyurcsány-Bajnai-időszakban kialakult. És ez is rámutat arra, hogy differenciálni kell, mert például az a réteg, amelyikről Komjáthi képviselő úr beszélt, az teljesen más, mint amit én Kelet-Magyarországon megtapasztaltam.

Az a munkásréteg, amelyik valóban el akar helyezkedni, amelyik valóban tesz a saját sorsának a jobbra fordítása érdekében, teljesen más helyzettel és teljesen más szociológiai sajátosságokkal bír, mint Kelet-Magyarország jó néhány kisebb és nagyobb településén főleg a 2003 és 2010 közötti időszakban, ugyanis nem mindenkiből egyforma reakciót vált ki egy 3 hónapról mindenfajta megkötés nélkül 9 hónapra felemelt jogosultsági időtartam, ugyanis sok esetben ez, bármily meglepő, a mi vidékünkön egyszerűen jelen lévő átlagosnál nagyobb munkanélküliséget és munkaerőhiányt - mind a kettő jelen van - egyszerűen érinti, és mind a kettőt ráadásul a lehető legkedvezőtlenebbül. Ugyanis az a furcsa helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy az ország legszegényebb járásában, ahonnan én származom, a Csengeri járásban elképesztő munkaerőhiány mutatkozik már most is főleg a fizikai és a kétkézi munkások körében, tehát sokkal több betöltetlen státusz van, mint amennyi jelentkező ezekre a státuszokra, ugyanakkor hogyha hagyjuk, hogy bizonyos rétegek belekényelmesedjenek abba, hogy minden megkötés, ellenőrzés nélkül 3-ról 9 hónapra emelkedjen ez a nettó akár 200 ezer forintos, napi 6667 forintos ellátás, akkor ezzel azt fogjuk elérni, hogy például az ezen a vidéken húzóágazatnak számító agráriumban még kevesebb munkáskéz lesz, mert egyszerűen nem fognak elmenni, ha az állami gondoskodás ilyen értelemben túlterjeszkedik, és például az építőiparban is komoly munkaerőhiány lép fel, ami egyébként akár Ukrajnából érkező, akár a világ más tájékáról érkező vendégmunkások számának az emelkedésével fog járnai, ez lesz az egyenes következménye. Nagyon óvatosan kell tehát ehhez az intézményhez hozzájárulni.

De szeretném önöknek jelezni, hogy azzal egyet tudunk érteni, hogy valóban jobb lett volna itt a törvényalkotás keretein belül elintézni ezt - az már más

dolog, hogy az elmúlt 12 évben az esetek többségében nem törvényalkotás folyt, hanem törvénygyártás, a kettő között nemcsak nyelvtani, hanem tartalmi szempontból is jelentős a különbség -, és sokkal jobb lett volna, hogyha a nemzet megválasztott és jól fizetett 199 képviselője dönt ebben a kérdésben, és nem pazarolunk el 13 milliárd 600 millió forintot olyan kérdésekre, amelyeket mi is meg tudtunk volna itt egyébként beszélni. *(Nacsá Lőrinc: Így van!)*

Éppen ezért szeretném jelezni, hogy amennyiben érkezik olyan javaslat, mondjuk, a Vállalkozásfejlesztési bizottsághoz, amely ezt a kérdéskört érinti, én például a tárgysorozatba vételét támogatni fogom, pont azért, hogy legyen érdemi vita erről a kérdéstről, és próbáljuk mind a két szélsőséget felszámolni, tehát ne kössük az ebet a karóhoz, hogy ilyen gazdasági helyzetben csak 9 hónap, és nincs tovább, és nem ismerünk el semmilyen egyéb körülményt vagy nem fordulhat elő a jogosultakra nézve ettől kedvezőbb eset, de az meg a másik véglet, amit önök itt ebben a formában megpróbálnak előadni. Úgyhogy egyáltalán nem vagyunk szociálisan érzéketlenek, szociálisan érzékenyek vagyunk, de szociálisan igazságosak is, hiszen komoly tapasztalataink vannak akár polgármesteri, akár jegyzői, akár egyéb hivatali tapasztalatokkal arról, hogy egy másik oldalról megnyilvánuló túlzás mekkora károkat tud okozni a foglalkoztatáspolitikában és egyébként a munkaerőpiacon is.

Úgyhogy én azt tanácsolom önöknek, hogy alaposabban próbáljanak hozzáfogni a munkához, amikor egy kérdést kell megfogalmazni, hiszen mi úgy kerültünk be a magyar Országgyűlésbe, hogy egyrészt Orbán-erejű ellenszélben kellett menetelnünk, másrészt a baloldal is mindent megtett annak érdekében, hogy nekünk ez a mutató ne sikerüljön. Úgyhogy amikor a nagy demokraták azon lelkendeztek, hogy a pártelnökünknek a több mint kétszázézesres Facebook-oldalát letörli a Facebook, aztán a kampánynak az utolsó néhány napjában a központi oldalunkat is kilövik, akkor fel kell tennünk a kérdést, hogy mit szoltak volna akkor, hogyha ez önökkel, az önök sérelmére, az önök kárára fordul elő - tehát önök ekkora nagy demokraták.

Az önök számára a véleménynyilvánítás szabadsága csak addig számít, addig fontos, amíg önök elmondhatják a saját véleményüket, mikor ezt önöktől jobbra álló képviselőknek kellene elmondani vagy akarják elmondani, akkor önöknek a véleménynyilvánítás szabadsága rögtön másodlagos lesz. És mi nem kérdéseket tudtunk megfogalmazni, hanem töredék-, önökhöz képest töredékforrásokból összeállítottunk egy programot, a Virradat-programot a magyar emberek segítségével - mi erre is képesek voltunk, nagy-képesség nélkül, de kellő önbizalommal mondhatom -, egy olyan programot, amellyel kapcsolatban az érdemi vita meg sem indult, hiszen nem akarták pont önök népszerűsíteni, mondjuk, a mi programunkat; önök pedig nemhogy egy programot nem tudtak megírni, még az álláskeresési járadékkal kapcsolatos kérdést sem tudták normálisan megfogalmazni. Sőt, a ködös-közös miniszterelnök-jelöltjük, ahogy az előbb is mondtam, annak idején a Kossuth téren azt sem tudta, hogy hány hét a világ, fogalma nem volt arról,

hogyan milyen rendezvényen van, meg sem tudta pontosan fogalmazni azt, hogy miről is van szó és milyen időtartamban akarják, talán harmadik vagy negyedik nekifutásra sikerült egy picivel pontosabban fogalmaznia, mint azt tette első nekifutásra.

Úgyhogy lássák azt be, hogy ránk haragudni vagy a mi szavainkat kiforgatni azért, vagy bennünk keresni a felelőst azért, mert önökre rettenetesen kevesen szavaztak, az teljesen abszurd! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most kétperces felszólalásokra van lehetőség, itt egy körben egy frakcióból egy képviselőnek áll módomban szót adni. Így megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, a DK képviselőjének. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Én egy segítőkész, kedves fiú vagyok alapvetően, ezért Hollik képviselőtársamnak is, de most már Apáti képviselőtársamnak is segítenék akkor. Nem figyeltek, a felszólalásom elején elmondtam, hogy az Igazságügyi bizottság múlt heti ülésén tartózkodtam, és arról fog szólni a beszédem, el is mondtam hosszan, tíz percben, hogy miért tartózkodtam, mi a bajunk a népszavazással - nem ismételném ezt meg. (Nacsá Lőrinc: *Ti írtátok!*) Tehát a DK álláspontja is elhangzott, hogy a DK-t és a frakciót arra kérem, hogy ezt a javaslatot itt támogassuk a szavazásban, elhangzott, Nacsá képviselő úrnak javasolom, a Naplót olvassa el, és látni fogja.

Az pedig tény, tisztelt Hollik képviselőtársam, hogy 12 év alatt mindösszesen kettő darab népszavazás volt ebben az országban, kettő, mutatom (*Felmutatja két ujját.*), kettő, kettő (Hollik István: *Tehát akkor volt!*), és mind a kettő érvénytelen lett, az a helyzet. Tehát mi történt? Az az igazság, amit mondtam: ebben az országban 12 év alatt, az önök kormányzása alatt, Orbán Viktor törvénytelen kormánya alatt nem lehet népszavazást tartani, érdemi népszavazás nincs (Hollik István: *Most mondtad, hogy volt kettő!*), az önök propagandacélból kitalált, kamutémára rászervezett népszavazásai voltak (Hollik István: *Akkor lehet?!), ez a kettő, és az is érvénytelen volt, mind a kettő. (Hollik István: Akkor lehet, vagy nem?!*)

Tehát még egyszer mondom: 12 év alatt érdemi népszavazás nem lehetett, és azt gondoljuk, a jövőben sem lesz. Köszönöm.

ELNÖK: Most normál időkeretben adok szót Nacsá Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Tehát akkor tisztázzuk: volt népszavazás az elmúlt 12 évben, mert nem lehet kiírni, de azért volt népszavazás - tehát Sebián-Petrovszki Lászlónak ajánlom a tényeket, mert fontos.

Ugye, beszélj erről a két népszavazásról. A legutolsó népszavazás, a gyermekvédelmi népszavazás, az elmúlt 32 év legnagyobb arányú támogatását hozta egy irányban egy kérdésben (Sebián-Petrovszki László:

Érvénytelen volt! - Gréczy Zsolt: Érvénytelen és eredménytelen volt!), egy kérdésben egy irányban a legnagyobb arányú támogatást hozta, még az európai uniós csatlakozásra és a NATO-csatlakozásra sem szavaztak ennyien egy irányba, tisztelt képviselő úr. (Sebián-Petrovszki László: *Ettől még érvénytelen népszavazás volt! - Hollik István: Az is!*) És, ugye, nézzük meg, nézzük meg (Sebián-Petrovszki László: *Ja, az is!*), hogy az önök álláspontja ebben a két népszavazásban mi volt, az a gyáva álláspont, amit önök fölvettek vezetőjükkel, Gyurcsány Ferencel egyetemben! 2016-ban betelepítési kvóta elleni népszavazás, még az önök politikusai is elismerték, hogy volt ilyen, hogy betelepítési kvóta, és még ma is ott van (Sebián-Petrovszki László: *Nem volt! Nem volt! Nem volt!*)... - és még ma is ott van a brüsszeli asztalokon, önök is elismerték ezt többször, és az a helyzet, hogy mi volt az önök álláspontja, hogy lehet igent vagy nemet mondani a betelepítési kvótára. Az önök álláspontja mi volt? Jaj, ne menjünk el, ne szavazzunk, legyen érvénytelen, szavazzunk érvénytelenül, rajzoljunk kis nyuszit a papírra! Ez volt az önök bátor, markáns, demokrata álláspontja, tisztelt képviselő úr. (Sebián-Petrovszki László: *És érvénytelen is lett!* - Gréczy Zsolt: *És igazunk volt!*) És mit tettek most, a gyermekvédelmi népszavazáskor? Ugyanezt. A gyáva álláspontot választották. Kiállni, érveket ütköztetni, igennel vagy nem mellett érvelni, azt nem tudtak, egyedül gyáván elbújni, és azt mondani, hogy legyen inkább érvénytelen.

(17.20)

Kijavítanám itt képviselőtársaimat, hiszen nem mi tettük egy napra az országgyűlési választást meg a népszavazást, hanem Szabó Timea képviselő asszony volt olyan kedves és benyújtott egy ilyen módosítást, és az ő módosítási javaslatát a Ház nagy többséggel támogatta, tisztelt képviselő úr. Hiányolom a bátor, vitára kész demokratákat, akik a vezérszónokjuk után gyorsan kimenekültek a teremből, Brenner Kolomant, Hajnal Miklóst, Csárdi Antalt vagy éppen Jámbor Andrást, de akár Komjáthi Imrének is mondhatnám az üzenetemet, hiszen ez egy vita. Ők elmondták az álláspontjukat úgy, mint reggel Gyurcsány Ferenc, és a választ sem várják meg, nehogy egy ellenkező véleményt halljanak. Idézném itt Hollik képviselőtársam mátrixos példáját, nehogy véletlenül egy ellenkező vélemény szembejőjön, hiszen tudjuk, hogy önök, liberálisok csak addig toleránsak, amíg nem találkoznak egy ellenkező véleménnyel, nem jön szembe valami más is, mondjuk, a valóság vagy egy tény.

Őn azt mondja, hogy félünk megkérdezni az embereket. Tartottunk két országos népszavazást, és tartottunk megannyi nemzeti konzultációt, tisztelt képviselő úr, az elmúlt 12 évben, ami pont arról szólt, hogy megkérdeztük az embereket, hogy mi a véleményük sorskérdésekről, mi a véleményük fontos kérdésekről. S milyen érdekes, hogy most nem harsogják úgy a sikerpropagandájukat, mint anno Márki-Zay Péter és Karácsony Gergely, akik azt állították, hogy 470 ezer aláírást gyűjtöttek össze ebben a népszavazási kérdésben. Azt elfelejtették mondani, hogy ez a

két ívre vonatkozik és mindenki aláírta mind a két ívet, és a végén mindegyik alig lépte át a 200 ezret. Önöknek 36 nap alatt sikerült 200 ezer aláírást összegyűjteni.

Emlékszik, tisztelt képviselő úr, amikor önök voltak kormányon és volt egy szociális népszavazás, akkor a mi politikai közösségünk 48 óra alatt gyűjtött össze 300 ezer aláírást, tisztelt képviselőtársam. Talán emlékszik még erre az időszakra, 2007-ben a szociális népszavazásra. Most arról vitatkozunk, hogy miért most kell kiírni ezt a népszavazást. Azért, mert önök nem tudták összegyűjteni időben az aláírásokat. Azért, mert még az önök aktivistái, az önök szimpatizánsai sem voltak hajlandók a nevüket adni az önök vitás kérdéseikhez.

Z. Kárpát Dániel mindig megpróbálja teljesen más irányba elvinni a vitát, aminek köze nincs ahhoz, ami le van írva a mostani határozati javaslatról. *(Z. Kárpát Dániel: Ezt hívják demokráciának, amikor más emberek mást mondanak, mint te!)* A Fudan Egyetemről vitatkoztunk itt már eleget, tisztelt képviselő úr, ön is részt vett ezeken a vitákon. Akkor azt is elmondtuk, hogy ha ismertek a beruházás feltételei, akkor nyugodtan lehet róla népszavazás. A hatalom a népé, ahogy önök ezt nagyon hangoztatták korábban, de most már nem annyira tetszik nekik. Gyurcsány Ferenc ma is elmondta, hogy azért mégsem úgy van az, mert az a választási rendszer illegitim, ahol nem ő nyer. De hát ismerjük ezt, hogyha valami nem tetszik neki, akkor kilöveti mások szemét és megkardlapoztatja őket, ezt már megszoktuk a Gyurcsány-féléktől.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök itt vádolnak bennünket mindenfélével, miközben önök a saját népszavazási kérdéseikből ki akarnak hátrálni. Azt szeretnék, hogy ne nyilváníthassanak véleményt a magyar emberek. Önök mindjárt rálépnek Hollandia útjára, az önök által bálványozott Rutte miniszterelnök úr útjára, aki amikor kiírtak egy népszavazást és nem a megfelelő eredmény jött ki, akkor gyorsan megszüntette a népszavazás intézményét. Ilyen bátrak a holland demokraták, hogy gyorsan meg is szüntetik azt, ami nekik nem tetszik.

Z. Kárpát képviselőtársam megint beszélt a szociális hálóról. Tisztelt képviselőtársam, a szociális háló első és legfontosabb eleme a munka. Ez az óriási különbség a két oldal között. Mi a munkában hiszünk, és a szociális védőháló első elemének is a munkát tartjuk, önök pedig rögtön a segílyt, az Egységben Magyarországért más tagjai az alapjövedelmet, és így tovább, sok olyan dolgot, ami nem a gazdaságot viszi előre, nem az emberek megélhetését segíti, hanem csak megalázó segílyen tartja őket.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy egyikük sem beszélt arról, hogy Magyarországon márciusban 3,2 százalék volt a munkanélküliség, és ez az Európai Unió negyedik legjobb adata. Ehhez képest az Európai Unió átlagos munkanélkülisége dupla ennyi, 6,3 százalék volt márciusban. Ezért pontosan arra van szükség, hogy a munkahelyeket megőrizzük és továbbiakat hozunk létre. S amikor önök azt mondják, hogy ezek nem eredmények, amikor önök nem ismerik el ezeket az eredményeket, amiket az elmúlt 12 évben az egymillió új munkahely megteremtésével, a szinte teljes foglalkoztatottság elérésével elértünk, akkor önök

semmibe veszik a magyar emberek munkáját, semmi- be veszik a magyar vállalkozások eredményeit. Szerintem ez hiba.

Amikor a Fudan Egyetemről és a Diákvárosról beszélnek, akkor - s ezt a vitában is sokszor elmondtam - önök mindig csak vagy-vagy alapon képesek megközelíteni ezt a kérdést. Mi meg azt mondtuk, van arra lehetőség, hogy épüljön meg a Diákváros is, és ha úgy döntenek az emberek, akkor akár lehet Fudan Egyetem is, tisztelt képviselőtársaim. Ez a 34. legjobb egyetem a világon. *(Z. Kárpát Dániel: És miért a kínai kommunistákat akarjátok idehozni?)* Én elmondtam akkor is, tisztelt képviselőtársam - visszakeresheti, a Naplóból is kinézheti, ha már ezt ajánlotta nekem -, hogy ha a világ első száz egyeteméből bárki azt mondja, hogy ide szeretne jönni, nekünk azt ugyanúgy támogatnunk kell. Ugyanúgy támogatnunk kell az elsőt, a nyolcadikat, a harmincnyolcadikat és a hetvennyolcadikat is, mert ez Magyarország érdeke. Az Magyarország érdeke, hogy versenyhelyzetbe kerüljenek a magyar egyetemek, hogy legyen verseny a hallgatókért, hogy minőség legyen a felsőoktatásban. Nem véletlenül költünk óriási pénzeket a felsőoktatás fejlesztésére. Az Európai Unió élvonalai vagyunk a GDP-arányos ráfordításban, ami a felsőoktatást illeti, csak önök ezeket a döntéseket és ezeket az intézkedéseket sem támogatták és nem szavazták meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt szeretném önöktől kérni, hogy ha már így belevágtak és azt mondták, hogy kérdezzük meg az embereket, akkor ne hogy már egy ezerfős közvélemény-kutatásra hivatkozzon itt Hajnal Miklós, hogy mit látott ebben. Tessék megkérdezni az embereket! Azért, mert önök képtelenek voltak összegyűjteni az aláírásokat, azért, mert képtelenek voltak élni a megadott határidőkkel, ne bennünket hibáztassanak, maximum magukat. S arra kérem önöket, hogy ha komolyan gondolják a demokráciát meg komolyan gondolták azt a szlogent - amiről utólag kiderült, hogy nem -, hogy a hatalom a népé, akkor szavazzák meg nyugodtan ezt a határozati javaslatot, mert ha valaki megfelel a törvényi feltételeknek, akkor egyértelmű, hogy ki kell írni ezt a népszavazást.

S még egy kérdés fölmerül, tisztelt képviselőtársaim. Ha önök most ki akarnak hátrálni úgy szépen óvatosan, nem nyíltan kimondva - mert Sebián-Petrovski László nem fogja nyíltan kimondani, hogy márpedig nem akarnak népszavazást, de tudjuk, hogy mire megy ki a játék a baloldalon -, akkor azért nagyon-nagyon-nagyon motoszkál bennem az a kérdés, hogy önök igazából decemberben és januárban ezt az aláírásgyűjtést semmi másra nem használták, mint illegális adatbázis építésére. Önök nem azért gyűjtöttek aláírásokat, mert tudták, hogy nem is akarnak népszavazást, tudták, hogy nem is akarják kiírni, hanem 200-300 ezer, sőt több százezer aláírást akartak - csak azért annyian nem támogatták a népszavazási kezdeményezésüket, 200 ezer érvényes aláírás lett belőle, 200 552 aláírás lett érvényes, tisztelt képviselőtársam -, tehát felmerül ez a kérdés is, hiszen tudjuk, hogy a Bajnai-analitikával, a titkos Gyurcsány-listákkal milyen visszaéléseket követhettek el az elmúlt időszakban.

Azt szeretném kérni, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha így van, akkor kérjenek bocsánatot azoktól az

emberektől, akiket megvezettek és aláírták velük ezeket az íveket. Mondják ki nyíltan, mert most megy ez a simliskedés, megy ez a kicsit sunyi beszéd, hogy akkor tartózkodtam az Igazságügyi bizottság ülésén, de lehet, hogy most majd nem fogok tartózkodni, és lehet, hogy kéne, de nem biztos, hogy majd akkor, meg így, úgy, amúgy. Kicsit úgy mismásolják ezt a kérdést, úgy maszatolják el. Mondják ki nyugodtan, ha önök is belátják, hogy megbuktak ebben a kérdésben is.

Szerintem a magyar emberek világos üzenetet küldtek önöknek is április 3-án. Soha ennyien nem szavaztak egy politikai közösségre, mint ránk, és ezzel önökről is véleményt mondtak április 3-án. Kérem, hogy fogadják el ezt a véleményt, és ezzel a véleménnyel a hátuk mögött vagy inkább a szemük előtt folytassák a politizálásukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most ismételten kétperces felszólalásra kerül sor. Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, a DK képviselőjének. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Nem a témához fogok hozzászólni, hanem a politikai körítéshez; amikor Hollik úr a KISZ-ről meg a kommunistákról beszél és azt mondták, hogy liberálisok vagyunk. Hát, nem mi voltunk a Liberális Internacionálé tagjai, hanem a Fidesz. És nincs olyan Fidesz-kormány, '98-tól egy sem, amelynek ne lett volna MSZMP-s vagy KISZ-vezető tagja, annak is, amelyik most teszi le az esküt.

Ha önök annyira antikommunisták, akkor csatlakozzanak az ellenzéki pártokhoz, és szavazzák meg az ügynökakták nyilvánosságát. Ezzel nagyon sokat tehetnének az ügyben, hogy tisztább legyen a múlt, és tisztább legyen az, hogy ki volt itt a kommunista és ki nem. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Mivel jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Vigh László: Igen.)* Jelzi, hogy kíván. Megadom a szót Vigh László képviselő úrnak. Parancsoljon!

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Szeretném megköszönni a véleményeket a javaslattal kapcsolatban. Sokszor vitatkozunk azon, hogy kinek van igaza, a bal- vagy a jobboldalnak. Végighallgatva a vitát, itt volt egy nagyon nagy népszavazás április 3-án, Énszerintem ez egy olyan mély gyomros volt a baloldalnak, hogy most keresi a helyét, keresi a megoldásokat. A népszavazással kapcsolatosan elmondanám: egy olyan gödörbe ugrottak bele, hogy egyszerűen nem tudják, hogy mit tegyenek.

(17.30)

Ezzel kapcsolatban hadd meséljek el egy rövid történetet! Nem most volt, talán két, három, négy ciklussal ezelőtt egy kicsiny kis faluban indult egy ember

polgármesternek, többen is voltak, és az egyik induló szintén elment szavazni, a felesége is, és egyetlenegy szavazatot nem kapott. Önök ettől félnek, hogy a népszavazásra nem visznek el annyi embert, ahány aláírást gyűjtöttek.

Nagyon nagy a tét, hiszen sok milliárdot el tudunk költeni a népszavazásra, és teljesen eredménytelenül. Az emberek most már negyedszer mondtak népszavazáson véleményt, 2010-ben, '14-ben, '18-ban és '22-ben. Én azt hiszem, hogy azt, amit a Fidesz-kormány tett az elmúlt 12 évben, így jutalmazták.

Apáti képviselő urat hallgatva, hogy két szélsőség van, a három és a kilenc hónap, szerintem ebben is döntöttek az emberek most 3-án. A miniszterelnök úr '10-ben itt a pulpituson azt mondta, 3,6 millió ember dolgozik, szeretnénk, ha tíz év alatt 1 millió emberrel több dolgozna. Ma 4,8 millió ember dolgozik.

Alátámasztva Apáti képviselő úr szavait, hogy ma több munkahelyet kínálnak, mint amennyi munkanélküli van, tehát ma Magyarországon olyan állapotokat teremtettünk, hogy aki szeretne, az tud dolgozni... *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Eindhovenben!)* - tud dolgozni Magyarországon. Ha valamelyik napilapot kinyitja, ahol állásokat hirdetnek, olvassa el, hogy hány száz és hány ezer munkavállalót keresnek ma Magyarországon a vendéglátóiparban, az építőipartól elkezdve mindenhol.

Úgyhogy én azt hiszem, hogy azt a politikát, amit a keresztény-konzervatív, polgári értékrend jelent, jutalmazták a választásokon, többséget adtak neki, és most önök belementek egy olyan utcába, amelyből nem tudnak kijönni. Nem tudunk mit tenni, a törvényi előírás azt mondja, hogy az Országgyűlésnek ki kell írni, úgyhogy nagyon nagy bajban vannak. Tehát kaptak egy gyomrost, és most következik a második. Hát, őszinte részvétem önöknek!

Én azt tudom mondani, hogy az Igazságügyi bizottság megtette a magáét, idehozta a javaslatát, és az a kérésem az Országgyűlés felé, hogy fogadja el. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkező Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Meddig még?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Most a színvállás ideje jönne el a fideszes képviselők számára, hogyha kellő számban a teremben lennének ehhez, bár egy államtitkár még ül a helyén, akár még válaszolhat is. Ugyanis a magyar állam számára talán semmi sem akkora üzlet, mint az áfa beszedése. Aki a költségvetési vitákon részt vett, nagyjából láthatja, hogy egy 5000 milliárd fölötti összeget érthetünk ide, hogyha mindent beleszámítunk.

2019-ben egy nagyon érdekes cikk jelent meg erről a témáról, és azt kell hogy mondjam, hogy a 24.hu

gazdasági rovatának kiváló összefoglalója azt vizsgálja, hogy a különböző gyermeknevelési, gyermekgondozási cikkek után mennyi áfát szednek be azoktól a magyar polgároktól, akiket egy családbarát kormányának elvileg segítenie kellene a gyermekgondozásban.

Azt látjuk, hogy miközben, mondjuk, a családi pótlék összege, amit a Jobbik családi kártyán duplázna meg, tehát alapvető élelmiszerekre, gyermeknevelési cikkekre tenné elérhetővé, ez lényegében befagyasztott összegű, tehát nagyjából elinflálódott az értékének a fele az elmúlt 12 évben, addig 2012. január 1-je volt az a dátum, amikor ez a kormány bizony történelmet írt.

Történelmet írt abban, hogy 27 százalékra emelte fel az általános forgalmi adó kulcsát, brutális tehernövekményt okozva ezzel olyan magyar családok számára is, akik a napi gyermekgondozási cikkek, a bébiétel, a gyerekruha, a pelenka mellett egy normális világban ki kellene hogy gazdálkodják a babakocsi, a gyerekbútor vagy a légzésfigyelő árát. Egyébként a 24.hu kiváló elemzése ezeket még nem is érti magába, tehát ha ezeknek az áremelkedésüket is figyelembe vesszük, még rosszabb lenne a helyzetkép, gyakorló és kisgyerekeket nevelő édesapaként meg tudom erősíteni, hogy egy átlagos babakocsinak az ára is sajnos a másfélszeresére nőtt az utóbbi években.

Azt látjuk, hogy a 2019-es számítás szerint az egy gyerekre jutó családi pótlék összegéből nagyjából 2-3 ezer forint marad meg akkor, hogyha levonjuk az összes, gyermeknevelési cikkekben lévő áfatartalmat; ez 2019 volt. Saját számításaink szerint most, ezekben a hónapokban fordul át a mutató, most jutottunk el oda, hogy már több áfát fizet be egy gyermek nevelése után egy gyermeket nevelő család, mint amennyi családi pótlékot a másik oldalon megkap.

A számítás nagyon sok mindent nem tud azért magába foglalni, azt is látjuk, hogy ők a legtöbbit, összesen több mint 16 ezer forintot a gyógyszerárban hagytak probiotikumra, köptetőre, köhögéscsillapítóra, D-vitaminra és olyan babaápolási cikkekre, amelyek nélkül a XXI. században a gyermeknevelés nagyon nehezen képzelhető el, és mégis azt látjuk, hogy az ehhez nyújtott támogatás a másik oldalról legalábbis hiányos.

A családi adókedvezményre szoktak mutogatni ilyenkor, ez egyébként nagyon jó lenne, hogyha a jövedelmi szinttől függetlenül azért könnyebben elérhetővé válna azok számára is, akik nem bankvezérek vagy országgyűlési képviselők. De azt látjuk, hogy ha kiszámoljuk a 27 százalékos áfa által elvett összeget, és nemcsak a gyermeknevelési cikkekre gondolok, hanem mondjuk, az élelmiszerekre, ahol a nagyon széles skála még mindig 27 százalékos, ha kiszámoljuk a tudatosan gyengített forintból eredő brutális károkat, ez önmagában ezermilliárdos nagyságrend évente, és ha megnézzük azt, hogy a szociális létbizonytalanság, a kilakoltatások, a végrehajtási túlkapások micsoda egyéb járulékos károkat okoznak, összességében az jön ki, hogy a családi adókedvezmény összegénél egy jóval nagyobb összeget csatornáznak ki minden egyes magyar család zsebéből. Különösen visszatetsző volt már az egy-két évvel ezelőtti időszakban is, hogy a kormány családbarát intézkedéseit ezenközben több

mint egymilliárd forintból reklámozzák, de a gyermeket nevelők mindegyikétől horrorisztikus összegeket szednek vissza.

Itt a lehetőség, most benyújtjuk az alapvető élelmiszerek nullaszázalékos kulcsba sorolásáról szóló javaslatot. De arra kapacitálom önöket, hogy ne feledkezzenek meg a gyermekgondozási, gyermeknevelési cikkekről sem, mert tarthatatlan az, hogy a családok terhei kilőnek, brutálisan növekednek. Aki gyermeket nevel, tökéletesen tisztában van azzal, hogy ha mondjuk, egy multi láncolatnak az egységébe megy be, ott bizony nem ritka, hogy 400-500 forintot elkernek egy darab bébiételért, a pelenka és egyebek áráról nem is beszélve.

Ha ez a kormány valaha is komolyan gondolta a demográfiai trendfordulót, valaha is komolyan gondolta azt, hogy a gyermeknevelést támogatja, akkor itt lenne egy nagyon szép, nagyon szimbolikus gesztus, amely egyértelműen jelezné, hogy ennek a kabinetnek mi a fontossági sorrendje, és annak mi van az elején vagy legalább az első helyek egyikén.

Éppen ezért szólítom fel önöket arra, hogy a gyermeknevelési cikkek áfatartalmához is nyúljanak hozzá, az európai rekord 27 százalékos engedjék el, és legyenek példát nemcsak Nagy-Britanniáról, de számos egyéb országot fel lehet sorolni, ahol mondjuk, 20 százalékos körüli az általános kulcs, azonban csak 5 százalékos kulcsot kérnek a gyerekülések után, áfamentesek nemcsak az alapvető élelmiszerek, de a gyermeknevelési cikkek vagy azon belül a gyermekruhák is.

Ez lenne az irány, követendő irány lenne, itt lenne az ideje, hogy végre elsajátítsák ezt. Köszönöm a türelmet. *(Taps a Jobbik és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, a DK képviselője: „Mi történik Újpesten?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök Asszony! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Szeretném ismételtten megragadni az alkalmat, hogy beszámoljak azokról a törekvésekről, amelyeket Újpesten és Angyalföldön végzünk, annak érdekében, hogy az ország és a kerületünk ilyen értelemben gyarapodjon.

Itt a tavasz, és Újpesten is azon dolgozunk, hogy rászolgáljunk arra, hogy a kerületünk tavaly megnyerte és elnyerte a legvirágosabb kerület címet. Az elmúlt napokban is több olyan örömteli fejlesztés kezdődött el környezetünkben, melyre joggal lehetünk büszkék. Kétszül például Újpest első levendulaparkja a Szilas-patak partján, a KRESZ-pályával szemben. A főváros Tulajdonosi bizottsága jóváhagyta az önkormányzati tervet, így már nincs akadálya annak, hogy a padokkal, lócékkal, ülőkavicsokkal, sétálóutakkal, szelfipontokkal, napelemes térvilágítással, mintegy 1432 tő évélő növényvel és 5870 darab levendulával díszített parkban sétáljunk a szabadidőnkben.

További fontos lépés a közösen megálmodott zöld-Újpest felé vezető úton, hogy a töredezett felületű betonbontás után 40 magasságú közösségi kert lesz az újpesti lakótelepen, a Tavasz és a Viola utca sarkán.

A kertben 40 magaságú lesz, zöld közösségi tér, kisgyermekeseknek homokozó napvitorlával, kerti szerzőszámtárolóval, zárt komposztárolóval, padokkal, brin gatámasszal, és a továbbiakban mindez várja az újpestieket; mindez azután, hogy 1124 négyzetméter felesleges, nagyjából 40 centiméter vastagságú aszfaltot, betont, kavicságyat bontunk fel a Károli Gáspár Egyetem szomszédságában.

(17.40)

Fontosnak tartom, hogy vállalásom szerint és egyben országgyűlési képviselőként is a mindennapokkal foglalkozunk, és ha az előbb bemutattam azt, hogyan építjük a kerületben a környezetünket, akkor szeretnék rávilágítani arra, hogy önök mit tesznek, és hogyan teszik tönkre az országot.

Legtöbbször egyébként az újpesti piac előtt gyűlünk össze barátaimmal, találkozunk mindazokkal, akik a véleményüket kifejtik, és ilyen módon, azt hiszem, önök is láthatják vagy tapasztalhatták, hogy a lesújtó árak szóba kerülnek, és sokan beszélnek erről, hiszen immáron minden újpesti és angyalföldi család életét megnehezíti, sőt vannak, akiknél el is lehetetleníti. Az arra járók jelentős része is arra panaszkodik, hogy nem jön ki a matek - hogy egyszerűen fogalmazam önöknek - a hónap végén a családi asztalnál, vagy ha valahogy még meg is oldják az adott időszakot, akkor ilyen ütemű áremelkedés mellett hamarosan nagy bajban leszünk mindannyian.

Tény, hogy ma az alapvető élelmiszerek közül téztaért, tojásért, paradicsomért, kávéért is több mint másfélszer annyit kell fizetni, mint egy évvel ezelőtt. Tűrheterlen, hogy 2022 májusában az Orbán-kormány felelőtlen és elhibázott gazdaságpolitikájának levét igyák meg az újpesti és angyalföldi családok, ahol már egy kiló száraztésztáért is több mint ezer forintot kell fizetni. De ezt nem könnyű önöknek sem kiszámolni, ha egy kiló liszt 500 forintba kerül, hat tojást hozzáadnak, akkor az már újabb 360 forintról szól, és akkor még nincs munkadíj benne, és így könnyen eljutunk a végére. De az örölt kávé is eléri a 4 ezer forintot, egy kiló paradicsomért pedig több mint ezer forintot kell fizetni. Éppen ezért én azt követelem a kormánytól, hogy végre tegyen valamit az elképesztő ütemű élelmiszerár-drágulás ellen, és csökkentse az alapvető élelmiszerek áfáját.

De az önök bűne az is, hogy elszabadultak a lakáshitelek, lakhatási válság sújtja mindazokat az újpesti és angyalföldi családokat, amelyek nem rendelkeznek milliós önrésszel, sok tíz millió forintos hitelfelvételi képességgel. Ezt bizonyítja egyébként a Bank360 szakmai portál elemzése is, hogy milyen mértékben emelkedtek a kamatok: csak önöknek mondom, egy 20 milliós kölcsönnek 30 százalékkal magasabb a törlesztője, mint egy évvel korábban, és a 20 év alatt összesen 10 millió forinttal többet kell visszafizetni annak, aki csak most vette fel a hitelt és nem a múlt évben.

A magát családbarátnak nevező Orbán-kormány csak a gazdagoknak kedvező juttatásokban gondolkodik, ez azonban a napról napra kevesebbet érő fizetések országában nem megoldás semmire sem. Így kerületeinkben családok százai kerülnek kilátástalan

helyzetbe, mert Orbánék gazdaságpolitikája beláthatatlan messzeségbe sodorta az önálló életkezés lehetőségét. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket és türelmét. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Barkóczi Balázs képviselő úr, a DK képviselője: „A XV. kerületben is egyre nagyobb problémát jelent az óvodapedagógusok hiánya” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Talán önök közül is sokan találkoztak a XV. kerület határát jelző táblán azzal a szlogennel, ami így hangzik: „Mi mindenkire vigyázunk”. Én úgy gondolom, hogy ez egy nagyon szép gondolat, amely megfelelően fejezi ki az itt élők egymás iránt érzett tiszteletét és szolidaritását és azt a közösségi szellemet, amely két egykor volt önálló településből, Rákospalotából és Pestújhelyből, illetve a múlt század hetvenes éveiben megépült Újpalotából egy egységes kerületet teremtett. Azonban bármennyire is szép ez a gondolat és a mögötte álló tiszta szándék, mindez kevés, ha a súlyosbodó óvodapedagógus-hiány miatt pár éven belül nem lesz, aki gyermekeinkkel, a felnövekvő generációkkal foglalkozik, rájuk vigyázzon vagy őket nevelje.

Hangsúlyozom ugyanakkor, hogy az óvodapedagógusok hiánya nemcsak a kerületet, hanem az egész országot sújtó probléma. A Szülői Hang nevű civil közösség hívta fel tavaly novemberben a figyelmet arra, hogy nagyon sok helyen nem tudnak biztosítani csoportonként két diplomás óvodapedagógust, így ezeken a helyeken megfelelő pedagógiai képzés nélküli személyek vigyáznak ezekre a gyerekekre. Ők vagy pedagógiai asszisztensek, de vannak olyan óvodák, ahol bizony közmunkások.

Más tanulmányok hozzátesszik, hogy az óvodapedagógusi pálya kezd elöregedni, a fiataloknak pedig nem elég vonzó az óvodapedagógia. Ez nem is csoda, hiszen egy fiatal óvodapedagógust sem anyagilag, sem erkölcsileg nem becsül meg ez a rendszer. Hogy mást ne mondjak, egy kezdő óvodapedagógus bérét a mostani bértábla szerint 14 évig kellene kiegészíteni ahhoz, hogy elérje a minimálbért.

Nemrégiben a XV. kerület önkormányzata elé került a 2022-23. nevelési-oktatási év előkészítéséről szóló előterjesztés, amely tartalmazza, hogy a XV. kerületben jelen pillanatban 22 határozatlan idejű és 5 határozott idejű óvodai álláshely nincsen betöltve. Az óvodapedagógusi hiányt pedig ideiglenesen úgy kezelik, hogy részmunkaidőben foglalkoztatnak nyugdíjas óvodapedagógusokat. Erre egyébként a munka törvénykönyve természetesen lehetőséget ad, ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a kritikus helyzetre csak ideig-óráig jelenthet megoldást a 14 nyugdíjas óvodapedagógus foglalkoztatása.

Mivel az óvodapedagógusi átlagéletkor a kerületben is magas, ezért a pedagógushiány pár éven belül a XV. kerületben is komoly problémát okozhat. Nyílt titok, hogy több helyen az országban az óvodákban folyamatos törvénysértéseket kell elkövetniük azért,

hogy ideig-óráig meg tudják teremteni az óvodák működését. Példa erre az, amikor az óvodapedagógusokat helyettesítésre kényszerítik, majd nem fizetik ki őket.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Önök az előbb általam felsorolt problémákra az elmúlt bő egy évtizedben nem nyújtottak megoldást, azt is mondhatnánk, hogy önök az elmúlt 12 évben tönkretették az egyébként nagy múltra és nagy hagyományokra visszatekintő magyar óvodai nevelést. Önök voltak azok, akik egy héttel ezelőtt itt, e Ház falai között ünnepeltették meg magukat azzal, hogy egy érvénytelen és eredménytelen népszavazással védtek meg a magyar gyerekeket. De szintén önök voltak azok is, akik pár éve egy többmilliárdos plakátkampányban írták fel, hogy a legfőbb érték a család, miközben magukra hagyták a szülőket, a pedagógusokat, a szakembereket, és nem biztosították az óvodák zökkenőmentes működésének a minimális feltételeit sem. De emlékezzünk vissza rá, hogy szintén önök voltak azok, akik a legnagyobb baj, a koronavírus-járvány alatt nem biztosították az ingyenes tesztelést és az ingyenes oltást az óvodai dolgozóknak, holott többek között a Demokratikus Koalíció ezt követte önöktől, és így önök nemcsak az óvodai dolgozókat, hanem bizony a szülőket és a nagyszülőket is veszélyeztették.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Önöknek adott minden eszköz a cselekvésre, én azt mondom önöknek, hogy cselekedjenek, mert a kialakult helyzet katasztrófával és összeomlással fenyeget.

Nem hangzatos szövegek, nem álkérdésekről tartott népszavazások fogják megvédeni a családokat és a gyerekeket, hanem például az, hogyha az óvodákban az óvodapedagógusok hiánya miatt nem kell csoportokat összevonni, ne adj isten, óvodákat bezárni; ha azokat a pályakezdeket, akik ezt a nagyon szép szakmát választják, végre megfelelően megbecsülik; és ha önök nem silányítják le az óvodákat pusztá gyermekmegőrzővé, és így nem biztosítják a gyerekeknek az óvoda valódi fizikai és érdemi biztonságát nyújtó közegét, ami a gyerekek egészséges fejlődéséhez elengedhetetlen.

A halogatásnak, a feladatok elodázásának pár éven belül beláthatatlan következményei lesznek, itt a cselekvés ideje! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sztojka Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője: „371 csillag” címmel. Megadom a szót képviselő úrnak öt percben. Parancsoljon!

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Viharos időkben kell igazán a múltból tanulni. Mert igen, a múltból tanulni kell, éppen azért, hogy ne kövessünk el olyan hibákat, amelyek tragédiát okozhatnak, vagy amelyek az emberiség alapvető értékei ellen vannak.

1944. május 16-án ezen a napon Auschwitz-Birkenau cigánytáborában az SS-tisztek felsorakoztatták a roma embereket, köztük időseket, asszonyokat és gyerekeket, azért, hogy gázkamrába vigyék őket, elpusztítsák gyermekeiket, elvegyék a jövőjüket. De a

cigányok szembeszálltak a nácikkal, fellázadtak: férfiak, nők, gyermekek kövekkel, botokkal, husángokkal, az ablakokból kitört üvegcserépekkel, mindennel, amiből csak lehetett, fegyvert készítettek, gyilkosaik ellen támadtak.

(17.50)

Ha cigányokról, romákról van szó, kevesen tartják azt számon, hogy nem csupán elszenvedői voltak az eseménynek, de a romákhoz kötődik ez a május 16-ai, a lágerben lehetetlennek tartott ellenállás is, amit ma a roma ifjúság és bátorság napjaként tartunk számon.

De miért gondolhatták azt, hogy ők szembeszállhatnak az SS-tisztekkel? Azért, mert hittek abban, hogy vannak olyan értékek, melyek mindenekfelett állnak. Bátrak voltak, mert kiálltak a család, a gyermekek és az élet védelméért. 371 gyermek született az auschwitzi cigány táborban, akiknek nem adatott meg, hogy életük kiteljesedjen, akiknek gyermekkorukban ért véget az életük, pedig lehettek volna orvosok, mérnökök, tanárok, szakmunkások, családanyák és családapák. Nem adatott meg részükre az élet kiteljesedése, mert voltak olyanok, akik feljogosítva érezték magukat arra, hogy mások élete felett rendelkezzenek.

Tisztelt Országgyűlés! Ma a mi feladatunk, hogy emlékezzünk; emlékezzünk és emlékeztessünk azokra az embertelen cselekedetekre, amelyek árnyéka a XX. századra vetítődik. A teljes képhez látni kell azt az utat is, amely a fajelmélet és a második világháború szörnyűségeihez vezetett. Először etnicizálással, megbélyegzéssel kezdődött a folyamat, majd olyan törvények születtek, amelyek a vézskorszak eredményét hozták. A XX. század tragédiája ott kezdődött, amikor az alapvető értékektől elfordult. Mindig eszünkbe kell juss, hogy egy nemzet nagyságát és jövőjét adja a család, a gyermek, a hit és az összetartozás ereje. Mert ezek azok, amelyek céljaiért május 16-án éjszaka családapák és családanyák erőt meríthettek, amivel életükért és valójában a nemzetük és az emberiség alapértékeiért, amit a Jóisten adott számukra, küzdöttek.

A mi közös feladatunk, hogy ezeket az értékeket minden körülmények között fenntartsuk. A mi feladatunk az, hogy egy olyan országot, nemzetet építsünk, amely az emberek kölcsönös tiszteletén alapszik. 2010 óta egyértelművé vált, hogy a magyar emberek nem kérnek a megosztottságból, a szembenállás helyett az egymás mellé állást választják. És az emberek most is egy olyan pártszövetségnek, a Fidesz-KDNP-pártszövetségnek adtak bizalmat az ország vezetésére, amely nem a társadalmi különbségek keresésével foglalkozik, hanem azokkal az értékekkel, amelyek a nemzet egységét erősítik. Ezért is kell kiemelni a keresztény értékeken nyugvó nemzeti kormány határozott kiállítását, amely zéró toleranciát hirdetett a rasszizmussal szemben.

2015. május 16-án került először megrendezésre a kormány által támogatott roma ifjúság és bátorság napjára emlékeztető rendezvénysorozat, a „371 csillag”. Azóta minden évben ezen a napon tartjuk azt a megemlékezést, amely méltó tiszteletet ad az áldozatoknak.

Tisztelt Országgyűlés! Viharos időben kell leginkább tanulni a múltból. Ezért is kezdeményezem, hogy az 1944. május 16-ai eseményekre emlékező napot, a roma ifjúság és bátorság napját az ENSZ nyilvánítsa nemzetközi emléknappá, emlékeztetve a család egységének, a gyermekek és jövőjük védelmének mindenekfelettségére. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dócs Dávid képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője: „Nyugat-Nógrádban vannak, akik jobban is teljesíthetnének!” címmel. Megadom a szót képviselő úrnak ötperces időkeretben. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Ahogy elnézem itt a majdnem teljesen üres országgyűlési képviselői széksorokat, egyre jobban megértem ennek a megszólításnak a lényegét.

Egy mondatban, ha lehet, akkor reagálnék itt a népszavazás kérdésére is, hiszen hallhattuk, hogy vannak, akiknek nem elég drága a magyar adófizetők pénze, olyanra nem, hogy képesek elindulni egy olyan versenyen, melynek indulója volt, de nyertese még sosem. Azt gondolom, ez az ablakon kidobott 13 milliárd forint esete. Hallhattunk itt egy szórakoztatóbb vagy sivárságot egy kicsit feloldó, teleshopra hasonlító gasztronómiai és kertészeti rovatot, ez feldobta egy kicsit ezt a napot, de én egy más témával szeretném folytatni.

Napirend utáni felszólalásomban a választókerületemet érintő ügy kapcsán kértem szót. Mivel ismeretes a szlogen: Magyarország jobban teljesít, Nyugat-Nógrád pedig teljesíthetne jobban is, mondhatnám, sok minden másban is, hiszen mindenből a sor végén kullogunk, de én most egy konkrét, rendkívüli, szemléltető és aggályos problémát szeretnék önök elé terjeszteni, amire helyiek hívták fel a figyelmem.

Megyénk észak-keleti régiója a probléma helye, forrása pedig a Karancslapujtón elhelyezkedő szennyvíztisztító telep, melyben öt település is tulajdonos, a többségi tulajdonosi jogkör viszont a magyar állam gyakorolja az Északmagyarországi Regionális Vízművek képében, tehát az államnak az ügyben közvetlen szerepe is van; ha szerepe van, akkor felelőssége is, ez egyértelmű.

Az ügy valamiért nem vert nagy port, viszont annál nagyobb ökológiai nyomot hagyott maga után. 2021 márciusában ugyanis ennek a szennyvíztisztító telepnek a tisztítóberendezése elromlott, és a közeli patakba, a Dobroda-patakba engedték a tisztítatlan szennyvizet, mely tisztítatlan szennyvíz nemcsak a helyben élőknél okozott óriási problémákat, hanem az Ipolyba torkollván ezt követően kiszivattyúzásra került, és a Komravölgyi-víztározóba került át, ahonnan a környék ivóvízellátása zajlik. Azt gondolom, hogy ez egy rendkívül nagy horderejű dolog, hiszen nem csak a környezetkárosítás az, ami tetten érhető, hiszen jelentések alapján, és hoztam egy pár statisztikát is, melyből kiolvasható, hogy az Ipoly és a Dobroda biológiai megfelelősége sajnos szinte nullára csökkent. A Dobroda teljes élővilága kihalt, további problémát okoz pedig, hogy a Komravölgyi-víztározóból egész egyszerűen a környék ivóvízhálózatát látják el, így rengeteg embert érint.

A helyi politikai elit valamiért nem foglalkozott az ügygel, mi viszont azt szeretnénk a helyiek megnyugtatása érdekében és gyakorlatilag járásnyi területek megnyugtatása érdekében, ha a kormány - ha már az államnak is közvetlen felelőssége és szerepe van az ügyben - tenne hathatós intézkedéseket. Hiszen ez a több mint egy éve történt eset a mai napig nincsen rendezve, és a mai napig a megfelelő értékek fölötti értékeket lehet mérni, ami, úgy gondoljuk, hogy további természetkárosodáshoz vezethet, illetve úgy gondoljuk, hogy elfogadhatatlan egy olyan víztározó esetében, amiből ivóvízellátásra van víz kinyerve.

A megyénk keleti felén élők, az esetet elszenvdők valódi megoldást, valódi hathatós intézkedést várnak tehát, így kérem, hogy a kormány a többségi állami tulajdonban lévő zrt.-t végre vegye rá arra, hogy azt úgy vezessék, hogy az elégtelen szolgáltatásuknak ne a nógrádiak igyák meg a levét. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Apáti István képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője. Felszólalásának címe: „Mikor juthatunk el az M49-es úton a csengeri börtönhöz?” Megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! 2017. május 4-én a délelőtti órákban, mielőtt eleredt az eső, tehát közel kettőezer nappal ezelőtt Orbán Viktor azt az egyértelmű és félreérthetetlen ígéretet tette Csenger és a Csengeri járás népének, hogy a lehető legrövidebb időn belül megtörténik az M49-es gyorsforgalmi elkerülő út megépítése, és Csenger határában börtön is fog épülni.

(18.00)

2017. május 4-e óta édeskevés történt. A csengeri börtön tervezett területe jelen pillanatban „szántó, legelő” művelési ágban található, egy kapavágás nem történt, és az M49-es gyorsforgalmi elkerülő út megépítése sem kezdődött el érdemben. Azonban ahhoz, hogy megértsük, hogy mi is történik a mátészalkai választókerületben, amely egyébként nemcsak a választókerületemet, hanem közvetlen és közvetve az egész Szabolcs-Szatmár-Bereg megyét jótékonyan érintő két beruházás lenne, ahhoz vissza kell mennünk az időben.

Kezdjük az M49-es út ügyével, amely körülbelül 25 éves múltat tekint vissza! Ez a mi környékünknek, a szatmári és a szabolcsi térségnek ugyanaz kicsiben, mint volt régen Budapesten a négyesmetró-beruházás. Negyedszázada kábítják ezzel a választópolgárokat, negyedszázada ígéretik, viszont édeskevés történt még ennek az ügyében. Gyakorlatilag arról lenne szó, hogy az M3-as autópálya mostani 266-os kilométerköve környékétől indulna, és Mátészalka-Kocsord-Győrtelek, az elhíresült Ökörítőfülpös-Porcsalma-Pátyod-Csenger nyomvonalon, egy meghatározott határmetszéspontnál érné el a magyar-román határt.

Ez az útépités rengeteg munkahelyet teremtene, és számos vállalkozást fellendítene, feltéve, hogy környékbeli munkavállalók és vállalkozók kapnának lehetőséget, mivel több évig tartana, ezért nagyon jelentős jótékony hatása lenne a környékre. Arról nem beszélve, hogy 25 éve áldatlan állapotok uralkodnak, hiszen az érintett szakaszokon, főleg Kocsord és Mátészalka településeken elviselhetetlen forgalmi helyzetek alakulnak ki mindennap. Egy 2006-os kocsordi forgalomszámlálás adatai szerint 24 óra leforgása alatt, valamennyi gépjárműtípust tekintve 10 250 gépjármű haladt át a településen, 2010-re ez a szám elérte a 16 ezret, és mostanra már bőven kényelmesen 20 ezer fölé emelkedett a 24 órán belül áthaladó gépjárművek száma.

Nyomvályúsak, keskenyek, balesetveszélyesek ezek az utak, a belterületi ingatlanokban komoly károkat okoznak, komoly károkat okoz maga a forgalom, hiszen nincs, ami leterelje, elterelje ezt a forgalmat, és jelzem, hogy Győrtelek kisebb részén, Kocsord és Mátészalka teljes területén nemcsak a Csenger-sima, hanem Beregsurány vagy Tiszabecs felől érkező forgalom jelentős része is lecsapódik, ez pedig hatványozza a helyzet elviselhetlenségét. Olyan környékről beszélünk, amely kisebb beruházási lehetőséget, kisebb fejlesztéseket kapott az elmúlt időszakban, ugyanakkor igazán nagy, átütő erejű infrastrukturális beruházásra immár 25 esztendeje várni kell.

Ugyanez a helyzet a csengeri börtön ügyében. Itt annyi a különbség, hogy ezt nem 25 éve, hanem körülbelül 6-7 éve ígérgetik. A leghatározottabb ígélet 2017. május 4-én hangzott el, akkor egyenesen az ország miniszterelnökének a szájából. Ebben az ügyben keringenek különböző hírek. Úgy indult a történet,

hogy kilenc börtönt fognak építeni a túlzásfoltosság csökkentése érdekében. Külön ügyvédi üzetlág jött létre annak érdekében, hogy az úgynevezett heringpénzeket, tehát a túlzásfoltosságért járó pénzeket, az elítéltenként több millió forintot kipereljék a magyar államból, éppen ezért enyhíteni kell az egy börtönre eső zsúfoltság szintjét. A kilenc fegyintézetet lecsökkentették később háromra, majd a háromból maradt egy, ez pedig kicsiny szülővárosom, Csenger kedvezményezeti helyzetét jelentené, ha történe végre valami. Kezdetben 500 férőhelyes börtönt terveztek, legutóbb már 1000 férőhely létesítéséről szól a történet. Ha 500 férőhelyet számolunk, akkor 250, ha 1000 férőhelyet, akkor akár 500 új munkahely is létesülhetne, ezzel is 2000 ember megélhetését segítené elő, akik döntően környékbeliek lennének.

Az ország legszegényebb járásában ez egy hatalmas fejlődést jelentene, felpeszsdülne az ingatlanpiac, és sok olyan kedvező hatása lenne, amelyet már nagyon régen megérdemelne ez a sokat szenvedett és sokkal jobb sorsra érdemes térség. Éppen ezért határozottan követelem a csengeri börtön megépítését, a gyorsforgalmi elkerülő út mielőbbi megépítését, egyáltalán a miniszterelnöki ígéretek beváltását. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 18 óra 05 perckor ért véget.)

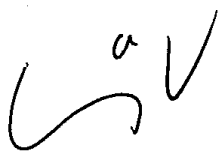
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)